

Statushouders en sportverenigingen

Een onderzoek naar de belemmeringen en motieven van statushouders om actief te zijn binnen een sportvereniging.

Auteur: Jasper Netten

Studentennummer: 564173

Opleiding: Sport, Gezondheid & Management

Opleidingsinstituut: Hogeschool van Arnhem en Nijmegen

Afstudeerbegeleider: Simon van Genderen

2^e begeleider: Megga Bernhardt

Datum: 19-08-2019

Voorwoord

Voor u ligt de scriptie van Jasper Netten. Deze scriptie is geschreven in het kader van mijn afstuderen aan de opleiding Sport, Gezondheid en Management aan de Hogeschool van Arnhem en Nijmegen en in opdracht van Flik-Flak. Het onderzoek is uitgevoerd in de periode februari 2019 tot en met juni 2019.

Samen met mijn stagebegeleider Jorlan van Riel en Wendy Vos heb ik de onderzoeksvraag voor deze scriptie vormgegeven. Na kwalitatief onderzoek door middel van interviews heb ik de onderzoeksvraag beantwoord. Met vragen over mijn onderzoek kon ik altijd terecht bij Jorlan van Riel en werd ik vanuit de HAN goed begeleid door mijn afstudeerdocent Simon van Genderen.

Graag wil ik via deze weg een aantal personen bedanken, zonder wie ik het onderzoek niet had kunnen uitvoeren. Allereerst gaat mijn dan uit naar mijn afstudeerdocent Simon van Genderen. Simon van Genderen heeft mij tijdens het traject veel feedback en tips gegeven. Ook bedank ik hem voor de tijd die hij in mij heeft gestoken en voor de meerdere malen dat hij mij enthousiast heeft gemaakt over de gevonden resultaten. Daarnaast wil ik Jorlan van Riel bedanken voor het meedenken en mee oplossen van de knelpunten die ik gedurende het onderzoek ben tegen gekomen. Ook wil ik Flik-Flak en Wendy Vos bedanken die gezorgd hebben dat de stage goed te combineren was met het schrijven van mijn scriptie. Tot slot wil ik alle respondenten bedanken die mee hebben gewerkt aan dit onderzoek. Zonder hun medewerking had ik dit onderzoek niet kunnen voltooien.

Jasper Netten

's-Hertogenbosch, 19 augustus 2019

Samenvatting

Door de grote stroom vluchtelingen naar Europa neemt het aantal asielaanvragen in Nederland toe. Zodra het verzoek van een asielzoeker positief wordt beoordeeld wordt er een tijdelijke vergunning verstrekt en wordt de naam statushouder toegekend. Statushouder wordt toegewezen aan een gemeente die de statushouder op weg helpt om te integreren in Nederland. Een hulpmiddel om te integreren is sport. Echter staan statushouders doorgaans ver van sport vandaan en maken nauwelijks gebruik van sportfaciliteiten. Het doel van dit onderzoek is dan ook om een concreet en cultureel gebonden communicatiestrategie te ontwikkelen waarmee Flik-Flak haar (sport)aanbod aan statushouders kan communiceren.

Om een communicatiestrategie te ontwikkelen is kwalitatief onderzoek middels gesprekken met geïntegreerde statushouders en professionals op het gebied van statushouders gedaan. De interviews hebben de motieven en belemmeringen van statushouders die van invloed zijn op deelname bij een sportvereniging geïnventariseerd waarbij ASE-model helpt motieven en belemmeringen begrijpelijk en meetbaar te maken.

Motieven om deel te nemen bij een sportvereniging zijn het integreren in Nederland, het leren van de Nederlandse taal leren, plezier en ontspanning. Sociale steun helpt statushouders de drempel om naar een sportvereniging te gaan te verkleinen. Het onderzoek toont dat niet iedereen een statushouder de drempel over kan helpen. Het moet iemand zijn die de statushouder vertrouwd/ kent. Werknemers van instellingen en stichtingen zoals vluchtelingen werk Nederland kunnen de meeste invloed uitoefenen, gevolgd door de directe omgeving en andere statushouders.

Een belangrijke belemmering die naar voren komt uit het onderzoek is de ontbrekende kennis aan sportmogelijkheden en contactpersonen in de sportwereld. Daarnaast is het lage zelfvertrouwen van statushouders in eigen capaciteiten en mogelijkheden een belemmering om bij een sportvereniging te participeren. Bij beide belemmeringen speelt de taalbarrière een grote rol. De taalbarrière is daarmee ook de grootste belemmering voor statushouders om deel te kunnen nemen binnen een Nederlandse sportvereniging. De ongunstige financiële positie bleek uit het onderzoek minder belemmerend dan het theoretisch kader vermoedde.

Vervolgens zijn er aanbevelingen gedaan in de vorm van een communicatiestrategie die de sportvereniging kunnen inzetten om het (sport)aanbod op een juiste manier naar statushouders te communiceren. De communicatiestrategie is aan de hand van het AIDA-model opgesteld. Om de aandacht van statushouders te trekken is het belangrijk dat de flyers in drie talen wordt gedrukt en op verschillende locaties in 's-Hertogenbosch wordt gehangen. Daarnaast moet de flyer (aan de hand van de motieven en het vermijden van belemmeringen) voor meer aandacht zorgen. Door vertrouwenspersonen van statushouders over het sportaanbod en proeflessen te informeren worden statushouder verleidt om eenmalig een proefuurtje bij Flik-Flak te komen sporten. Door tijdens het proefuurtje de statushouders mensen voor te stellen en informatie over Flik-Flak te vertellen verminderd dat de belemmeringen. Praat vervolgens over de verschillende lidmaatschappen en de mogelijkheid om bijzondere bijstand aan te vragen. Het is belangrijk dat de statushouder zich vertrouwd en thuis voelt, dan pas gaat een statushouder over tot actie.

Inhoudsopgave

Hoofdstuk 1	Inleiding	4
1.1	Projectkader	4
1.2	Probleemstelling	6
Hoofdstuk 2	Theoretisch kader	7
2.1	Sporten in Nederland	7
2.2	Statushouders	10
2.3	Motieven en belemmeringen om te participeren bij een sportvereniging	14
2.4	Conclusie	17
Hoofdstuk 3	Methode	19
3.1	Onderzoeksopzet	19
3.2	Onderzoekspopulatie	19
3.3	Meetinstrument (operationalisatie)	20
3.4	Validiteit	21
3.5	Betrouwbaarheid	21
3.6	Procedure	22
3.7	Data-analyse	22
Hoofdstuk 4	Resultaten	23
4.1	Attitude	23
4.2	Sociale invloed	25
4.3	Eigen effectiviteit	27
4.4	Barrière en vaardigheden	28
4.5	Communicatie	29
Hoofdstuk 5	Conclusie	30
Hoofdstuk 6	Discussie	31
6.1	Theoretische relevantie	31
6.2	Praktische relevantie	32
6.3	Beperkingen van het onderzoek	32
6.4	Suggesties voor vervolgonderzoek	33
Hoofdstuk 7	Aanbevelingen	34
7.1	Attention	34
7.2	Interest	36
7.3	Desire	37
7.4	Action	37
Literatuurlijst		39
Bijlagen 1	topicschema en operationaliseringstabel	42
Bijlagen 2	Interviewschema	43
Bijlagen 3	transcripten interviews	46
Bijlagen 4	Resultaten	69

Hoofdstuk 1 Inleiding

Het eerste hoofdstuk zal beginnen met de beschrijving van de stageorganisatie. Daarna worden de aanleiding en relevantie van het onderzoek beschreven. Tot slot wordt de probleemstelling beschreven waaruit de doelstelling, onderzoeksmodel en vraagstellingen voortkomen.

1.1 Projectkader

1.1.1 Beschrijving van de stage organisatie

Het onderzoek wordt uitgevoerd in opdracht van Stichting Flik-Flak. Flik-Flak is een gymnastiekclub met als doel zoveel mogelijk mensen laten genieten van de gymnastische sport. Dit doen ze door het aanbieden van een veelzijdig, breed en laagdrempelig programma met gymnastiek en dans. Daarnaast organiseert Flik-Flak (internationale)wedstrijden, (sport)kampen, voorstellingen en andere evenementen.

Flik-Flak gebruikt sport als middel om mensen met elkaar in de maatschappij te verbinden. Voorbeelden hiervan zijn mensen met een verstandelijke beperking, chronisch ziekte maar ook ouderen die bij Flik-Flak sporten. Echter heeft Flik-Flak niet voor elke doelgroep een passend (sport)aanbod. Een doelgroep die moeilijk te bereiken is, zijn asielzoekers en statushouders. De naam statushouder krijgt iemand wanneer zijn/ haar asielverzoek (tijdelijk) is goedgekeurd en in Nederland mag wonen en werken. Er zijn meerdere redenen waarom het voor Flik-Flak lastig is om met deze mensen in contact te komen.

1.1.2. Aanleiding en relevantie

In 2017 vluchtte er wereldwijd ongeveer 54.000 mensen per dag hun land uit voor oorlogen, natuurrampen en omdat ze bang zijn voor vervolgingen. In de jaren 2015, 2016 en 2017 zijn er net zo veel mensen hun land uit gevlucht als in de tien jaar daarvoor (UNHCR The UN Refugee Agency, 2017). De eindbestemming van de vluchtelingen uit het Midden-Oosten en Noord-Afrika was Europa. Door de grote stroom vluchtelingen naar Europa nam het aantal asielaanvragen in Nederland ook toe. Waren er in 2011 nog 14.532 asielaanvragen, was dit aantal in 2015 gestegen naar 45.129 (Centraal Bureau voor de Statistiek, 2016). Van de asielaanvragen in 2017 werd 49% positief beoordeeld (Centraal Bureau voor de Statistiek, 2016). Zodra het verzoek van een asielzoeker positief wordt beoordeeld wordt er een tijdelijke vergunning verstrekt. De statushouder wordt toegewezen aan een gemeente die de statushouder begeleidt met huisvesting, uitkering, taalscholing, cursussen en (vrijwilligers)werk. De gemeente helpt de statushouder hiermee op weg om te integreren in Nederland. Integreren in de Nederlandse samenleving is erg belangrijk voor een statushouder, dit helpt statushouders zich gemakkelijker thuis voelen in Nederland. Deelnemen bij een sportvereniging is een manier om sneller te integreren in de samenleving.

Elke gemeente in Nederland heeft de verplichting statushouders te huisvesten. In de periode januari 2015 tot en met juli 2017 heeft de gemeente 's-Hertogenbosch 868 statushouders gevestigd (GGD Hart voor Brabant, 2017).

Een veelvoorkomend probleem bij de statushouders is het integreren en inburgeren (Mattheijer, 2000). Uit onderzoek van het Sociaal en Cultureel Planbureau (SCP) blijkt dat 90% van de statushouders vaak of soms moeite heeft met het spreken en lezen van Nederlands (Dagevos, Huijnk, Maliepaard, Miltenburg, 2018). Andere uitdagingen waar statushouders mee te maken hebben zijn de culturele verschillen, het verplichte inburgeringsproces, kwalificaties voor werk, de financiële situatie, het omgaan met trauma's opgedaan tijdens de reis, en de zorgen om en het gemis van familie en thuis (Mattheijer, 2000).

Een andere aanleiding voor het onderzoek is het positieve effect dat sport en bewegen op statushouders heeft. Zo kan sport de lichamelijke en mentale gezondheid verbeteren, het isolement doorbreken en participatie en sociale contacten bevorderen. Door te sporten worden mensen weer energiek en hebben vervolgens meer motivatie om aan andere activiteiten deel te nemen.

Een voorbeeld hiervan is Desale, deze statushouder vond zijn oplossing in sport en bewegen. In een wielervedclub vond voor hem de echte integratie plaats. Daar maakte hij kennis met de Nederlandse taal en cultuur. "Ik praat veel met Nederlanders door het wielervedden. Daardoor blijf je integreren in de Nederlandse maatschappij. Ik ben nog geen drie jaar in Nederland, maar ik voel me thuis", zegt Desale in een reportage van Nieuwsuur (Kenniscentrum sport, 2018).

Echter staan statushouders doorgaans ver van sport vandaan en maken nauwelijks gebruik van sportfaciliteiten. In veel Europese landen is het percentage van leden bij een sportvereniging met een migranten achtergrond laag.

Van de sportverenigingen in Nederland, Noorwegen en Duitsland hebben een vijfde van de sportverenigingen geen leden met een migranten achtergrond, in Polen is dit het geval bij drie kwart (74%) van de sportverenigingen. Bij de meeste Nederlandse sportverenigingen (62%) bestaat 1 tot 10% van het totale ledenaantal uit mensen met een migranten achtergrond. In Polen hebben bij één vierde (24%) van de sportverenigingen 1 tot 10% van de leden een migranten achtergrond. Bij 10% van de Nederlandse sportverenigingen bestaat 11 tot 25% van de totale leden uit het mensen met een migranten achtergrond. Bij 6% van de Nederlandse sportverenigingen bestaat minstens 26% van het totale ledenaantal uit mensen met een migranten achtergrond, in Polen is dit bij 1% van de sportverenigingen het geval (Breuer, Feiler, Llopis-Goig, Elmoose-Østerlund, 2017).

1.2 Probleemstelling

Het bestuderen van de motieven en barrières van statushouders om deel te nemen bij een sportvereniging is zeer relevant, er zijn maar weinig sportverenigingen die statushouders op een goede manier bij hun sportvereniging betrekken. Een onderzoek naar de motieven en barrières van statushouders om deel te nemen bij een sportvereniging kan aanbevelingen opleveren waar sportverenigingen hun beleid op aan kunnen passen.

Het inzicht in de motieven en belemmeringen van statushouders zorgt ervoor dat een sportvereniging beter in staat is om met de doelgroep te communiceren en een juist aanbod op te stellen.

Voor Flik-Flak zijn statushouders een nieuwe doelgroep. Dat houdt in dat de sportclub zich om een grotere markt kan richten. Daarnaast is het voor veel mbo-sport stagiaires een nieuwe ervaring om met statushouders te werken.

1.2.1. Doelstelling

Het doel van het onderzoek is om in 20 weken een concreet en cultureel gebonden communicatiestrategie te ontwikkelen waarmee Flik-Flak haar (sport)aanbod aan statushouders kan communiceren.

Middels kwalitatief onderzoek de belemmeringen en motieven van statushouders die een positieve of negatieve invloed hebben om te participatie bij een sportvereniging te inventariseren.

1.2.2. Vraagstellingen

Hoofdvraag

Wat zijn de motieven en barrières van statushouders in 's-Hertogenbosch om te participeren bij een sportvereniging?

Theoretische hoofdvraag

Wat is er vanuit de theorie bekend over de motieven en belemmeringen van statushouders die van invloed zijn op de participatie bij een sportvereniging?

Empirische hoofdvraag

Wat zijn volgens het ASE-model de motieven en belemmeringen van statushouders en stakeholders die van invloed zijn op de participatie bij een sportvereniging?

Analytische hoofdvraag

Wat zijn de overeenkomsten tussen de gevonden resultaten en de theorie van de motieven en belemmeringen van statushouders om bij een sportvereniging te participeren?

Hoofdstuk 2 Theoretisch kader

In dit hoofdstuk wordt het theoretisch kader van het onderzoek beschreven. Aan de hand van relevante en actuele literatuur worden de volgende belangrijke aspecten van het onderzoek beschreven: De Nederlandse sportwereld, sportdeelname, niet-sportend lid, kenmerken van een statushouder, procedure die hij of zij heeft doorlopen, de behoefte en participatie van statushouders. Aan het einde van het theoretisch kader staat het definitief conceptueel model, waarmee de theoretische hoofdvraag beantwoord wordt.

Theoretische hoofdvraag:

Wat is er vanuit de theorie bekend over de motieven en belemmeringen van statushouders die van invloed zijn op de participatie bij een sportvereniging?

2.1 Sporten in Nederland

Voor het onderzoek is het belangrijk dat de Nederlandse sportwereld en de participatie hierbij beschreven wordt. Naast sportend participeren kan men ook niet-sportend participeren bij een sportvereniging, een voorbeeld hiervan is het verrichten van vrijwilligerswerk. Hierbij worden autochtonen Nederlanders vergeleken met niet-westerse migranten.

2.1.1 Nederlandse sportwereld

In Nederland kan men op verschillende manier sporten, de meeste mensen die sporten, sporten in ongeorganiseerd (thuis of in een park) verband (59%). 20% van de sportdeelname is georganiseerd (verenigingssport), 16% van alle sportdeelname is anders georganiseerd (fitness) en 5% van de sportdeelname zijn overige sporten (sportevenementen) (Dool, 2016).

Anders georganiseerde sport zoals fitness groeide de afgelopen jaren, echter is de groep mensen die lid is van een sportvereniging groter. Nederland telde in 2017 23.870 sportverenigingen, verdeeld over 75 sportbonden. Er is wel een daling in het aantal sportverenigingen, in 2008 waren er nog ruim twee duizend sportverenigingen meer, namelijk 26.000. Dit komt mede doordat sportverenigingen fuseren. De meeste verenigingen zijn voetbalverenigingen, maar liefst 3027. In 2017 waren er 1.217.000 mensen lid van een voetbalvereniging. De KNGU had in 2017 302.000 leden verdeeld over 1027 sportverenigingen en is hiermee de op vier na grootste sportbond (Gerritsen & Korbee, 2018). In 2015 was meer dan een kwart van de Nederlanders lid van een sportvereniging (27%). Dit is het hoogste percentage van Europa. Het Europese gemiddelde is 12% en in Polen is maar 3% lid van een sportvereniging (Romijn & Mulier instituut, 2015). Cijfers van het CBS (Coumans & Kloosterman, 2014) tonen aan dat het percentage lidmaatschappen bij niet-westerse migranten 12,4% lager ligt dan bij autochtonen Nederlanders.

In Noord-Brabant is 30,5% lid van een sportvereniging (Gerritsen & Korbee, 2018). In de gemeente 's-Hertogenbosch ligt dit gemiddelde nog hoger, namelijk 31% (Gemeente 's-Hertogenbosch, 2017).

15% van de sportdeelname is anders georganiseerd, hierbij is fitness de grootste groep gevolgd door bedrijfssport en (na)schoolse sport. Daarnaast vindt 5% van de sportdeelname plaats bij overig sporten zoals sportevenementen, sportvakantie en zorginstellingen (Dool, 2016).

2.1.2 Sportdeelname

In deze paragraaf wordt de sportdeelname en meest beoefende sporten beschreven. Bovendien wordt de sportdeelname van autochtonen Nederlanders vergeleken met de sportdeelname van niet-westerse migranten.

Voor dit onderzoek zijn alle autochtonen van 15 tot en met 79 jaar (in 2011) gerekend en alle niet-westerse migranten van 15 tot en met 79 jaar (in 2011) uit Turkije, Marokko, Suriname en de Nederlandse Antillen. 63% van de autochtone Nederlanders sport minimaal 1 keer per maand, dit percentage ligt bij niet-westerse migranten 15% lager namelijk 48%.

Daarnaast kan sport opgedeeld worden in solo-, duo- en teamsporten. Solo sporten zijn bij zowel autochtonen (49%) als niet-westerse migranten (36%) het populairst. Echter is er wel een verschil tussen autochtonen en niet-westerse migranten. Niet-westerse migranten sporten meer in teamverband (13%) dan in duo's (6%) terwijl autochtonen meer in duo's sporten (12%) dan in teamverband (11%) (Tiessen-Raaphorst, 2014).

	Autochtoon	Niet-westerse migrant
Solo sporten	49%	36%
Duo sporten	12%	6%
Team sporten	11%	13%

Tabel 1 populairste soort sporten van autochtonen en niet-westerse migranten

De vijf meest beoefende sporten door autochtonen zijn solo sporten. Zoals eerder vermeld beoefenen niet-westerse migranten eveneens vaak een solo sport, fitness staat met 54% bovenaan. Wielrennen is bij autochtone Nederlanders populair en staat met 17% op de tweede plaats van de meest door hen beoefende sporten. Dit geldt niet voor niet-westerse migranten (3%). Uit eerder onderzoek blijkt dat het niet alleen gaat om fietsen als sport, maar ook de fiets als vervoersmiddel (Vogels, 2002).

	Autochtoon	Niet-westerse migrant
Fitness	31%	54%
Wielrennen	17%	3%
Hardlopen	15%	10%
Zwemmen	12%	7%
Wandelsport	12%	6%
Voetbal	12%	21%
Gymnastiek/ turnen	3%	2%
Vecht- en verdedigingsporten	3%	3%

Tabel 2 populairste sporten van autochtonen en niet-westerse migranten

Het SCP heeft aan statushouders waarvan hun kinderen niet sporten gevraagd wat de reden hiervan is. De meest genoemde reden (30%) is dat ouders niet weten waar ze hun kind aan moeten melden. Dit heeft onder andere te maken met gebrek aan kennis en de taalbarrière. Daarnaast gaf 20% van de ouders aan dat het lidmaatschap te duur is of dat hun kind al op een andere manier sport. Slechts een klein deel van de ouders geeft als reden dat het kind het niet leuk vindt (7%), ze geen mogelijkheid hebben om het kind te halen en te brengen (5%), er te veel tijd van de ouders wordt gevraagd (4%) en dat ze geen tijd hebben om het uit te zoeken (3%) (Dagevos et al., 2018).

2.1.3 Niet sportend lid

Naast dat men sportend lid van een vereniging kan worden, kan men ook niet-sportend lid van een vereniging worden. Een niet sportend lid is iemand die lid is van een vereniging maar niet sport bij de vereniging.

De KNSB (2016) onderscheid niet sportende leden in twee groepen: overige leden en actieve kaderleden. Overige leden zijn leden van de vereniging die binnen verenigingsverband niet actief sporten en ook geen functie uitoefenen. Dit zijn bijvoorbeeld leden die jaarlijks lid worden voor een beperkt bedrag, maar niet actief zijn binnen de vereniging of in verenigingsverband sporten. Actieve kaderleden zijn leden van de verenigingen die onbetaalde functies uitoefenen binnen de vereniging. Dit zijn bijvoorbeeld bestuursleden, trainers en organisatorisch kader.

Niet sportende leden zijn dus leden die vrijwilligerswerk bij een vereniging verrichten. 16 procent van de autochtonen Nederlanders verricht vrijwilligerswerk bij een sportvereniging, niet-westerse migranten verrichten minder vrijwilligerswerk bij een sportvereniging, namelijk 9 procent.

Daarnaast verrichten zowel de autochtonen als niet-westerse migranten meer vrijwilligerswerk als ze zelf ook sporten. 21% van de sportende autochtonen verricht vrijwilligerswerk bij een sportvereniging, terwijl maar 7% van de niet sportende autochtonen vrijwilligerswerk bij een sportvereniging verricht. Bij niet-westerse migranten is dit verschil nog groter. 15% van de sportende niet-westerse migranten verricht vrijwilligerswerk bij een sportvereniging, terwijl van de niet-westerse migranten die niet aan sport doen maar 3% vrijwilligerswerk bij een sportvereniging verrichten (Tiessen-Raaphorst, 2014).

Bakker et al. (2018) heeft in eerder onderzoek de effecten van vrijwilligerswerk voor statushouders onderzocht. Het belangrijkste effect van vrijwilligerswerk is het opdoen van contacten, het opbouwen van een netwerk en het ontstaan van wederzijds begrip. De respondenten van het onderzoek benadrukten hoe belangrijk het opbouwen van een veilige sociale context is voor statushouders om een goede start te maken in Nederland. Verder is gebleken dat cultuurverschillen overbrugd worden wanneer statushouders en Nederlanders met elkaar samen werken. Daarnaast blijkt uit hetzelfde onderzoek van Bakker et al. (2018) dat statushouders het belangrijk vinden om de Nederlandse taal te leren. Een aantal statushouders gaven aan dat ze de taal eerst (op een bepaald niveau) moeten beheersen voordat ze (vrijwilligers)werk kunnen doen. Andere statushouders gaven aan door het verrichten van vrijwilligerswerk samen met Nederlanders de taal sneller te leren. Door herhaling en oefenen in de praktijk leren ze sneller dan uit een boek of in de klas.

2.2 Statushouders

Het onderzoek is gericht op statushouders, daarom worden er in de komende paragrafen kenmerken van statushouders toegelicht. Beginnend met de procedure die een statushouder moet doorlopen en wanneer iemand de naam statushouder krijgt. Gevolgd door het aantal statushouders in Nederland en 's-Hertogenbosch. Deze cijfers zijn daarna verder onderverdeeld in land van herkomst. Vervolgens worden de behoeftes van de westerse wereld met de behoeftes van de niet-westerse wereld vergeleken. Tot slot wordt de participatie van statushouders beschreven door middel van de participatieladder.

2.2.1 Procedure

Voordat een vluchteling in Nederland mag wonen moet hij of zij de asielprocedure doorlopen. De asielprocedure begint bij het indienen van een asielaanvraag. De asielaanvraag wordt ingediend bij de Immigratie en Naturalisatie Dienst (IND). Daar wordt de asielaanvraag geregistreerd en wordt nagegaan of Nederland verantwoordelijk is voor de verdere behandeling van de asielaanvraag. Vervolgens wordt de asielaanvraag onderzocht door de IND. In een gesprek met een IND-medewerker kan de asielzoeker zijn verhaal vertellen en de redenen voor de asielaanvraag toelichten. De IND onderzoekt daarop de geloofwaardigheid en waarheidsgetrouwheid van die verklaringen, waarna het beslist om vluchtelingenstatus al dan niet toe te kennen. Zolang deze procedure loopt, wordt hij of zij in een asielzoekerscentrum (AZC) geplaatst (Vluchtelingen werk Nederland, 2018).

Wanneer de asielaanvraag van een asielzoeker wordt goedgekeurd krijgt hij of zij een (tijdelijke) asielvergunning en de naam statushouder. Als de asielaanvraag van een asielzoeker wordt afgewezen moet hij of zij terug naar land van herkomst. In 2017 werd 51% van de asielverzoeken afgewezen. Als een asielzoeker niet akkoord gaat met de afwijzing van de asielaanvraag kan hij of zij beroep aantekenen bij de Nederlandse rechter (Vluchtelingen werk Nederland, 2018).

De statushouder verhuist vanuit het AZC naar een toegewezen gemeente die huisvesting aanbiedt. Elke gemeente in Nederland is verplicht vergunninghouders te vestigen, het ministerie van Binnenlandse Zaken bepaalt hoeveel vluchtelingen dit per gemeente moeten zijn. Dit is afhankelijk van het aantal inwoners in een gemeente (Vluchtelingen werk Nederland, 2018).

2.2.2 Aantal en afkomst statushouders

In de periode augustus 2016 tot en met augustus 2017 hebben 36.625 mensen asiel aangevraagd in Nederland. Hiervan kwamen de meeste mensen uit Syrië (40%), Eritrea (10%), Marokko (5%), Algerije (4%), Irak (3%) en Afghanistan (3%). Van de asielaanvragen werd 49% goed gekeurd, dit maakt dat op 31 augustus 2017 er in totaal 103.860 statushouders in Nederland wonen. De grootste groep statushouders in Nederland komen uit Syrië (44.000), gevolgd door statushouders uit Eritrea (13.000) (UNHCR The UN Refugee Agency, 2017).

Syrische statushouders hebben een hele andere achtergrond dan Eritreeërs. De Syrische economie en bureaucratie lijkt meer op de westerse wereld dan de Eritrese economie en bureaucratie. Dit komt omdat de meeste Eritreeërs van het platteland afkomen waar alles informeel wordt geregeld, ze kennen daar geen verzekering of werkgever. In tegenstelling tot Syriërs hebben de mensen in Eritrea geen internet of telefoon, er is zelfs geen elektriciteit in Eritrea. Daarnaast heeft 33% van de Syriërs in hun land basisonderwijs gevolgd, dit percentage ligt bij Eritreeërs veel lager (Dagevos, Huijnk, Maliepaard, & Miltenburg, 2018).

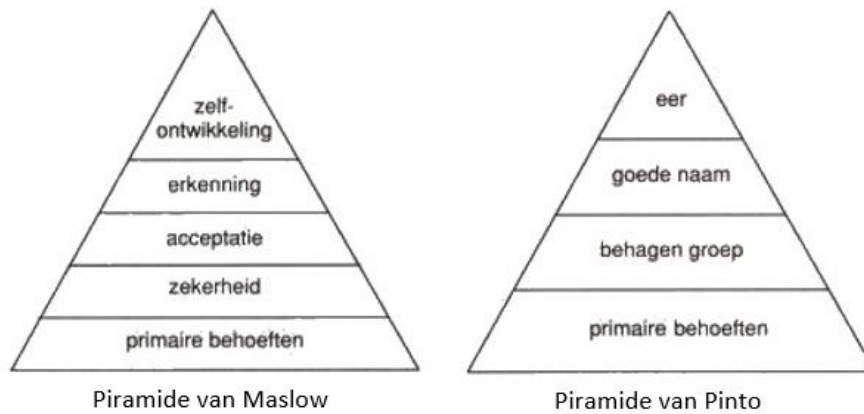
De achterstand die Eritreeërs hebben ten opzichte van Syriërs mond zich uit tot een langzamere en moeizamere integratie. Zo blijkt uit cijfers van het CBS (2017) dat Syriërs sneller aan een eigen woonruimte komen dan Eritreeërs. Na een half jaar is 25% van de Syriërs verhuisd naar een eigen woonruimte en na 18 maanden heeft 90% van de Syriërs een eigen woonruimte. Bij de Eritreeërs lag dit percentage lager, 75% had na 18 maanden een eigen woonruimte.

De gemeente 's-Hertogenbosch had in 2017 de taakstelling om 203 statushouders te voorzien van een woning en in 2018 de taakstelling om 222 statushouders te voorzien van een woning.

2.2.4 Behoeftepiramide

Maslow en Pinto hebben de behoefte van twee verschillende culturen trapsgewijs in een piramide gezet. Er zijn twee belangrijke culturele verschillen met ieder een andere behoeftepiramide. De moderne westerse cultuur (Grofmazige cultuur) wordt bepaald door de waarden en normen en zingeving in het leven. De traditionele niet-westerse cultuur (Fijnmazige cultuur) wordt bepaald door de plaats die men in een groep inneemt en door de waarden, normen en zingeving van de groep.

Bij de moderne westerse cultuur (G-cultuur) is men een individu, die verantwoordelijk is voor zijn eigen gedrag. Maslow heeft de behoefte van de mensen uit de grofmazige cultuur onder elkaar gezet tot een piramide (Figuur 1). De piramide bestaat uit traprede van behoeften van onder naar boven. Als de onderste behoefte is voldaan kan er aan de volgende behoefte gewerkt worden. Allereerst heeft men behoefte aan eten, drinken, zuurstof, kleding, slaap en dergelijke primaire behoeften. Als hieraan is voldaan, ontstaat er ruimte voor het volgende niveau: de behoefte aan zekerheid (onderdak, veiligheid, gezondheid en bescherming). Daarna volgt de behoefte aan sociale acceptatie, vervolgens de behoefte aan erkenning en waardering. Ten slotte, als aan al de onderliggende behoeften is voldaan, ontstaat de behoefte aan zelfontplooiing. Als de behoeftepiramide van Maslow wordt vertaald naar participatie bij een sportvereniging (sociaal contact) dan moet er eerst voldaan worden aan lichamelijke behoefte, veiligheid en zekerheid voordat sociaal contact opgepakt kan worden.

Figuur 1 Behoeftepiramides van Maslow & Pinto

Volgens Pinto hebben landen met een niet-westerse cultuur (F-cultuur) andere behoeften dan westerse culturen (Figuur 1). Bij de niet westerse cultuur speelt de groepsgebondenheid een grote rol. Men is vooral een groepslid en het gedrag ligt voor een groot deel vast in gedragsregels. Zoals bij de westerse cultuur moeten de primaire behoeften aanwezig zijn voordat de volgende behoefte vervuld kan worden. Het behagen van de groep is een rol binnen een groep aannemen. De behoefte daarna is het opbouwen van een goede naam binnen de groep (waardering door anderen, zichtbare rijkdom en bescherming van familie eer). Als de drie onderliggende behoeften vervuld zijn ontstaat er behoefte aan eer. Eer binnen een groep is het voorkomen van gezichtsverlies, schaamte en schande (Synthese, 2017).

2.2.5 participatie

Participatie (meedoen in de Nederlandse samenleving) wordt in de literatuur gedeeld in verschillende vormen: arbeidsparticipatie, economische participatie, maatschappelijke participatie, politieke participatie en sociaal-culturele participatie. Bij dit onderzoek wordt gebruik gemaakt van maatschappelijke participatie. Maatschappelijke participatie is het meedoen aan de Nederlandse samenleving in de vorm van het volgen van een opleiding, vrijwilligerswerk doen of lid zijn van een vereniging (Rengers, Geerlings, & Cortooms, 2015).

Het meten van participatie gebeurt aan de hand van de participatieladder van de Vereniging van Nederlandse Gemeenten (Figuur 2). De participatieladder meet het niveau van participatie van een statushouder, door elk jaar te meten kunnen bewegingen van statushouders op de ladder in beeld worden gebracht. Hierdoor kan meer resultaat dan alleen maar uitstroom naar werk inzichtelijk worden gemaakt (VNG, 2010).

Wanneer een statushouder geen contact heeft met mensen die geen huisgenoten zijn dan is hij of zij op niveau één van participatie. Heeft een statushouder minimaal één keer per week contact met mensen die geen huisgenoten zijn dan is deze persoon op niveau twee. Voorbeelden van niveau twee zijn activiteiten buiten de deur, zoals bezoek aan vrienden, bioscoopbezoek, museumbezoek of individuele sporten zoals de sportschool (VNG, 2010).

Als een statushouder minimaal één keer per week deelneemt aan georganiseerde activiteiten waarbij hij of zij in fysiek contact komt met anderen, bevindt de statushouders zich op niveau drie. Voorbeeld

hiervan is een lidmaatschap bij een vereniging, regelmatig sport beoefenen in georganiseerd verband en het volgen van cursussen (VNG, 2010).

Een statushouder bereikt niveau vier wanneer hij of zij minimaal één keer per week onbetaald werk verricht en daarbij in contact komt met anderen. Hier onder vallen bijvoorbeeld het werken met behoud van uitkering, stages en vrijwilligerswerk (VNG, 2010).

Trede vijf en zes worden behaald wanneer de statushouder geld krijgt voor het werk dat hij of zij verricht. Bij deze bovenste traptreden gaat het niet meer om maatschappelijke participatie maar om arbeidsparticipatie en economische participatie (VNG, 2010).

Figuur 2 Participatieladder VNG

Om zoveel mogelijk mensen te laten participeren in de maatschappij heeft het kabinet de participatiewet opgesteld. De participatiewet is opgesteld voor iedereen die in staat is om te werken, maar dit niet zonder hulp of ondersteuning kan realiseren (trap 6 van de participatieladder). De gemeenten zijn verantwoordelijk voor de uitvoering van deze wet en moeten er dus voor zorgen dat iedereen die arbeidsgeschikt is, daadwerkelijk aan de slag gaat. De Rijksoverheid verwacht van gemeenten dat zij statushouders ondersteuning bieden op weg naar werk en waar nodig het salaris aanvullen tot de minimumgrens (Rijksoverheid, 2016).

Naast de participatiewet hebben statushouders ook te maken met de Wet inburgering. Een statushouder kan inburgeren door binnen 3 jaar het inburgeringsexamen te halen of door het staatsexamen Nederlands als Tweede Taal (NT2) of een beroepsopleiding te doen.

Om statushouders te helpen met inburgeren heeft de overheid ze €70 miljoen euro uitgetrokken.

Op het moment dat een statushouders wordt gekoppeld aan een gemeente gaat het inburgeringstraject van start. De gemeente zorgt als eerste voor een onderdak en betaald de eerste zes maanden de huur, zorgverzekering en rekeningen voor gas, water en licht om statushouders tijd te geven financieel redzaam te worden. Daarna is het de plicht van de gemeente om statushouders te helpen met inburgeren. In het nieuwe inburgeringsstelsel dat 1 januari 2021 van kracht gaat krijgen statushouders een persoonlijk inburgeringsaanbod wat op maat gemaakt is. In het inburgeringsstelsel combineren inburgeraars taallessen met (vrijwilligers)werk of stage. Jonge inburgeraars (tot 28 jaar) krijgen intensieve taallessen en volgen tegelijkertijd vakken als rekenen, Engels en studievoordigheden. Gemeente die zorgen voor een succesvolle inburgering krijgen een financiële beloning (Rijksoverheid, 2019).

2.3 Motieven en belemmeringen om te participeren bij een sportvereniging

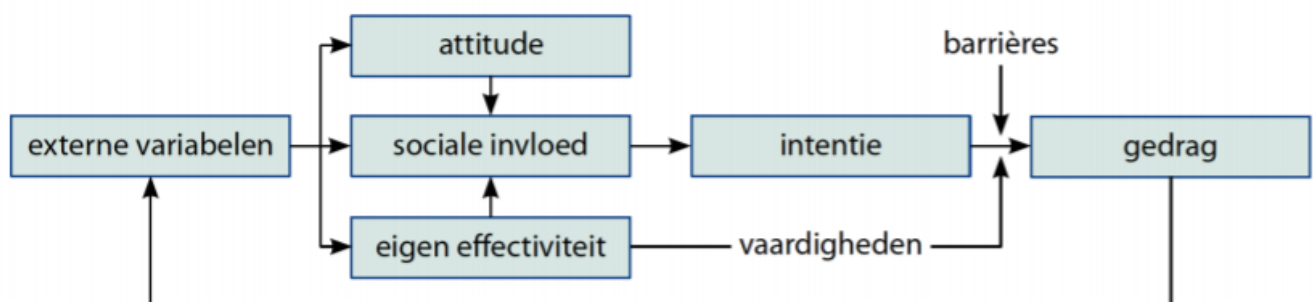
Iedereen heeft verschillende redenen waarom hij of zij juist wel of niet participeert bij een sportvereniging. Om meer mensen te laten participeren bij een sportvereniging is het van belang de drempels zo klein mogelijk te maken en de voordelen ervan te benadrukken. Echter zijn de motieven en belemmeringen bij mensen met een migranten afkomst anders dan bij autochtonen Nederlanders.

In de komende paragrafen wordt aan de hand van het ASE-model de belemmeringen en motieven om te participeren bij een sportvereniging van autochtonen en van niet-westerse migranten beschreven.

2.3.1 ASE-model

Het is moeilijk te begrijpen waarom iemand bepaald gedrag vertoont, in dit geval is gedrag het wel of niet participeren bij een sportvereniging. Om dit begrijpelijk te maken zijn er diverse gedragsmodellen. Een veelgebruikt model is het ASE-model.

Het ASE-model (Vries, 1988) gaat er van uit dat de intentie om bepaald gedrag te vertonen uiteindelijk leidt tot het uitvoeren van gedrag. De intentie is afhankelijk van drie factoren: Attitude, sociale invloed en eigen effectiviteit. Daarnaast spelen barrières en vaardigheden een rol bij het overgaan tot daadwerkelijk gedrag. In de volgende paragrafen wordt per factor beschreven wat belemmeringen en motieven zijn om te participeren bij een sportvereniging.

Figuur 3 ASE-model

2.3.2 Belemmeringen en motieven sport

Iedereen heeft zijn eigen redenen waarom hij of zij juist wel of niet participeert bij een sportvereniging. Dool (2017) heeft onderzoek gedaan naar motieven en belemmeringen om te sporten van de Nederlandse bevolking tussen 16-79 jaar. Van Dool (2017) heeft onderzocht welke van de 42 belemmeringen en veertien motieven het meest genoemd zijn. Voor dit onderzoek zijn meest genoemde belemmeringen en motieven uitgelegd en onder verdeeld in het ASE-model.

Het meest genoemde motief om te sporten is het versterken van de gezondheid (68%). Hieronder valt het letten op gewicht, sterker worden, verbeteren gezondheid en betere conditie krijgen. Dit zijn motieven die ervoor zorgen dat iemand een positieve houding (attitude) tegenover sporten krijgt. De ontspanning die sport met zich mee brengt is ook een veel genoemd motief om te sporten (53%). Onder ontspanning valt het plezier van sporten, gezelligheid en om dagelijkse zorgen te vergeten. Dit zijn motieven die ervoor zorgen dat iemand een positieve houding (attitude) tegenover sporten krijgt.

38% van de mensen vindt de uitdaging/ prestaties die sport heeft een motief om te sporten. Hieronder vallen competitie-elementen en zichzelf kunnen ontwikkelen. Dit zijn motieven die de attitude motiveren. Ten slotte is de druk uit de omgeving een motief om te sporten (36%). Hier kan de sociale omgeving van een individu invloed uitoefenen op de intentie.

De belangrijkste belemmering is het feit dat veel mensen vinden dat ze al voldoende bewegen (40%). Deze belemmering maakt de houding tegenover sport negatief. 38% van de mensen ziet persoonlijke omstandigheden zoals onvoldoende financiën als een belemmering om te sporten. De persoonlijke omstandigheden weerhouden iemand ervan om de intentie om te zetten tot daadwerkelijk gedrag, oftewel een barrière. Een andere barrière is dat men tegenwoordig met van alles druk is en geen tijd heeft om te sporten (37%).

De vierde belemmering, gezondheidsaspecten (32%), is op te verdelen in het ontbreken van vaardigheden en een slechte attitude tegenover sporten. Ouderdom en het hebben van een blessure zijn belemmeringen op de vaardigheden van mensen waardoor intentie niet/ minder snel omgezet wordt tot gedrag. Zich zorgen maken over vermoeidheid, lichaam en gezondheid zijn attitude belemmeringen om tot een positieve intentie te komen. Een andere belemmering ten aanzien van de attitude is het ontbreken van motivatie om te sporten (nut niet inzien) (32%).

Een negatief beeld over de omstandigheden van sport wordt door 30% van de mensen benoemd als een belemmering. Hieronder vallen twee soorten belemmeringen: sociale omgeving en barrière. Enerzijds wordt de intentie om te sporten belemmerd door het ontbreken van steun uit de omgeving, ontbreken van een sportmaatje, het opzien tegen leren kennen van nieuwe mensen en bang zijn voor vervelend gedrag rond sport en bewegen. Anderzijds wordt het overgaan tot gedrag belemmerd door barrières zoals te lange reistijd, favoriete sport is niet mogelijk, sfeer van vereniging is niet prettig of wordt er te veel aandacht aan prestaties besteed, accommodaties zijn te druk en er is geen vervoer beschikbaar. De laatste belemmering is ook een barrière die ervoor zorgt dat de intentie niet/ minder snel omgezet wordt tot gedrag. Bijna één derde (29%) van de mensen vindt dat de fysieke omgeving niet uitnodigt om te sporten (geen sportlocaties, geen verlichting, onveilig en slecht onderhouden).

2.3.3 Belemmeringen en motieven van mensen met een migratieachtergrond

Voor elke doelgroep gelden andere motieven en belemmeringen om te participeren bij een sportvereniging. Zo wijken ook de motieven en belemmeringen van mensen met een migratie achtergrond af van de algemene motieven en belemmeringen. Daarom wordt in deze paragraaf beschreven wat motieven en belemmeringen van mensen met een migratie achtergrond zijn. Hoogendoorn & Hollander (2016) hebben namens het RIVM-onderzoek gedaan naar belemmeringen en motieven om te sporten van mensen met een migratieachtergrond. Bakker et al. (2018) heeft onderzoek gedaan naar vrijwilligerswerk bij mensen met een migrantenachtergrond. Voor dit onderzoek zijn de belemmeringen en motieven verdeeld onder de aspecten van het ASE-model.

Om de intentie tot participatie bij een sportvereniging te hebben moet men eerst een positieve attitude hebben. Hoogendoorn en Hollander (2016) schrijven dat niet-westerse migranten onder andere niet sporten omdat zij lange-termijn verbintenissen niet fijn vinden, het nut er niet van inzien en omdat niet-

westerse migranten denken dat sporten fysieke klachten verergerd. Maar ook kennis (over sportverenigingen) die iemand nodig heeft voor participatie bij een sportvereniging moet in orde zijn (Hoogendoorn & Hollander, 2016). Zo beschrijft Bakker et al. (2018) dat een aansprekende informatievoorziening over het uitvoeren van vrijwilligerswerk van groot belang. Daarnaast missen veel vluchtelingen een netwerk die hen helpt bij het vinden van de juiste sportvereniging. Beeldmateriaal en verhalen van rolmodellen blijken effectief en zijn nodig om mensen te motiveren voor vrijwilligerswerk. Een andere drijfveer is het benadrukken dat sporten zorgt voor ontspanning. Ook is het opdoen van sociale contacten een motief om te sporten (Hoogendoorn & Hollander, 2016).

De sociale omgeving oefent ook invloed uit op de intentie, zowel wat andere mensen vinden als wat men denkt dat de omgeving ervan vindt. Sociale belemmering van niet-westerse migranten is het gebrek aan ondersteuning, maar ook het missen van voorbeelden (rolmodel) vanuit sociale omgeving en het missen van iemand die drempels wegneemt. Deze belemmeringen zorgen ervoor dat niet-westerse migranten minder snel de intentie hebben om te participeren bij een sportvereniging.

Ten derde moet iemand ook in zijn eigen kunnen geloven (eigen effectiviteit). Als iemand in zijn eigen kunnen gelooft is de kans groter dat diegene de intentie heeft om te participeren bij een sportvereniging. Belemmeringen hierbij zijn het ontbreken van zelfvertrouwen en andere prioriteiten hebben. Zo zijn de meeste vluchtelingen druk bezig met de inburgeringseis (Hoogendoorn & Hollander, 2016).

Wanneer iemand de intentie heeft om te participeren bij een sportvereniging heeft men nog met barrières en vaardigheden te maken voordat hij of zij daadwerkelijk participeert bij een sportvereniging. Hoogendoorn & Hollander (2016) beschrijven enkele barrières van niet-westerse migranten: niet-westerse migranten spreken slecht/ geen Nederlands, hebben een ongunstige financiële positie, hebben meestal geen vervoer en ze hebben andere culturele waarden en normen dan die van de meeste Nederlanders. Een andere barrière is de sport/ functie die die iemand wilt doen niet aangeboden wordt. Deze barrières zorgen ervoor dat de intentie niet/ minder snel wordt omgezet tot daadwerkelijke participatie bij een sportvereniging.

Om van de intentie over te gaan tot het daadwerkelijk uitvoeren van gedrag is het ook belangrijk dat de persoon de juiste vaardigheden heeft. Zo moet iemand die wil participeren bij een sportvereniging er fysiek en mentaal toe in staat zijn. Veel vluchtelingen hebben, vaak door de vlucht, een slechte gezondheid wat de intentie tot participatie belemmert. Daarnaast kunnen Barriers weg genomen worden door het aanbieden van persoonlijke begeleiding. Statushouders vinden persoonlijke begeleiding tijdens het vrijwilligerswerk namelijk belangrijk, om waar nodig zaken toe te lichten, om te helpen een draai te vinden met de werkzaamheden en om te evalueren hoe het gaat (Bakker et al., 2018).

2.2.3 Stakeholders en communicatie mensen met migranten achtergrond

Om belemmeringen tot intentie en barrières tot gedrag weg te nemen zijn stakeholders erg belangrijk. De stakeholders kunnen direct (Kennis over sportverenigingen vertellen) of indirect belemmeringen en barrières wegnemen. De belangrijkste stakeholders zijn: Familie, andere statushouders, geïntegreerde statushouders, sportverenigingen, gemeenten, stichtingen en instellingen zoals vluchtelingen werk die in contact staan met de doelgroep en buurtsportcoaches.

Daarnaast is de manier waarop de stakeholders communiceren met de doelgroep van belang. Verbal Vision (2004) heeft onderzoek gedaan wat volgens allochtonen en nieuwkomers effectieve communicatiemethoden zijn (Tabel 3). Hieruit blijkt dat interpersoonlijke communicatie de meest effectieve methode is om allochtonen te informeren. Daarnaast zijn medewerkers (kennis verhogen, allochtonen medewerkers inschakelen) en marketingtechnieken (distributie en mediakanalen aanpassen, taal, beelden en slogans afstemmen) belangrijk bij een effectieve communicatiestrategie.

Communicatiestrategie	Percentage mensen met een migranten achtergrond die de strategie effectief vindt.
Interpersoonlijke communicatie	96%
Aangepaste distributiekkanalen inschakelen	87%
Allochtonen binnen het bedrijf in contact laten komen met de doelgroep	85%
Aangepaste mediakanalen inschakelen	84%
De kennis van medewerkers over allochtonen verhogen	83%
Allochtonen inschakelen in de communicatieacties	79%
De taal aanpassen	77%
Campagnes meer multicultureel maken	73%
Aangepaste beelden en slogans gebruiken	69%

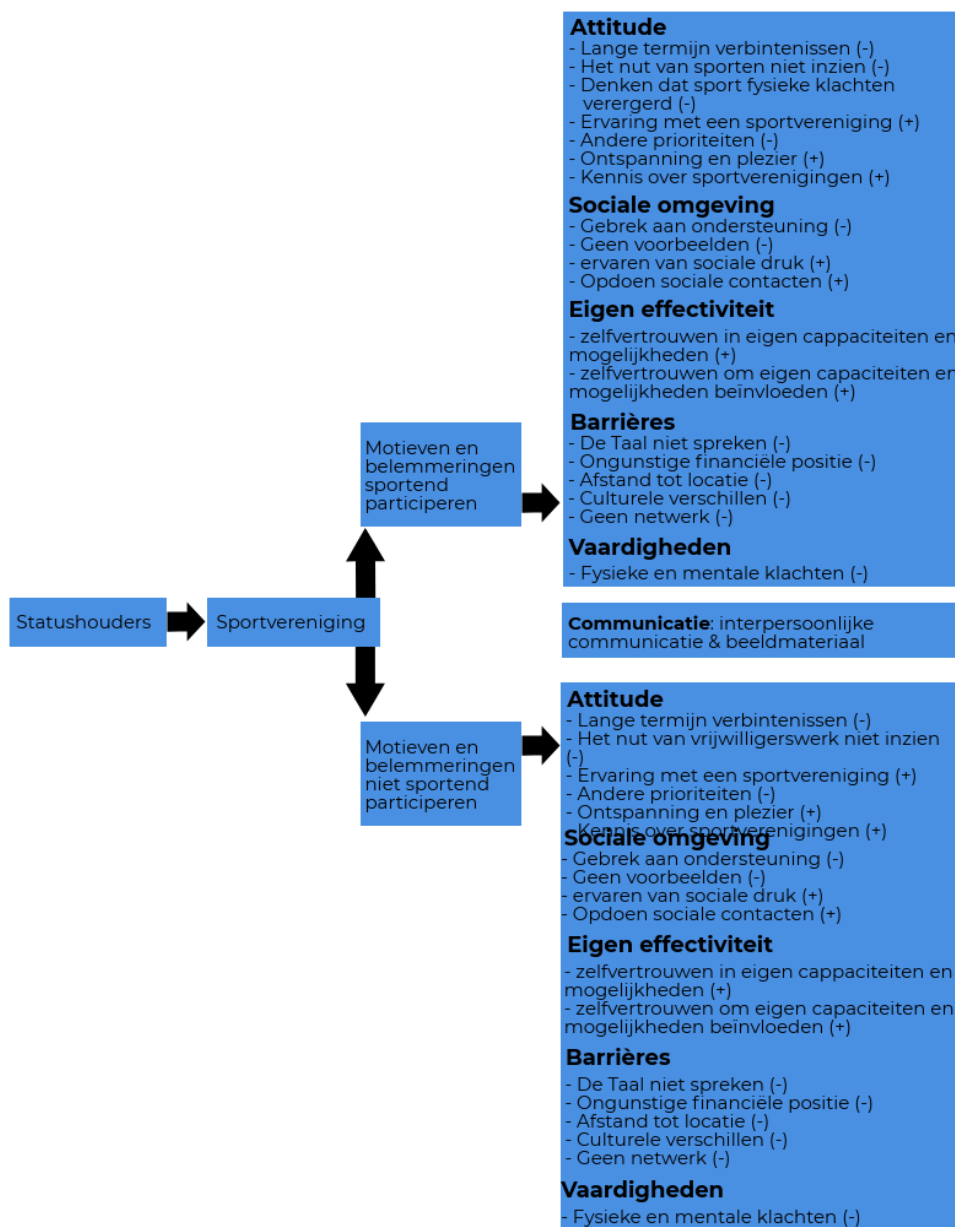
Tabel 3 effectieve communicatiestrategieën volgens mensen met een migrantenachtergrond.

2.4 Conclusie

Er zijn diverse modellen om een bepaald gedrag te begrijpen. Voor dit onderzoek is het ASE-model het meest geschikt. Het model maakt duidelijk wat de invloed van belemmeringen en motieven zijn. Er zijn diverse belemmeringen en motieven die de intentie om te participeren beïnvloeden en diverse belemmeringen en motieven die het overgaan tot gedrag beïnvloeden. Het gedrag is in dit onderzoek participeren bij een sportvereniging. Dit kan zowel als sportend lid als niet sportend lid. Omdat het onderzoek gericht is op statushouders moet er met veel kenmerken rekening gehouden worden. Ook moet er bij de doelgroep rekening worden gehouden met de manier van communiceren, en welke stakeholders belangrijk zijn bij de communicatie. Zo blijkt uit onderzoek dat interpersoonlijke communicatie de beste strategie is.

2.4.1. Definitief conceptueel model

In het definitief conceptueel model zijn de belemmeringen en motieven verdeeld onder de sportparticipatie en niet-sportend participatie bij een sportvereniging. Zoals in het theoretisch kader genoemd worden deze belemmeringen en motieven verdeeld volgens het ASE-model. Achter elke invloed staat een plus of een min wat inhoudt of het een belemmering (-) of een motivatie (+) voor een statushouder is. Een aantal belemmeringen en motieven gelden voor zowel sportend participeren als niet-sportend participeren. Daarnaast staat tussen de belemmeringen de meest ideale communicatiestrategie, waarop de belemmeringen weg genomen kunnen worden en motieven benadrukt kunnen worden.

Figuur 4 Definitief conceptueel model

Hoofdstuk 3 Methode

3.1 Onderzoeksopzet

Het onderzoek beschrijft wat belemmeringen en motieven van statushouders zijn om te participeren bij een sportvereniging. Zodat er een concrete strategie kan worden opgesteld op welke manier statushouders bij een sportvereniging kunnen participeren met zo min mogelijk belemmeringen en zo veel mogelijk motieven. De onderzoeksopzet die daarbij past is kwalitatief onderzoek.

Voor dit onderzoek zullen de kwalitatieve gegevens verzameld worden aan de hand van semigestructureerde interviews. Er is voor interviews gekozen omdat de doelgroep andere culturele normen en waarden heeft dan autochtonen Nederlanders. Een interview kan ervoor zorgen dat de mogelijke onverwachte belemmeringen en motieven naar boven komen, die voor de meeste Nederlanders niet voor te stellen zijn.

Er is in dit onderzoek gekeken naar de belemmeringen en motieven van niet-westerse migranten om te sporten. Aan de hand hiervan worden topics opgesteld, die tijdens het semigestructureerde interview de rode draad vormen.

3.2 Onderzoekspopulatie

De doelgroep van het onderzoek zijn statushouders, echter zijn zij niet de populatie van het onderzoek. Tijdens een interne focusgroep binnen Flik-Flak is er overlegd welke onderzoeksgroep(en) onderzocht worden.

De eerste onderzoeksgroep zijn professionals die veel weten over de participatie van statushouders. Doordat de professionals veel met statushouders werken kunnen zij zich inleven in statushouders en kennen zij in groter lijnen de belemmeringen en motieven van statushouders. De professionals kunnen zowel mannen als vrouwen zijn, vanaf 18 jaar. Voorbeeld van deze onderzoeksgroep is iemand die werkt bij Vluchtelingenwerk Nederland, buurtsportcoach is bij statushouders of werkt de gemeente en tijdens het werk in contact staat met statushouders. Ook kunnen het mensen zijn die bij stichtingen werken zoals more than refugees.

De tweede onderzoeksgroep zijn geïntegreerde statushouders. Dit zijn mensen die zelf het inburgeringstraject hebben doorlopen en inmiddels ingeburgerd zijn, hierdoor weten zij hoe het is om een statushouders te zijn.

Iemand is geschikt voor een interview (inclusie) als aan de volgende criteria wordt gehouden:

1. Een functie heeft en daarbij wekelijks in contact komt met statushouders
2. Ingeburgerd is in Nederland.
3. Nederlands spreekt.
4. Minimale kennis over het Nederlandse verenigingsleven.

Iemand is niet geschikt voor een interview (exclusie) als:

1. Iemand die wel voor statushouders werkt, maar niet direct in contact komt met de statushouders.
2. Geen Nederlands spreekt
3. Het verenigingsleven in Nederland niet kent

3.3 Meetinstrument (operationalisatie)

Voor dit onderzoek zullen semigestructureerde interviews afgenomen worden. Dit onderzoek zal voornamelijk dienen als een eerste verkennend onderzoek. Om zoveel mogelijk nieuwe informatie op te doen is gekozen voor semigestructureerde interviews. Deze methode maakt gebruik van een aantal belangrijke hoofdvragen als topics, waarbij de onderzoeker actief luistert zodat hij op de juiste momenten vervolgvragen kan stellen. Vervolgvragen zijn bij de interviews erg belangrijk. Wanneer iemand aangeeft dat iets een belemmering is, moet de onderzoeker erachter komen waarom dit een belemmering is. Dit geldt ook voor de motieven. De vragen worden van tevoren bedacht en opgeschreven zodat er altijd open vragen gesteld worden.

De vragen voor het interview worden opgesteld aan de hand van het definitief conceptueel model (Figuur 4). In dit model staan de onafhankelijke variabelen die invloed hebben op de participatie bij een sportvereniging. Het meetinstrument heeft als doel om bij elke afhankelijke variabele de belemmeringen en motieven in kaart te brengen. Om van elke onafhankelijke variabele de belemmeringen en motieven te weten te komen moeten alle variabelen tijdens het interview duidelijk naar voren te komen. Het is bij de hoofdvragen dan ook belangrijk om de volgende punten minimaal 1 keer terug te laten komen, deze topics zijn verwerkt in een operationalisering tabel (Bijlage 1). Het interviewschema staat in bijlage 2.

3.4 Validiteit

Validiteit is onderdeel van het meetinstrument, wordt er gemeten wat de onderzoeker beoogt te meten? Ten eerste is er gebruik gemaakt van eerder gemaakte vragenlijsten. De content validity is verhoogd door de vragenlijsten bij te stellen aan de hand van het theoretisch kader. Ook is er door de stagebegeleider vanuit Flik-Flak en de afstudeerbegeleider vanuit de HAN kritisch naar de vragenlijst gekeken (content validity). Dit zorgt ervoor dat er daadwerkelijk gemeten wordt wat er gemeten moet worden.

Daarnaast is het belangrijk dat de resultaten generaliseerbaar zijn en dat het onderzoek onder gelijke omstandigheden voor dezelfde resultaten zorgt (externe validiteit). De externe validiteit van het onderzoek is niet valide, doordat de resultaten afkomstig zijn van 9 respondenten uit de gemeente 's-Hertogenbosch. Omdat de respondenten uit de gemeente 's-Hertogenbosch komen zegt hun ervaring en kennis alleen iets over de situatie in 's-Hertogenbosch. Het onderzoek zegt dus wel iets over 's-Hertogenbosch maar minder over andere Nederlandse steden. Er is dan ook in de aanbevelingen beschreven dat er in de toekomst grootschalig onderzoek moet worden gedaan. De lage externe validiteit wordt later bij het hoofdstuk discussie beschreven.

3.5 Betrouwbaarheid

Ook de betrouwbaarheid van het meetinstrument moet gewaarborgd blijven. Een meetinstrument is betrouwbaar wanneer onder identieke omstandigheden dezelfde uitkomst wordt gemeten. Om de betrouwbaarheid van het meetinstrument te verhogen zijn de volgende punten van belang:

Ten eerste is het bij een kwalitatief onderzoek van belang hoe de onderzoeker de vragen verteld. Om de betrouwbaarheid te waarborgen moet de onderzoeker de vragen open, helder en zonder antwoorden in de mond van de geïnterviewde te leggen. Door van tevoren alle begrippen en het doel van het onderzoek uit te leggen weten de geïnterviewde altijd waarom en waarop ze antwoord geven, dit vergroot de homogeniteit van alle geïnterviewde. Maar ook de interview vragen vergroten de betrouwbaarheid. De interview vragen zijn namelijk opgesteld aan de hand van het ASE-model die in het theoretisch kader uitgewerkt is.

Daarnaast moet het interview plaatsvinden op een rustige plek. De betrouwbaarheid is hierin groot aangezien de onderzoeker de interviews zelf afneemt en dus zelf kan bepalen waar het interview gehouden wordt. Een andere manier om de betrouwbaarheid van het meetinstrument te waarborgen moet het meetinstrument getest worden, met bijvoorbeeld collega's of mede studenten. Vanuit het proefinterview kunnen fouten verbeterd worden.

Om de betrouwbaarheid te waarborgen moet er rekening worden gehouden met de mogelijke taalbarrière tijdens interviews met geïntegreerde statushouders. Omdat geïntegreerde statushouders waarschijnlijk niet vloeiend Nederlands spreken of moeilijke begrippen begrijpen is het belangrijk dat de interviewer langzaam en in makkelijke woorden vragen stelt. Door het opnemen van de interviews is het mogelijk om eventuele niet volledig verstaanbare antwoorden later terug te luisteren.

3.6 Procedure

De onderzoekspopulatie is benaderd via de mail, telefoon of persoonlijk, met de vraag of hij of zij mee wilde werken aan het onderzoek. Daarbij is het doel van het onderzoek uitgelegd en verteld waarom juist zij onderdeel van de onderzoekspopulatie zijn. Daarna is een afspraak gemaakt om het interview af te komen nemen, waarbij de locatie is bepaald door de respondent.

Alle interviews worden aan de hand van hetzelfde topic lijstje afgewerkt. Daarnaast worden alle interviews opgenomen, zodat er later teruggeluisterd kan worden. Wanneer een hoofdvraag gesteld is wordt er aandachtig meegeluisterd door de onderzoeker zodat hij de juiste vervolgvragen kan stellen. Om erachter te komen of iemand culturele belemmeringen ervaart kan de volgende vraag gesteld worden:

1. Kunt u mij drie culturele belemmeringen noemen, met de grootste belemmering als eerste?

Wanneer eraan wordt gegeven welke drie dit zijn moet er door worden gevraagd (vraag 2).

2. Waarom ervaart u X als grootste belemmering?

Op deze manier zal het interviewschema uitgevoerd worden, zonder gesloten vragen te stellen. Er is informatie verzameld tot het moment dat er sprake was van verzadiging. Na het afnemen van de interviews zullen ze worden getranscribeerd om ze daarna te analyseren en te vergelijken. Het transcriberen wordt door de onderzoeker, met behulp van een verdragingsprogramma, zelf gedaan.

3.7 Data-analyse

Wanneer de interviews met de respondenten zijn uitgetypt begint het codeerproces. Als eerste wordt aan de hand van open coderen labels aan tekstfragmenten gehangen. Voor het labelen worden de indicatoren van het operationaliseringstabel gebruikt. Elke label heeft een thema zoals bijvoorbeeld “onzeker” of “taalbarrière”. Nadat de labels gemaakt zijn volgt axiaal coderen. Hierbij worden de labels met elkaar vergeleken en worden alle labels die bij elkaar horen verdeeld onder een component van het ASE-model. Hiervoor worden de citaten in een tabel in Excel onderverdeeld. De tabel is opgesteld zoals in het theoretisch kader benoemde ASE-model. Zo staan attitude, sociale invloed, eigen effectiviteit, barrières en vaardigheden Verticaal in de tabel. Waarna alle citaten onder de juiste rijen zijn ingedeeld worden de citaten binnen de rijen nog gefilterd tot topics (selectief coderen). Zo krijgen alle topics een nummer. Dit geldt voor alle belemmeringen en motieven. Wanneer alle citaten in de tabel zijn verwerkt wordt er een conclusie per topic, aanbevelingen en conclusie beschreven. Hierbij wordt geschreven aan de hand van het volgende labeltabel:

0 van de 8	= Geen van de respondenten
1 van de 8	= Eén respondent
2 of 3 van de 8	= Enkele respondenten
4 van de 8	= De helft van de respondenten
5 of 6 van de 8	= Het merendeel van de respondenten
7 van de 8	= Bijna alle respondenten
8 van de 8	= Alle respondenten

Hoofdstuk 4 Resultaten

In dit hoofdstuk worden de resultaten van het onderzoek beschreven en besproken. De resultaten zijn afkomstig van acht respondenten, waarvan twee geïntegreerde statushouders, één consulent van de gemeente en 5 medewerkers/ vrijwilligers/ stagiaires van Vluchtelingenwerk Nederland geïnterviewd.

Samenvattend zijn er drie belangrijke aspecten te benoemen wat een statushouder motiveert of belemmerd om naar een sportvereniging te gaan. Ten eerste gaven bijna alle respondenten aan dat statushouders niet veel weten over deelname bij een sportvereniging, dit vormt een belemmering om deel te nemen bij een sportvereniging. Daarnaast is volgens bijna alle respondenten het lage zelfvertrouwen van statushouders in eigen capaciteiten en mogelijkheden een belemmering om bij een sportvereniging te participeren, dit komt mede door de taalbarrière. De taalbarrière is een vaak terugkomend aspect als het gaat om belemmeringen.

Naast belemmeringen is er ook een veel genoemd motief waarom statushouders juist wel naar een sportvereniging gaan. Het merendeel van de respondenten zeggen dat statushouders eerder de intentie hebben om naar een sportvereniging te gaan wanneer er iemand uit de sociale omgeving bij is. De empirische hoofdvraag van het onderzoek zal in de volgende paragrafen, per component van het ASE-model beantwoord worden, die luidde:

Wat zijn volgens het ASE-model de motieven en belemmeringen van statushouders die van invloed zijn op de participatie bij een sportvereniging?

4.1 Attitude

De meest genoemde belemmeringen en motieven om deel te nemen bij een sportvereniging gaan over de houding ten opzichte van deelname bij een sportvereniging.

4.1.1 Motieven attitude

Ondanks dat vrijwilligerswerk niet voorkomt in de meeste landen waar de statushouders vandaan komen weten de meeste statushouders wat vrijwilligerswerk inhoudt. Dit weten ze omdat veel mensen die met vluchtelingen werken zoals bij vluchtelingen werk Nederland of bij andere stichtingen dit als vrijwilligerswerk doen. Daarnaast leren ze bij ONA wat vrijwilligerswerk inhoudt en wat het verschil is met al het andere werk. De houding van een statushouder ten opzichte van een sportvereniging wordt ook beïnvloed door de verwachting die iemand bij een sportvereniging heeft. De helft van de respondenten gaf aan dat statushouders naar een sportvereniging gaan om onder de Nederlanders te komen en hierdoor sneller de Nederlandse taal te leren en te integreren.

“Nu kunnen de statushouders de taal amper praten, maar als je die mensen uitnodigt om te komen en aan het werk zet met andere Nederlanders leren ze de taal sneller en dat is denk ik een van de redenen waarom ze naar een sportvereniging gaan.” (Geïntegreerde statushouders)

Daarnaast verwachten statushouders een sport en trainer die bij hen past. Een motief om naar de sportvereniging te komen is als de trainer de taal van de statushouder (redelijk) kan spreken en geduld heeft. De derde factor die een rol speelt is het gevoel en emotie dat bij een statushouder komt kijken bij deelname bij een sportvereniging (affectieve beliefs). Enkele respondenten gaven aan dat statushouders de emotie plezier en ontspanning verwachten bij een sportvereniging.

“Ik denk dat een statushouder gaat sporten voor plezier en afleiding van de ellende die hij mee heeft gemaakt.” (Vrijwilliger vluchtelingen werk Nederland)

De emotie plezier en ontspanning is een motief om deel te nemen bij een sportvereniging. Ten slotte bepaald het gedrag dat een statushouder heeft ten opzichte van deelname bij een sportvereniging ook de houding (conatieve beliefs). Wanneer een statushouder in het land van herkomst een sport beoefende of vrijwilliger was in de sport is dat voor hem/haar een gewoonte en dus een motief om deel te nemen bij een sportvereniging. Dat blijkt uit het volgende citaat:

“Ze wilde graag gaan dansen omdat ze het in haar moederland ook altijd gedaan had”. (Medewerker vluchtelingen werk Nederland)

4.1.2 Belemmeringen attitude

De houding (attitude) van een statushouder ten opzichte van sportvereniging wordt onder andere beïnvloed door de kennis die hij of zij heeft over sportverenigingen (cognitieve beliefs).

Uit de interviews komt naar voren dat statushouders niet veel weten over deelname bij een sportvereniging, dit is een belemmering op de participatie bij een sportvereniging. De belangrijkste belemmering hiervan is dat statushouders te weinig kennis hebben over de mogelijkheden.

“Ik denk vooral dat ze niet weten waar ze welke sport kunnen beoefenen en hoe ze zich aan kunnen sluiten”

Een andere respondent vertelde dat er in 's-Hertogenbosch ook sporten worden aangeboden waar statushouders nooit van gehoord hebben.

“Wij hebben ontzettend veel soorten sporten. Als je bijvoorbeeld in Den Bosch wilt gaan sporten dan heb je enorm veel keuze. En sommige sporten zullen ze wel goed kennen en ander sporten wat minder.”

Naast sporten bij een vereniging is het ook mogelijk om vrijwilligerswerk uit te voeren. Het uitvoeren van vrijwilligerswerk is moeilijk voor statushouders, ook dit komt door het ontbreken van kennis van de mogelijkheden.

“Ik wil bijvoorbeeld ook mijn zwemdiploma halen om zwemlessen aan statushouders te geven. Maar ik weet niet hoe ik mijn zwemdiploma moet gaan halen. Het is niet duidelijk voor mij bij wie en waar ik daarvoor moet zijn.” (Geïntegreerde statushouders)

Naast de ontbrekende kennis over de mogelijkheden wordt de ontbrekende kennis aan personen uit de sportwereld ook benoemd als belemmering.

“Ik ken niemand voor sportactiviteiten, bijvoorbeeld iedereen vraagt mij over voetbal, wij hebben dus een voetbal groep app gemaakt en er zitten 30 mensen uit Syrië in die app en zij willen altijd voetballen. Maar het is moeilijk om een zaal te vinden of een plek want ik weet de juiste persoon niet.”
(Geïntegreerde statushouders)

4.2 Sociale invloed

Veel motieven die door de respondenten zijn genoemd hebben met sociale invloed te maken. Echter, volgens de respondenten kan sociale invloed ook een belemmering zijn voor statushouders.

4.2.1 Motieven sociale invloed

De steun van personen die statushouders vertrouwen worden aangegeven als belangrijke steun bij deelname bij een sportvereniging. Bijna alle respondenten zeggen dat sociale steun belangrijk voor statushouders is. Het ontbreken van sociale steun is dan een groot gemis.

“Als een statushouder alleen naar een sportvereniging toe moet denk ik dat de kans kleiner is dat ze gaan sporten of het vrijwilligerswerk gaan uitvoeren.” (Vrijwilliger vluchtelingen werk Nederland)

Sociale steun zorgt ervoor dat een statushouder sneller de drempel over stapt. Uit de interviews blijkt dat niet zomaar iedereen een statushouder de drempel over kan helpen. Het moet iemand zijn die de statushouder vertrouwt/ kent.

“Ik denk vooral de mensen die de statushouder vaak zien en die vaak met elkaar gesproken hebben. Dit kunnen bijvoorbeeld mensen van vluchtelingen werk zijn of mensen die ze in Nederland hebben leren kennen dit kunnen de burens, leraren of vrienden zijn”. (Vrijwilliger vluchtelingen werk Nederland)

Het merendeel van de respondenten gaf aan dat medewerkers of vrijwilligers van instellingen en stichtingen die zich richten op statushouders sociale steun voor de doelgroep zijn. Zo krijgt iedere statushouder een coach van vluchtelingen werk toegewezen waarmee hij wekelijks praat. De coach bespreekt met de statushouder ook het thema sport. Maar uit de interviews is gebleken dat alleen het thema sport bespreken niet een heel groot motief is om naar een sportvereniging te gaan.

“Vaak zegt iemand wel dat ze iets gaan doen maar dan gaan ze het uiteindelijk toch niet doen, dat gebeurt best vaak”. (Stagiair vluchtelingen werk Nederland)

Sociale steun is wel een groot motief wanneer de persoon mee helpt bij het vinden van informatie over een sportvereniging of als hij/zij de eerste keer daadwerkelijk meegaat naar de vereniging. Een van de geïnterviewde vertelde dat mee naar een sportvereniging daadwerkelijk een motief kan zijn, echter eist het wel veel tijd.

“Als ik mee zou gaan naar de vereniging dan gaan ze wel die eerste stap zetten maar ik heb ook andere cliënten en heb daar dus niet altijd genoeg tijd voor.” (Stagiair vluchtelingen werk Nederland)

De helft van de respondenten zegt dat steun van andere statushouders een motief voor statushouders is om deel te nemen bij een sportvereniging. Dit zijn statushouders zijn die al langer in Nederland wonen. Zij weten al meer van de Nederlandse sportverenigingen, spreken al (redelijk) Nederlands en hebben een sommige gevallen een rijbewijs. Een statushouder die al langer in Nederland is kan een nieuwe statushouder helpen om een aantal belemmeringen weg te halen en de weg naar een sportvereniging daarmee makkelijker maken.

“Ik denk dan aan andere statushouders die al langer in Nederland zijn kunnen helpen. Die bijvoorbeeld al 5 jaar in Nederland of in Den Bosch wonen en dus veel over de stad weten. Dus ik denk dan als je het aan sporten koppelt dat de statushouders die al verder in het proces zijn de statushouders die er net zijn op sleeptouw kunnen nemen.” (Vrijwilliger vluchtelingen werk Nederland)

Daarnaast zijn statushouders die pas kort in Nederland zijn ook een steun voor elkaar. Het is voor een statushouder fijn als hij of zij iemand heeft waar hij mee overweg kan als de Nederlandse taal een grote belemmering is.

“Het gebeurt ook wel eens dat statushouders elkaar meenemen. Dan gaan ze samen of met meerdere eropaf. Dan hebben ze in ieder geval iemand waar ze mee kunnen praten.” (Medewerker vluchtelingen werk Nederland)

De Sociale steun vanuit de familie is laag, veel statushouders hebben geen of weinig familie in Nederland. Slechts enkele respondenten zijn van mening dat familie in staat is om statushouders te motiveren naar een sportvereniging toe te gaan.

“Mijn vader heeft me na aandringen van de basisschool mee naar de atletiekvereniging genomen.” (Geïntegreerde statushouder)

Ten slotte neemt iedereen het gedrag van rolmodellen (leraren, trainers, sporthelden) graag over omdat men ze als een voorbeeld ziet (modelling). Dat is bij statushouders ook zo volgens een van de geïnterviewde.

“En toen ging ze (statushouder) ernaartoe en toen bleek dat de danslerares schuin achter haar woonde en dat vond ze toen helemaal geweldig, de weken erop is ze met haar mee gegaan.” (Medewerker vluchtelingen werk Nederland)

4.2.2 Belemmeringen sociale invloed

De sociale omgeving van een statushouder kan ook leiden tot sociale druk. Door de onzekerheid en gebrek aan kennis kunnen statushouders hier erg gevoelig voor zijn.

“Een statushouder ging naar een werkconsulent en vertelde tegen hem dat hij vijf dagen in de week thuis zat. De statushouder werd min of meer gedwongen om lid te worden van een sportschool, dan heeft de statushouders van oké ik moet het maar doen want het is mijn werkconsulent en dan een paar weken komen ze terug van “ik wilde liever een andere sport” maar ik heb net een jaar contract afgesloten.” (Stagiair vluchtelingen werk Nederland)

Daarnaast heeft de omgeving vaak een verwachting hoe iemand zich gedraagt (subjectieve norm). Door de culturele achtergrond, andere normen en waarde van een statushouder is de subjectieve norm vooral een belemmering. De sociale omgeving van vrouwelijke statushouders uit het Midden-Oosten (familie, vrienden) wordt verwacht dat zij apart van de mannen sporten.

“Bij een bespreking met nieuwe statushouders, statushouders die al langer in Nederland zijn en Nederlanders vragen we een stelling met eens of oneens en dan als de stelling komt van “mannen en vrouwen geschieden sporten” dan zijn de meeste statushouders het er mee eens.” (Stagiair vluchtelingen werk Nederland)

4.3 Eigen effectiviteit

Hoeveel vertrouwen een statushouder in zijn eigen capaciteiten en mogelijkheden heeft, is volgens de respondenten niet heel erg hoog. Er zijn dus een aantal belemmeringen op het gebied van eigen effectiviteit die ervoor zorgen dat statushouders minder snel naar een sportvereniging toe gaan. Maar de geïnterviewde leggen ook uit hoe statushouders meer zelfvertrouwen op kunnen doen en de belemmeringen dus om kunnen zetten tot motieven.

4.3.1 Motieven eigen effectiviteit

De eigen effectiviteit is ook afhankelijk van de mate waarin iemand vertrouwen heeft om eigen capaciteiten en mogelijkheden te kunnen beïnvloeden (power of control). Enkele respondenten zijn van mening dat wanneer er een vertrouwelijke omgeving wordt gecreëerd het een stimulerende factor is. Zo kan een vertrouwelijke omgeving de onzekerheid over de taalbarrière wegnemen.

“Er moet structuur aanwezig zijn, dat nodig is want anders zwemmen ze en dat is met de taalachterstand niet handig.” (Consulent sport en bewegen participatie)

Een vertrouwelijke omgeving wordt gecreëerd door *“een warm ontvangst te geven”* en *“niet gekeken en behandeld worden als een vluchteling maar juist betrekken zoals je een ander betreft.”* (Medewerker vluchtelingen werk Nederland)

4.3.2 Belemmering eigen effectiviteit

Of iemand zichzelf in staat stelt om deel te nemen bij een sportvereniging (control beliefs) hangt af van een aantal factoren. Het meest belemmerende factor is het feit dat een statushouder zich niet thuis voelt. Enkele respondenten gaven aan dat statushouder een andere cultuur gewend zijn, en andere normen en waarden hebben, dat kan bij een statushouder voor onzekerheid zorgen. Daarnaast gaven enkele respondent aan dat sommige statushouders het gevoel hebben dat ze raar worden aan gekeken.

“Ik praat wel eens met statushouders die pas net in Nederland zijn en sommige hebben het gevoel dat ze raar worden aangekeken of het gevoel hebben dat ze er niet bij horen.” (Vrijwilliger vluchtelingen werk Nederland)

“Er wordt door sommige Nederlanders negatief tegen moslims opgekeken, en ik denk dat statushouders dat ook voelen”. (Geïntegreerde statushouder)

Daarnaast kan de Nederlandse taal voor onzekerheid zorgen. Zo gaven enkele respondenten aan dat de taalbarrière het zelfvertrouwen zo erg verlaagd dat ze de niks durven te ondernemen.

“Meestal is de taal hinderlijk in het zelfvertrouwen, een beetje onzekerheid van of je wel een antwoord terug kan geven terwijl mensen hun best doen om tegen je te praten.” (Stagiair vluchtelingen werk Nederland)

4.4 Barrière en vaardigheden

Bijna alle respondenten hebben drempels beschreven die een statushouder weerhoudt om daadwerkelijk bij een sportvereniging deel te nemen (belemmeringen). Veel van die drempels kunnen door een sportvereniging verminderd worden. In deze paragraaf wordt er niet van motieven gesproken maar het verminderen van de belemmeringen. Het verminderen van belemmeringen maakt het voor statushouders makkelijker om naar een sportvereniging te gaan.

4.4.1 Belemmeringen en verminderen van barrières en vaardigheden

Er zijn verschillende barrières die statushouders ervan weerhouden om naar een sportvereniging te gaan. De eerste is de ongunstige financiële positie.

“De mensen die hier net zijn hebben niet meteen werk en zitten thuis hooguit krijgen ze een uitkering. En dat is wanneer je een heel gezin hebt niet genoeg om te gaan sporten”. (Geïntegreerde statushouder)

Echter is het merendeel van de geïnterviewde van mening dat een ongunstige financiële positie geen hele grote belemmering is voor de statushouder uit 's-Hertogenbosch. Dat komt omdat statushouders in de gemeente 's-Hertogenbosch een bijzondere bijstand kunnen aanvragen om €150 van het contributiebedrag of abonnement terug te krijgen.

“Ja financiën spelen wel een rol maar dat is afhankelijk per sport, want er wordt 150€ vergoed en dan is het voor een statushouder wel te doen. Tenzij je bijvoorbeeld een dure sport zoals tennis uitkiest, dan moet een statushouder te veel bijbetalen. Maar ik denk dat er ook genoeg sporten in groepsverband zijn waarbij ze maar een klein beetje bij hoeven te leggen en dan speelt financiën geen hele grote rol.” (Stagiair Vluchtelingen werk Nederland)

Wanneer de afstand tot locatie te groot is, is dit ook een barrière om naar een sportvereniging te gaan. Bij statushouders kan dit al snel een barrière vormen omdat de meeste geen rijbewijs hebben. Een belemmering is dat statushouders niet erg mobiel zijn. Zolang de afstand tot de sportvereniging met de fiets te overbruggen is, vormt het geen belemmering.

“Ja de meeste mensen zijn wel gewend om in Nederland te fietsen. Ze kopen ergens een goedkope fiets en doen ze verder alles met de fiets.” (Medewerker vluchtelingen werk Nederland)

Als een statushouder fysieke of mentale klachten heeft is dit een belemmering om deel te nemen bij een sportvereniging. Fysieke klachten zijn door geen van de respondenten aangehaald als belemmering om te sporten. Mentale klachten is door één respondent als belemmering benoemd

“En zitten ze vaak met psychische problemen omdat ze heel veel mee hebben gemaakt in hun eigen land.” (Consulent sport en bewegen participatie)

Wel vertelde enkele respondenten dat sport een manier is om moeilijke tijden te vergeten.

4.5 Communicatie

Naast de motieven en belemmeringen uit het ASE-model is er ook onderzocht wat volgens de geïnterviewde de beste manier is om met statushouders te communiceren. Er is onderzocht hoe er het beste gecommuniceerd kan worden en waar het beste gecommuniceerd kan worden.

De helft van de respondenten zegt dat flyers of uitnodigingen in het Nederlands en Arabisch een goede manier zijn om te communiceren met statushouders.

“Wat wij vaak doen, wij maken flyers of uitnodigingen, die vertalen we dan ook naar de eigen taal. Dat doen we aan de hand van tolken die we bij vluchtelingen werk hebben.” (Medewerker vluchtelingen werk Nederland)

Eén respondent geeft aan dat persoonlijk aanspreken een goede manier is om met statushouders te communiceren. De overige respondenten hebben het niet over communicatie verteld.

Om een statushouder persoonlijk aan te spreken of een flyer op te hangen, moet dat natuurlijk op een plek waar veel statushouders komen. Uit het onderzoek komt naar voren dat de statushouders in 's-Hertogenbosch veel zijn bij het Koning Willem 1 college voor de inburgering, het ISK (internationale schakelklas), van Maerland college, Weener XL, wijkgebouw de slinger, wijkpleinen in 's-Hertogenbosch en vluchtelingen werk Den Bosch.

Hoofdstuk 5 Conclusie

In dit hoofdstuk wordt de conclusie van het onderzoek beschreven. De conclusie is een beschrijving van de belangrijkste resultaten betreft de belemmeringen en motieven die een statushouder weerhoudt of stimuleert van deelname bij een sportvereniging. Dit hoofdstuk geeft dus, op basis van de resultaten een antwoord op de hoofdvraag van het onderzoek.

De attitude van een statushouders wordt positief beïnvloed doordat een statushouder bij een sportvereniging onder de Nederlanders wil komen, de Nederlandse taal leren en sneller te integreren in Nederland. Statushouders verwachten plezier en ontspanning op te doen bij een sportvereniging. Daarnaast is een trainer met geduld en het beheersen van de Arabische taal een motief.

De sociale omgeving van een statushouder is ook een motief om deel te nemen bij een sportvereniging. Dit zijn mensen die vertrouwd worden door statushouders. De belangrijkste steun komt vanuit medewerkers of vrijwilligers van instellingen en stichtingen die zich richten op statushouders. Ook andere statushouders en de directe omgeving zijn een stimulans voor de statushouders.

Uit het onderzoek zijn twee veel benoemde belemmeringen naar voren gekomen. Bij beide belemmeringen speelt de taalbarrière een rol, en dat maakt de taalbarrière de meest genoemde belemmering van het onderzoek.

Statushouders weten niet veel over deelname bij een sportvereniging. De kennis aan sport mogelijkheden en de kennis aan personen in de sportwereld ontbreekt. Dit zorgt ervoor dat een statushouder niet weet waar, bij wie en op welke manier hij of zij zich kan aanmelden. De resultaten tonen ook aan dat statushouders door de taalbarrière moeilijk aan nieuwe informatie kunnen komen, dit versterkt de belemmering.

De tweede veel benoemde belemmering is de onzekerheid van een statushouder. De onzekerheid zorgt ervoor dat de intentie om te sporten wordt belemmerd. De onzekerheid is afkomstig van culturele verschillen, andere normen en waarden, de taalbarrière, het gevoel dat ze raar worden aan gekeken en zich niet thuis voelen. De onzekerheid en gebrek aan kennis zorgt ervoor dat een statushouder erg gevoelig is voor sociale druk. De sociale omgeving heeft vaak een verwachting hoe iemand zich gedraagt door de culturele achtergrond, andere normen en waarde van een statushouder is de subjectieve norm vooral een belemmering.

Een ongunstige financiële positie en de afstand tot de sportvereniging zorgen ervoor dat de intentie van een statushouder niet wordt omgezet naar daadwerkelijk gedrag. Echter geven de resultaten weer dat deze barrières geen grote rol spelen. De ongunstige financiële situatie wordt door de gemeente 's-Hertogenbosch verholpen met een gemeentelijke bijdrage van €150 per jaar. En is de afstand tot de locatie alleen een belemmering als de locatie niet binnen fietsafstand ligt.

Hoofdstuk 6 Discussie

In dit hoofdstuk worden de resultaten van het onderzoek kritisch gereflecteerd. Eerst worden de gevonden resultaten vergeleken met de literatuur uit het theoretisch kader. Daarna wordt de praktische relevantie van het onderzoek beschreven. Vervolgens worden de begrenzingen van het onderzoek kritisch gereflecteerd en suggesties voor vervolgonderzoek onderbouwd.

6.1 Theoretische relevantie

In deze paragraaf wordt er een relatie gelegd tussen de onderzoeksresultaten en het theoretisch kader, dit gebeurt door het beschrijven van de overeenkomsten en verschillen.

Bij de resultaten van de attitude is naar voren gekomen dat dat statushouders niet veel weten over deelname bij een sportvereniging. Het SCP heeft in 2018 een onderzoek beschreven dat de meeste kinderen van statushouders niet sporten omdat de ouders niet weten waar ze hun kind aan moeten melden. Dit komt volgens het onderzoek door het gebrek aan kennis en de taalbarrière. En Bakker et al. (2018) onderzocht dat veel vluchtelingen een netwerk missen die hen helpt bij het vinden van de juiste sportvereniging.

Bij onderzoek van Dagevos et al., (2018) gaf 20% van de statushouders aan dat zij een sportlidmaatschap te duur vonden (financiële belemmering). Een aantal respondenten van dit onderzoek bevestigen deze theorie maar de meerderheid van de respondenten vlakt de theorie van Dagevos et al. (2018) af. Het merendeel van de respondenten zegt dat de gemeente de statushouders tegemoetkomt met het (deels) terug betalen van de contributie waardoor de respondenten de financiën (tot €150) niet als een belemmering zien.

De belemmeringen op het gebied van vaardigheden komen niet overeen met het theoretisch kader maar zijn hierin aanvullend. Uit het onderzoek bleek dat psychische problemen (door traumatische gebeurtenissen in het thuisland) een belemmering is voor statushouders, en geen enkele respondent vond dat de fysieke problemen meespelen. Terwijl Bakker et al., (2018) heeft onderzocht dat statushouders, vaak door de vlucht, een slechte gezondheid hebben wat de participatie belemmert.

De helft van de respondenten van dit onderzoek gaf aan dat statushouders naar een sportvereniging gaan om onder de Nederlanders te komen en hierdoor sneller de Nederlandse taal te leren en te integreren. Deze resultaten bevestigen de theorie. In het onderzoek van Bakker et al. (2018) staat namelijk dat de belangrijkste motieven van vrijwilligerswerk het opdoen van contacten, het opbouwen van een netwerk en het ontstaan van wederzijds begrip zijn. Daarnaast blijkt uit hetzelfde onderzoek van Bakker et al. (2018) dat statushouders het belangrijk vinden om bij een sportvereniging de Nederlandse taal te leren.

Verbal Vision (2004) heeft onderzoek gedaan wat volgens allochtonen en nieuwkomers effectieve communicatiemethoden zijn. De theorie toont hier andere resultaten dan het onderzoek. Waar het onderzoek van Verbal Vision (2004) aantoont dat interpersoonlijke communicatie de meest effectieve manier van communiceren is, toont dit onderzoek aan dat aangepaste flyers het meest effectief zijn.

6.2 Praktische relevantie

In deze paragraaf wordt de relatie gelegd tussen de resultaten en de doelstelling van het onderzoek.

De doelstelling van het onderzoek is om belemmeringen en motieven van statushouders in beeld te brengen die een positieve of negatieve invloed hebben op de participatie bij een sportvereniging. Deze belemmeringen en motieven dienen als een verkennend onderzoek waarmee een concreet en cultureel gebonden communicatiestrategie ontwikkeld kan worden, waarmee Flik-Flak haar (sport)aanbod aan statushouders kan communiceren.

Door het onderzoek komt Flik-Flak te weten welke factoren (motieven) benadrukt moeten worden in de communicatie richting statushouders. Daarnaast weet Flik-Flak wat een statushouder weerhoudt om naar een sportvereniging te gaan. Zo kan Flik-Flak een aanbod op een dusdanige wijze opstellen dat er rekening gehouden wordt belemmerende aspecten. Door een goede manier, juiste inhoud van de communicatie richting statushouders en een aangepast (sport)aanbod is het voor Flik-Flak makkelijker om zich op de doelgroep statushouders te richten.

6.3 Beperkingen van het onderzoek

In deze paragraaf worden de begrenzingen van het onderzoek gereflecteerd. Er wordt beschreven welke fouten er zijn gemaakt en wat er beter had kunnen gaan. Met daarbij een advies voor iemand die het onderzoek over wil doen.

De variatie van de respondenten is de eerste begrenzing. Voor het onderzoek zijn twee geïntegreerde statushouders, één consulent van de gemeente en 5 medewerkers van Vluchtelingenwerk Nederland geïnterviewd. De antwoorden van de medewerkers van Vluchtelingenwerk Nederland komen veel met elkaar overeen, terwijl een geïntegreerde statushouder een andere visie en een andere mening op bepaalde onderwerpen heeft. Omdat de medewerkers van Vluchtelingenwerk Nederland van hun kant hun mening en ervaring hebben geven, kan de kleine variatie van de respondenten er onbedoeld voor hebben gezorgd dat uit de resultaten naar voren is gekomen dat instellingen en stichting benoemd zijn tot sociale steun. In het vervolg is het beter om de functies van de professionals breder te zoeken en twee of drie professionals per functie te interviewen.

De tweede begrenzing van het onderzoek is het doorvragen tijdens de interviews. Dit geldt vooral bij het vragen naar de rol van de sociale omgeving van statushouders. De onderzoeker heeft aan alle respondenten gevraagd wie een positieve en een negatieve invloed hebben op statushouders maar er is niet direct gevraagd naar de subjectieve norm, sociale druk en normatieve beliefs. Daarom zijn er veel resultaten over de sociale steun maar niet over de overige factoren van de sociale omgeving. In het vervolg moeten alle sub-dimensies van een dimensies tijdens een interview aan bod komen.

Daarnaast is het belangrijk om te weten dat één geïntegreerde statushouder de Nederlandse taal slecht sprak waardoor er bij dat interview maar twee dimensies aan bod zijn gekomen. Er is gekozen om deze antwoorden wel mee te nemen in het onderzoek omdat het nieuwe informatie was die door niemand anders gezegd is. Houd er in het vervolg rekening mee dat een diepgaand interview alleen werkt als hij of zijn minimaal 5 jaar in Nederland is.

Zoals in de methode benoemd is het onderzoek niet generaliseerbaar en is de externe validiteit van het onderzoek niet hoog. Dit resultaten komen van een kleine hoeveelheid respondenten uit de gemeente 's-Hertogenbosch. De beperkte generaliseerbaarheid en externe validiteit zorgt ervoor dat het onderzoek in een andere gemeente mogelijk andere resultaten oplevert.

6.4 Suggesties voor vervolgonderzoek

In deze paragraaf worden suggesties voor een eventueel vervolgonderzoek weergegeven.

Dit onderzoek diende als een verbredend onderzoek waarmee de eerste informatie over statushouders beschreven is en uiteindelijk een strategie mee ontworpen is. Een mogelijk vervolgonderzoek kan een vergelijkend onderzoek zijn. Bij een vergelijkend onderzoek wordt de communicatiestrategie van dit onderzoek vergeleken met de manier waarop andere sportverenigingen (uit de gemeente 's-Hertogenbosch) hun communicatie en (sport)aanbod richten op de doelgroep statushouders. Hiermee kan de ontworpen strategie (hoofdstuk 7) eventueel verbeterd worden.

Een tweede suggestie voor vervolgonderzoek is kwantitatief onderzoek onder statushouders in de gemeente 's-Hertogenbosch. Op deze manier wordt tijdens het herhaal onderzoek, de externe validiteit verbeterd doordat de generaliseerbaarheid verhoogt wordt. Houdt er wel rekening mee dat de enquête niet alleen in het Nederlands wordt uitgezet, maar ook in het Engels en Arabisch. Het onderzoek moet bij veel statushouders worden uitgevoerd, tabel 4 toont aan waar statushouder te vinden zijn. De enquêtes kunnen opgesteld worden aan de hand van het theoretisch kader en de resultaten van dit onderzoek.

Hoofdstuk 7 Aanbevelingen

In dit hoofdstuk zullen de aanbevelingen van het onderzoek gegeven worden. De aanbevelingen zijn bedoeld voor Flik-Flak waarmee ze op een juiste manier met statushouders kunnen communiceren. Op basis van de resultaten van het onderzoek kan een concreet en cultureel gebonden communicatiestrategie ontwikkeld worden, die statushouders aan Flik-Flak kan verbinden. De communicatiestrategie is ontwikkeld aan de hand van het AIDA-model (Strong, E.K., 1925). Per fase van het AIDA-model (attention, interest, desire & action) worden aanbevelingen gedaan.

7.1 Attention

De eerste aanbeveling heeft betrekking op het verkrijgen van de aandacht statushouders. Voor het verkrijgen van de aandacht wordt het volgende aanbevolen:

Ophangen van Flyers in de vorm van een uitnodiging om te komen sporten bij Flik-Flak en meer informatie over Flik-Flak.

Het is belangrijk dat de boodschap van de flyer duidelijk is, er aantrekkelijk uit ziet, in meerdere talen wordt opgehangen en het informatie bevat over Flik-Flak. De boodschap van de flyer is dat statushouders welkom te komen sporten bij Flik-Flak. Daarnaast is het belangrijk dat de flyer informatie bevat wat Flik-Flak is. Een statushouder heeft waarschijnlijk nog nooit van Flik-Flak gehoord en weet dus niks/ heel weinig over Flik-Flak. En het ontbreken van kennis is volgens het onderzoek een belemmering wat statushouders ervan weerhoudt de intentie te krijgen om deel te nemen bij een sportvereniging.

Een ander belangrijk punt is dat de flyer in drie talen wordt gedrukt. Eén in het Nederlands, één in het Engels en één in het Arabisch. Dit is noodzakelijk omdat veel statushouders geen Nederlands spreken. Daarnaast bleek uit het onderzoek dat de taalbarrière een van de grootste belemmeringen is voor statushouders.

De flyer moet op een plek worden opgehangen waar veel statushouders zijn. De locaties moeten binnen fietsafstand van Flik-Flak liggen. Want uit het onderzoek bleek dat zolang Flik-Flak voor een statushouder binnen fietsafstand is, dit geen belemmering is. In de onderstaande tabel (tabel 4) zijn de locaties in 's-Hertogenbosch beschreven waar statushouders te vinden zijn. Om zo veel mogelijk statushouders te bereiken moeten de flyers bij zo veel mogelijk locaties uit tabel 4 worden opgehangen.

Locatie	Wat	Adress	Contactpersoon
Het koning Willem 1 college	Het ISK (internationale schakelklas)	Jacob van Maerlantstraat 4, 's- Hertogenbosch	G. Tax = g.tax@kw1c.nl A. Vissers = an.vissers@kw1c.nl
Het koning Willem 1 college	Inburgeren	Op 2 locaties: St. Jorisstraat 129 Onderwijsboulevard 3 's-Hertogenbosch	Joop Janse = jo.janse@kw1c.nl Eveline van Dueren den Hollander = e.vanduerendenhollander@kw1c.nl Gerdy-Anne van Deursen = g.vanrooy@kw1c.nl
Weener XL	Werk en inkomen	Van Herpensweide 1 's-Hertogenbosch	073-6158615
Wijkgebouw de slinger	Ontmoetingsplek	Jan Schöfferlaan 3 's-Hertogenbosch	Telefoon : 073-614.4837 E-mail : mail@deslinger.info
Wijkpleinen in alle wijken van 's- Hertogenbosh	Ontmoetingsplek	Wijkplein Boschveld Zernikestraat 2, 073 82 25 380 wijkpleinboschveld@kijkopkoo.nl Wijkplein Binnenstad, Bethaniestraat 2, 073 615 31 40 wijkpleinbinnenstad@kijkopkoo.nl Wijkplein Haren Donk en Reit Ploossche Hof 85, 073 649 47 94 wijkpleinhdr@kijkopkoo.nl Wijkplein De Hambaken Het Wiesel 1 073 642 11 00 wijkpleindehambaken@kijkopkoo.nl Wijkplein De Helftheuvel Helftheuvelpassage 109 073 622 16 06 wijkpleindehelftheuvel@kijkopkoo.nl Wijkplein De Kiek Dageraadsweg 39 073- 687 26 40 wijkpleindekiek@kijkopkoo.nl Wijkplein Nieuw Zuid Jac. van Looystraat 5 073 822 52 85 wijkpleinnieuwzuid@kijkopkoo.nl Wijkplein Rosmalen Hoff van Hollantlaan 1 073 615 30 00 wijkpleinrosmalen@kijkopkoo.nl Wijkplein Maaspoort Sociaal Cultureel Centrum De Schans, Troelstradreef 160, 06 - 11129681 (Nancy van Lent) wijkpleinmaaspoort@kijkopkoo.nl	
Vluchtelingenwerk 's-Hertogenbosch	Begeleiding van vluchtelingen	IJsselsingel 52 's-Hertogenbosch	073-6140749 denbosch@vluchtelingenwerk.nl svenneker@vluchtelingenwerk.nl

Tabel 4 Contactpersonen

Daarnaast is de inhoud van de flyer belangrijk om aandacht te trekken. Daarom wordt het volgende aangeboden:

Benadruk in de flyer dat de statushouders samen met andere statushouders op een vastgestelde datum en tijd, gratis een proef uurtje kunnen komen sporten. (Indien mogelijk ook vermelden dat de les wordt gegeven door een statushouder die al lang in Nederland woont).

Als eerste moet er vermeld worden dat statushouders samen met andere statushouders langs kunnen komen. Waarom samen met andere statushouders? Uit het onderzoek is gebleken dat sociale steun van statushouders een groot motief is van statushouders om de stap richting een sportvereniging te zetten. Daarnaast is het in eerste instantie een eenmalig uurtje sporten bij Flik-Flak. Het uurtje sporten is bedoeld als kennismaking over Flik-Flak en elkaar op die dag leren kennen. Want uit het onderzoek bleek dat een grote belemmering is dat statushouders niks van sportverenigingen af weten. Daarnaast is het voor de volgende stappen van belang dat statushouders eenmalig bij Flik-Flak zijn geweest.

Waarom een vastgesteld uurtje belangrijk is om te vermelden op de flyer? Uit het onderzoek is gebleken dat de onzekerheid van statushouders verminderd als er meerdere statushouders zijn. En wanneer je je communiceert met “kom langs wanneer je wilt” is de kans groot dat er een statushouder alleen of met slechts een vriend(in) langs komt en dan kunnen ze zich alsnog onzeker voelen.

Het is belangrijk om op de flyer te vermelden dat de proefles wordt gegeven door een geïntegreerde statushouder. Dit voorkomt de onzekerheid en voor de Nederlandse taal en de angst om zich niet thuis te voelen bij de statushouders.

Ten slot moet er aan de onderkant of achterkant van de flyer een aantal motieven uit het onderzoek benoemd worden. Dit zorgt er namelijk voor dat de kans groter is dat het aanbod de aandacht van de statushouders trekt.

7.2 Interest

Stap twee is het kweken van interesse. In dit geval moet het aanbod van Flik-Flak zo veel interesse kweken, dat de statushouder naar Flik-Flak komt voor een proefles. Voor het kweken van interesse wordt het volgende aanbevolen:

Vertel de mensen die veel met statushouders omgaan over het (sport)aanbod.

Het (sport)aanbod en alle bijbehorende informatie moet gecommuniceerd worden naar vluchtelingenwerk Nederland, stichting more than refugees en Bossche sferen. Uit het onderzoek is gebleken dat wanneer statushouders een vraag hebben over sportmogelijkheden, ze naar die instellingen stappen voor meer informatie. Wanneer de personen van die instelling af weten van het aanbod kunnen ze dat met de statushouder bespreken. Vertel de instellingen en stichtingen over de (datum en tijden van de) gratis proeflessen.

7.3 Desire

De derde stap moet de opgewekte interesse (proefles) omzetten in het verlangen naar participatie op langer termijn. Het doel van deze stap is uitleggen van de mogelijkheden, het bewust maken van de voordelen zodat de statushouder een aankoop gaat overwegen. Voor het kweken van verlangen wordt het volgende aanbevolen:

Organiseer een leuke en leerzame proefles waarbij begonnen wordt met bekende sporten (zaalvoetbal, dansen en fitness) en ga op het eind van het uurtje de onbekendere sporten langs (trampolinespringen, turnen en acrogym). Geef na het uurtje nog een rondleiding, laat trainers een woordje doen en geef ten slotte extra informatie over de mogelijkheden bij Flik-Flak.

Het moment dat de statushouders bij Flik-Flak zijn voor de proefles is een goed moment om de statushouders meer van Flik-Flak te laten zien. Begin de proefles met de algemeen bekende sporten (fitness, dansen en zaalvoetbal) die Flik-Flak aanbiedt. Laat daarna de rest van Flik-Flak zien en stel contactpersonen binnen Flik-Flak voor. Hiermee verhoog je de ontbrekende kennis over mogelijkheden en personen binnen de sport van statushouders. Een ander belangrijk motief dat je hiermee binnen haalt is het feit dat statushouders onder de Nederlanders zijn en de Nederlandse taal (langzaam) leren.

Om het verlangen van een statushouder nog meer te stimuleren is het goed om een video te maken met succesverhalen. Deze video moet weergeven dat er meerdere statushouders dezelfde weg hebben afgenomen en nu blij zijn dat ze gebruik maken van het (sport)aanbod van Flik-Flak.

Voorkom dat de proefles niet alleen maar informatief is maar zorg dat statushouders het leuk hebben tijdens het sporten, dat is immers een motief om deel te nemen bij een sportvereniging.

7.4 Action

De laatste stap betreft het daadwerkelijk actie ondernemen van statushouders. Het gaat hier dus over het aanschaffen van een lidmaatschap bij Flik-Flak. De aanbeveling hierbij is:

Geef informatie over de soorten lidmaatschappen bij Flik-Flak en hanteer (indien mogelijk) een jaar prijs van €125. Wanneer een statushouder twijfelt, nodig de statushouders uit voor de volgende proefles.

De laatste stap is het aanschaffen van een lidmaatschap. Houd er wel rekening mee dat je een statushouder niet onder druk zet om een lidmaatschap af te sluiten. Hier zijn ze door hun (taal)onzekerheid erg gevoelig voor, en dat levert uiteindelijk niks op. Geef de statushouders veel informatie over verschillende lidmaatschappen, vertel wat ze van jullie kunnen verwachten en wat jullie van hen verwachten. Vertel hoe het bij Flik-Flak te werk gaat (dat op tijd komen voor een training hier normaal is). Want statushouders hebben door de culturele verschillen andere normen en waarden. En wanneer deze culturele verschillen later zichtbaar worden kan dit scheven gezichten opleveren en dat doet niet ten goede van het vertrouwen van een statushouder.

Daarnaast kunnen statushouders in de gemeente 's-Hertogenbosch bijzondere bijstand aanvragen. Wanneer een statushouder op grond van de participatiewet bijstandsuitkering krijgt, heeft de statushouder recht op €125 per persoon (volwassene) per jaar voor sportactiviteiten of hobbycursussen (Gemeente 's-Hertogenbosch, 2019). Hanteer daarom (indien mogelijk) een prijs van maximaal €125 per jaar. Dit bedrag krijgen statushouders namelijk vergoed van de gemeente 's-Hertogenbosch. Bij elke euro erboven kan het een statushouder belemmeren om lid te worden.

Zoals eerder gezegd, ga een statushouder niet pushen om een lidmaatschap af te sluiten. Maar organiseer vaker een proefuurtje en nodig de twijfelende statushouders nog maal een uurtje langs komen, wie weet komt hij of zij wel met andere statushouders langs.

Literatuurlijst

- Achterberg, N., Huis, D. (2017). *Meedoen is maatwerk. Onderzoek naar de begeleiding van statushouders naar participatie* (afstudeeronderzoek) [HBO-kennisbank]. Geraadpleegd op 26 februari 2019, van https://www.hbo-kennisbank.nl/details/sharekit_che:oai:surfsharekit.nl:3a4f658e-270f-40c4-8ded-9e061d6914c7?q=participatie+statushouders&has-link=yes&has-link=yes&c=0
- Bakker, L., Bekkers, R., Reitsma, J., Sederel, C., Smets, P., & Younes, Y. (2018). *Vrijwilligerswerk: stimulans voor tijdige participatie en integratie*. Geraadpleegd op 11 maart 2019, van <https://kennisopenbaarbestuur.nl/media/255680/vrijwilligerswerk-stimulans-voor-tijdige-participatie-en-integratie.pdf>
- Breuer, C., Feiler, S., Llopis-Goig, R., & Elmoose-Østerlund, K. (2017). *Characteristics of European sports clubs. A Comparison of the Structure, Management, Voluntary Work and Social Integration among Sports Clubs across Ten European Countries*. University of Southern Denmark: Odense.
- CBS. (2018). *Van opvang naar integratie*. Geraadpleegd op 20 maart 2019, van <https://www.cbs.nl/nl-nl/maatwerk/2017/25/van-opvang-naar-integratie>
- Coumans, Kloosterman. (2014). *Lidmaatschap en deelname verenigingen*. Geraadpleegd op 20 maart 2019, van <https://www.cbs.nl/-/media/imported/documents/2014/38/2014-lidmaatschap-en-deelname-verenigingen-art.pdf>
- Dagevos, J., Huijnk, W., Maliepaard, M., & Miltenburg, E. (2018). *Syriërs in Nederland*. Geraadpleegd op 20 maart 2019, van <https://www.scp.nl/dsresource?objectid=7ad7406c-723d-4954-a601-239b4ae10008&type=org>
- Dool, R. van den (2017). *Motieven en belemmeringen om te sporten en te bewegen*. Sport & Strategie 11 (pp. 30-31)
- Gemeente 's-Hertogenbosch (2017). *Jaarverslag 2017*. Geraadpleegd op 26 februari 2019, van <https://s-hertogenbosch.jaarverslag-2017.nl/>
- Gemeente 's-Hertogenbosch (2019). *Aanvragen bijzondere bijstand*. Geraadpleegd op 19 augustus 2019, van <https://www.s-hertogenbosch.nl/aanvragenbijzonderebijstand/>
- Gerritsen, S., Korbee, H. (2018). *Lidmaatschappen en sportdeelname NOC*NSF over 2017*. Geraadpleegd op 20 maart 2019, van <https://www.nocnsf.nl/ledentallen>
- Hoogendoorn, M. P., & De Hollander, E. L. (2016). *Belemmeringen en drijfveren voor sport en bewegen bij ondervertegenwoordigde groepen*. Geraadpleegd op 25 maart 2019, van <https://www.rivm.nl/bibliotheek/rapporten/2016-0201.pdf>
- Mattheijer, M. (2000). *De toelating van vluchtelingen in Nederland en hun integratie op de arbeidsmarkt*. AIAS, Amsterdam Institute for Advanced Labour Studies, Universiteit van Amsterdam.

Poel, H., Hoeijmakers, R., Pulles, I., & Tiesssen-Raaphorst, A. (2018). *Rapportage sport 2018*. Geraadpleegd op 14 maart 2019, van

https://www.scp.nl/Publicaties/Alle_publicaties/Publicaties_2018/Rapportage_sport_2018

Rengers, N., Geerlings, P., & Cortooms, R. (2015). *Meedoen; een onderzoek naar participatie, welbevinden en begeleiding van hervestigde vluchtelingen*. Geraadpleegd op 26 februari 2019, van https://www.coa.nl/sites/www.coa.nl/files/paginas/media/bestanden/3576.1188_rapport_evf_monitor_web_02.pdf

Rijksoverheid (2016). *Participatiewet: informatie voor gemeenten*. Geraadpleegd op 12 maart 2019 van <https://www.rijksoverheid.nl/onderwerpen/participatiewet/participatiewet-informatie-voor-gemeenten>

Rijksoverheid (2019). *Maatwerk en snelheid centraal in nieuw inburgeringsstelsel*. Geraadpleegd op 13 augustus 2019, van <https://www.rijksoverheid.nl/actueel/nieuws/2019/06/25/maatwerk-en-snelheid-centraal-in-nieuw-inburgeringsstelsel>

Romijn, D., & Mulier Instituut (2015). *Lidmaatschap sportverenigingen in Nederland het hoogst van Europa*. Sport & Strategie.

Strong, E.K., 1925. Theories of selling. *Journal of Applied Psychology*,

Synthese. (2017). *innovatieSynthese 'statushouders' Versie januari 2017*. Geraadpleegd op 18 maart 2019, van <https://synthese.nl/wp-content/uploads/2018/03/Handig-Boek-statushouders-in-de-buurt.pdf>

Tiessen-Raaphorst, A. (red.) (2014). *Uitstappers en doorzetters: de persoonlijke en sociale context van sportdeelname en tijdsbesteding aan sport*. Den Haag: Sociaal en Cultureel Planbureau.

Verbal Vision, (2004). *Communiqueert uw organisatie met allochtonen?* Geraadpleegd op 26 maart 2019, van <https://www.vlaanderenwilligt.be/wp-content/uploads/2017/06/rapport-communiqueert-uw-organisatie-met-allochtonen.pdf>

Vluchtelingen werk Nederland. (2018). *Vluchtelingen in getallen 2018*. Geraadpleegd op 25 februari 2019, van https://www.vluchtelingenwerk.nl/sites/default/files/u640/20180719_vluchtelingen_in_getallen_%202018_allerdefinitiefste.pdf

VNG (2010). *Meetlat van participatie*. Geraadpleegd op 12 maart 2019, van https://vng.nl/files/vng/vng/Documenten/Extranet/werk_en_inkomen_2010/re_integratie/20100219_brochure_participatieladder.pdf

Vogels, H.M.G. (2002). Tijdsbesteding van scholieren. In: H.M. Bronneman-Helmers, L.J. Herweijer en H.M.G. Vogels, *Voortgezet onderwijs in de jaren negentig* (p. 231-259). Den Haag: Sociaal en Cultureel Planbureau (scp-publicatie 2002/3).

Vries, H. D., & Mudde, A. N. (1998). Predicting stage transitions for smoking cessation applying the attitude-social influence-efficacy model. *Psychology and Health*, 13(2), 369-385.

UNHCR The UN Refugee Agency, (2017). *Global trends, forced displacement in 2017*. Geraadpleegd op 1 april 2019, van <https://www.unhcr.org/5b27be547.pdf>

Bijlagen 1 topicschema en operationaliseringstabel

Topics voor interviewvragen
Belemmering/ motivatie attitude
Belemmering/ motivatie sociale invloed
Belemmering/ motivatie eigen effectiviteit
Barrières
Vaardigheden
Belemmering/ motivatie communicatie

Dimensies	Sub-dimensies	Indicatoren
Attitude	Ervaringen en verwachtingen	Sportaanbod Integreren
	Cognitieve beliefs	Kennis aan sport mogelijkheden Kennis aan personen in de sportwereld Kennis over vrijwilligerswerk
	Affectieve beliefs	Plezier Angst
	Conatieve beliefs	Normaal Ongewoon
Sociale invloed	Subjectieve norm	
	Sociale steun	Steun van directe omgeving Steun van andere statushouders Steun van instellingen en stichtingen
	Sociale druk	
	Modelling	
	Normatieve beliefs	
Eigen effectiviteit	Control beliefs	Taal onzekerheid Niet thuis voelen
	Power of control	Omgeving Steun
barrière		Een ongunstige financiële positie Een grote afstand afleggen tot de sportvereniging Juiste sport of functie niet aanwezig bij een sportvereniging
vaardigheid		Fysieke klachten Mentale klachten
Communicatie		Op welke manier communiceren Waar communiceren

Bijlagen 2 Interviewschema

Introductie groepsgesprek: als de deelnemer gearriveerd is, heet de gespreksleider hem/ haar welkom. Vervolgens legt de gespreksleider het doel van het onderzoek uit:

U bent geselecteerd voor dit onderzoek omdat u veel in contact staat met statushouders, daarom is uw mening/ ervaring zeer waardevol. We gaan het hebben over de sportparticipatie in het algemeen. Onder sportparticipatie vallen twee onderdelen, sporten en vrijwilligerswerk bij een sportvereniging. In deze bijeenkomst kunt u dit kenbaar maken, en kan ik beter begrijpen welke motieven en belemmeringen bij statushouders een rol spelen om wel of niet deel te nemen bij een sportvereniging. Deze gegevens worden later gebruikt om een strategie voor sportverenigingen op te stellen waarmee sportvereniging statushouders kunnen laten deelnemen.

Inleiding praktische zaken: eerst de gang van praktische zaken. **Ik neem het interview op omdat dit de uitwerkingen van het gesprek een stuk gemakkelijker maakt. De banden zullen vertrouwelijk behandeld worden. De gegevens van ons verslag zijn uiteraard niet tot personen te herleiden. Ik wil graag zo veel mogelijk te weten komen over verschillende motieven en belemmeringen. Er zijn dus geen foute of goede antwoorden/ervaringen mogelijk. Echter kan het mogelijk zijn dat ik af en toe niet zal ingaan op antwoorden die u heeft gegeven. Dit wordt niet veroorzaakt omdat ik hier geen medegevoel bij heb maar omdat dit niet binnen het kader van het onderzoek valt en vanwege het tijdslimiet door zullen gaan. Ik bespreek graag de meest belangrijke aspecten geheel met u. Het gesprek zal ongeveer een half uur duren.**

1. Opening

Ik zou u willen vragen of u uzelf wilt voorstellen. Uw naam, leeftijd, waar u werkt en wat uw relatie met statushouders is.

2. Introductie

We zullen verschillende motieven en belemmeringen van statushouders om deel te nemen bij een sportvereniging doorspreken. Ik zou nu graag willen overgaan naar de eerste vraag.

3. Sleutelvraag attitude sportparticipatie

- Welke positieven verachtingen hebben statushouders ten aanzien van sporten bij een sportvereniging?
- En ten aanzien van het uitvoeren van vrijwilligerswerk?
- Wat zijn volgens u minder prettige effecten die statushouders verwachtten wanneer ze bij een sportvereniging gaan sporten?
- En ten aanzien van het uitvoeren van vrijwilligerswerk?

4. Overgang

We hebben het zojuist gehad over verwachtingen en ervaringen van statushouders wanneer ze deel geen nemen bij een sportvereniging. Ik ben nu benieuwd naar personen die statushouders ondersteunen of juist belemmeren.

5. Sleutelvraag sociale invloed sportparticipatie

- Wie bieden volgens u een stimulans/ ondersteuning voor statushouders om bij een sportvereniging te sporten of het uitvoeren van vrijwilligerswerk? En waarom?
- Wie vormen er volgens u een belemmering voor statushouders om bij een sportvereniging te sporten of het uitvoeren van vrijwilligerswerk? En waarom?
- Van wie kunnen statushouders het gedrag mogelijk afkijken?

6. Overgang

We hebben het zojuist gehad over personen die statushouders ondersteunen of juist belemmeren om deel te nemen bij een sportvereniging. Ik ben nu benieuwd naar factoren/omstandigheden die het statushouders makkelijk of moeilijk maakt om te participeren bij een sportvereniging.

7. sleutelvraag eigen effectiviteit sportparticipatie

- Wat heeft volgens u een positief effect op statushouders zodat ze vertrouwen hebben in hun eigen kunnen om bij een sportvereniging te sporten?
- Of om vrijwilligerswerk bij een sportvereniging uit te voeren?
- Wat heeft volgens u een negatief effect op statushouders zodat ze vertrouwen hebben in hun eigen kunnen om bij een sportvereniging te sporten?
- Of om vrijwilligerswerk bij een sportvereniging uit te voeren?
-

8. Overgang

We hebben het zojuist gehad over persoonlijke factoren die statushouders motiveren of juist belemmeren om deel te nemen bij een sportvereniging. **Ik ben nu benieuwd naar factoren/omstandigheden die een rol spelen wanneer een statushouder de intentie heeft om te sporten of het uitvoeren van vrijwilligerswerk bij een sportvereniging maar de intentie nog wel moet omzetten tot daadwerkelijk gedrag.**

9. Barrière

- Wat zijn volgens u barrières die statushouders weerhouden de intentie om deel te nemen bij een sportvereniging niet om te zetten tot daadwerkelijke deelname bij een sportvereniging?
- Welke factoren maken het volgens u makkelijker om de intentie deel te nemen bij een sportvereniging ook daadwerkelijk om te zetten tot deelname bij een sportvereniging?

10. Vaardigheden

- Wat zijn volgens u vaardigheden/skills (persoonlijke factoren) die het mogelijk maken voor statushouders om de intentie over te zetten tot daadwerkelijke sportdeelname of daadwerkelijk uitvoeren van vrijwilligerswerk?
- En welke vaardigheden/ skills (persoonlijke factoren) ontbreken er?

11. Communicatie

- wat is volgens u een effectieve manier om met statushouders te communiceren?

Bijlagen 3 transcripten interviews

Interview met medewerker vluchtelingen werk Nederland

Datum: 24 mei 2019, 11:30

Locatie: Telefonisch

Tijdsduur: 26:37

Aanduiding: I – interviewer (Jasper Netten), R= Respondent

I: Goedemiddag met Jasper

R: Hallo, goedmorgen

I: We hadden afgesproken even te bellen over mijn onderzoek

R: Ja precies

I: Heel fijn dat je even tijd hebt om mee te werken

R: Ja, op een later tijdstip kan ik niet omdat ik dan les geef, dat had ik volgens mij ook gemaild maar op deze manier moet het ook lukken

I: Ja zeker, en ik moet op vrijdag altijd naar school dus is dit een prima manier.

R: Ja ik hoor van veel stagiairs dat vrijdag een terugkom dag is op school.

I: Klopt ja. Ik zal eerst even uitleggen waarom ik bij jou ben gekomen voor een interview. Want ik loop stage bij Flik-Flak, misschien ken je Flik-Flak?

R: ja ja ken ik.

I: Die willen statushouders bij hun laten sporten of vrijwilligerswerk laten uitvoeren. Maar voordat we een goed aanbod kunnen opstellen is het belangrijk dat we meer over statushouders te weten komen. Want ik weet inmiddels wel wat meer over statushouders maar nog niet veel meer. Dus ik ben iedereen nu aan het interviewen met als doelstelling de motieven en belemmeringen van statushouders in kaart te brengen waarom ze juist wel of juist niet bij een sportvereniging aansluiten. Dus daar heb ik een aantal vragen over en we zien wel hoe het gesprek loopt.

R: Ja precies

I: Misschien dat jij je even kan voorstellen en wat je relatie is met statushouders?

R: Ja ik ben tijdelijk teamleider arbeidsparticipatie bij vluchtelingenwerk in 's-Hertogenbosch. Dat doe ik nu 7 maanden en daarvoor was ik vrijwillige arbeidscoach en mijn achtergrond ligt in de arbeid en organisatie psychologie en ik heb altijd functies gehad op het gebied van loopbaanadvies, coaching en ontwikkeling van mensen. Dus dat is mijn achtergrond. Op dit moment geef ik ook les ik geef ONA, dat is oriëntatie op de Nederlandse arbeidsmarkt. De ONA is een verplicht onderdeel van de inburgering. Dus mensen van buiten Europa in Nederland komen wonen die moeten inburgeren. Van die groep is een groot aandeel is statushouder.

I: Dus je geeft les aan de statushouders zelf?

R: Ja dat klopt, op het Koning Willem 1 College.

I: Spreken ze dan al aardig Nederlands?

R: Ja als ze met ONA beginnen dan spreken ze, het eindniveau van inburgeren is A2 als mensen statusexamen gaan doen, dus eigenlijk basis Nederlands. Meestal aan het eind van de taal en dus ook bezig zijn met hun examen dan gaan ze ONA doen. Want ONA is qua taal best ingewikkeld. De taal van de arbeidsmarkt en van solliciteren dat is best wel complex.

I: En ken je toevallig ook statushouders die sporten?

R: Ja zeker, wat ik vaak hoor is dat bijvoorbeeld een vrouw uit Eritrea die kwam uit een stad in Eritrea en die heeft altijd gedanst dus die is bij de muzerije gaan dansen. Maar wat ik het meeste hoor is fitness. Fitness is door echt wel heel veel mannen vooral het populairst.

I: En waarom denk je dat fitness dan zo populair is bij de mannen?

R: Ik denk dat fitness relatief goedkoop is, er zijn best goedkope aanbieders waardoor fitness erg populair is. En het is zo vanuit de gemeente dat je een speciale bijstand kan krijgen om te gaan sporten. En die bedragen ben ik niet zo in thuis maar ik heb begrepen dat de helft dan wordt vergoed en de helft moeten ze zelf betalen. Volgens mij is fitness relatief goedkoop maar mensen kunnen het ook zelf doen, het is geen teamsport. Want ik heb bijvoorbeeld wel eens geprobeerd bij statushouders die in hun land van herkomst gevoetbald hebben aan te geven dat ze hier ook kunnen voetballen. En ze willen dan ook wel graag aanmelden bij een sportvereniging maar dat vinden ze dan heel lastig omdat ze daar dan zelf op af moeten stappen. En die drempel is best wel hoog. En ik ken een Eritrese jongen die bij OSC Orthen voetbalt. Die hebben daar volgens mij ook een team voor statushouders. En die jongen had het daar heel erg naar zijn zin juist omdat sport een enorme uitlaatklep kan zijn.

I: En je zegt inderdaad die hebben ik het land van herkomst gevoetbald maar de drempel om in Nederland te voetballen is erg hoog, zou je

R: Volgens mij is dat bij iedere teamsport wel zo dat dat lastiger is.

I: En zou je dan een voorbeeld of een reden kunnen noemen waarom ze in het land van herkomst wel in team verband gaan sporten maar in Nederland niet?

R: Ja ik denk dat de mensen waar ik mee om ga dat zijn volwassenen, dus boven de achttien. Mijn zoon speelt bij OJC Rosmalen en daar heb je bijvoorbeeld een senioren team dus als je volwassen bent kom je heel snel bij een senioren elftal terecht, en die senioren elftallen beginnen meestal als vriendenteams en daar komen af en toe mensen bij. En volgens mij is dat best wel lastig en het is ook best wel lastig om er op af te stappen. En wat wij merken bij vluchtelingen werk is dat is met heel veel dingen als het gaat om participatie. Dat merken we bijvoorbeeld ook bij wijkrestaurants waar je kan eten. Statushouders hebben dan de praktische informatie, ze weten dat je daar kan eten en dat het niet zo duur is maar toch gaan ze er zelf niet heen maar ze laten zich vaak wel meenemen door vrijwilligers, die ze net even dat drempeltje over helpen. En dat heeft denk ik ook gewoon met de taal te maken en contacten leggen. Als jij de taal nog niet zo goed beheerst is dat best wel heel spannend om er op af te stappen. En ik denk dat het ook voor Flik-Flak en voor turnen hetzelfde geldt.

I: Ja Flik-Flak is best wel breed zo hebben ze een aantal zalen die leeg staan waar ze ook kunnen zaalvoetballen of andere sporten zoals bijvoorbeeld boksen. En buiten hebben we een voetbalveld en basketbalveld. Dus we kunnen het best wel breed aanpakken en dus niet alleen maar gericht op turnen want dat zou het moeilijker maken. Naast sporten wil Flik-Flak ook vrijwilligerswerk aanbieden. Zo organiseren we binnen kort een groot evenement waar we ook vrijwilligers nodig hebben, dus die kant proberen we ook op te gaan. Weten statushouders wat vrijwilligerswerk inhoud?

R: Ja ze weten wel wat vrijwilligerswerk inhoud, dat leren ze ook bij ONA. En vluchtelingenwerk is vaak het eerste contact met Nederlanders omdat wij ook helpen met de huisvesting en begeleiding om ze wegwijs te maken en de aanmelding bij scholen en contacten met de gemeenten. En daar worden ze geholpen door vrijwilligers van vluchtelingen werk, dus dat kennen ze wel. Alleen als je kijkt naar alle landen waar statushouders vandaan komen, daar kennen ze geen vrijwilligerswerk. IN Afrika worden de zieke mensen verzorgd door de familie. Bijvoorbeeld in het Midden-Oosten heb je geen sociaal zekerheid systeem zoals hier. Een ziektekostverzekering dat kennen ze helemaal niet. Dus daar moet je gewoon werken voor je inkomen en als je inkomen hebt zorg je ook voor diegene die dat niet hebben binnen jou familie. Dus vrijwilligerswerk vinden ze heel gek in eerste instantie, maar als ze wat langer in Nederland zijn niet. In Nederland moeten ze daar dus aan werken. Als ze hier naar Nederland komen krijgen ze een bijstandsuitkering en dat is voor hun al nieuw en de meeste willen dan iets terug doen of die willen het liefste zo snel mogelijk aan het werk of in ieder geval zinvol bezig zijn en niet alleen thuis zitten. Als zij dan meekrijgen van "hier kan je vrijwilligerswerk doen" dat vinden ze dan prima. Alleen wat ook wel speelt als je het hebt over vrijwilligerswerk voor statushouders dat ze zowel zij zelf als de gemeente zoals Weener XL in den Bosch dat die heel erg de focus zetten op betaald werk en je merkt dus nu dat mensen minder snel geneigd zijn om vrijwilligerswerk te doen omdat ze al veel uren betaald werken. Als ze de taal nog niet beheersen dan heeft de gemeente een aantal projecten waarmee statushouders aan de slag kunnen dus dan gaan ze bijvoorbeeld in de groenvoorziening werken of bij de inpak

dienst of ander eenvoudig werk. Dat wordt dan gecombineerd met de inburgering wat 2 of 3 dagen per week is. En thuis ook twee dagen in de week aan de inburgering werken. Dan zegt de gemeente van je hebt nog 2 dagen over om te werken en dan wordt er natuurlijk ook gekeken naar of iemand een gezin heeft of wat de situatie en gezondheid is. Ik vind nog altijd dat de statushouders in denbosch best wel druk zijn.

I: En als we dan kijken naar wie de statushouders motiveert om aan de slag te gaan of te sporten bij een sportvereniging, zou je mij kunnen vertellen wie er een stimulans zijn voor statushouders?

R: Bij vluchtelingenwerk is het vaak zo dat mensen eerst een half jaar begeleiding krijgen en daarna kunnen ze naar de besprekuren komen. En bij die begeleiding, als er wordt afgesloten wordt er wel gezegd van als je aan sport wil doen kom naar ons toe, en we laten ze diverse folders zien. Het kan ook zijn dat statushouders Nederlanders kennen, bijvoorbeeld de burens of een taalcoach, en bij wie ze een of twee keer per week bij iemand thuis komen en dan ook hoort van "je vindt dat leuk of je hebt dat vroeger altijd gedaan? Dat kan je ook hier in Nederland doen".

I: Zou het ook vanuit de familie of andere statushouders kunnen komen?

R: Het gebeurt ook wel eens dat statushouders elkaar meenemen. Dan gaan ze samen of met meerdere er op af.

I: En zou je een persoon of iets kunnen noemen wat statushouders belemmerd om te sporten?

R: Ja de factor tijd is belemmerend. We hebben het nu over statushouders maar er zijn ook veel statushouders met een gezin die vader zijn of moeder zijn daar spelt de factor tijd mee. Daarnaast is er natuurlijk ook wel een cultuur verschil. Dat wij Nederlanders in vergelijking met die culturen hele volle agenda's hebben en hun agenda is minder vol en de tijd die zij over hebben dat zijn ze van vroeger uit gewend om meer sociaal te besteden dus met het gezin of familie. Dat is in Nederland wel wat anders als in hun moederland, dat ze minder mensen kennen. Maar ze zoeken elkaar wel op, zo zoeken de Syrische mensen in denbosch bijvoorbeeld andere mensen op in de Arabische school en bij andere activiteiten die ze samen ondernemen. Je hebt ook een Eritrese gemeenschap bij wijkgebouw de slinger en daar spreken ze met elkaar af. De sociale componenten zijn dus erg belangrijk. En de factor tijd speelt dus een rol. Wat ook mee speelt is toch dat er veel moslims bij zitten. En dan heb ik het over vrouwen en sporten, met hoofddoekjes voldoende bekleed, dat kan de drempel ook hoger maken om mee te doen. Terwijl er ook best veel vrouwen zijn die vroeger ook altijd gesport hebben. Dus daar zit ook best wel verschil in zeg maar. Je vroeg wat een rol erbij speelt toch?

I: Ja waardoor ze zichzelf belemmerd voelen om naar een sportvereniging toe te gaan.

R: Ja ik vind in Nederland ook en dat is ook als je gaat kijken naar opleiding of naar werk. Wij hebben ontzettend veel soorten sporten. Als je bijvoorbeeld in Den Bosch wilt gaan sporten dan heb je enorm veel keuze. En sommige sporten zullen ze wel goed kennen en andere sporten wat minder. Binnen de groep vluchtelingen heb je een aantal mensen die uit de steden komen en andere komen uit kleine dorpen ergens in the middle of nowhere, dus wat men van vroeger uit heeft meegekregen verschilt ook heel erg per vluchteling.

I: Hebben statushouder een rijbewijs en/ of een fiets?

R: Ja de meeste hebben een fiets, mensen die een rijbewijs hebben die werken meestal al. omdat het gewoon duur is en in Nederland moet je je rijbewijs opnieuw halen. Daarbij is vooral lastig om de theorie te halen.

I: Klopt het dat de statushouders door heel DenBosch verspreid zitten?

R: Ja

I: Stel we willen de statushouders naar Flik-Flak halen, is het dan nodig om ze op te halen of is het makkelijk te doen om te zeggen dat ze met de fiets moeten komen?

R: Ja de meeste mensen zijn wel gewend om in Nederland te fietsen. Ze kopen ergens een goedkope fiets en doen ze verder alles met de fiets. Ja kan fietsen een drempel zijn? Voor sommige is het wel een drempel, vrouwen blijven het bijvoorbeeld eng vinden om te fietsen. Maar de meeste zijn wel gewend om alles op de fiets te doen. Als ik op de fiets naar de sportschool ga en het regent bijvoorbeeld dan heb ik ook eerder de neiging om te denken van ik moet wel iets meer zin hebben om te gaan. Dus dat zal ook door werken

I: En om naar een sportvereniging toe te gaan of daar lid te worden moet je natuurlijk ook vertrouwen in jezelf hebben en denken van “dat gaat me lukken”. Wat zou volgens jou een positief effect hebben zodat een statushouder het vertrouwen heeft om naar Flik-Flak te komen?

R: Ja ik denk niet dat ze zomaar spontaan op opendagen afstappen.

I: Want waarom zouden ze daar niet op afstappen?

R: Dat is een goede. Ja we merken met andere dingen dat het niet zo snel gebeurt, dat ze meestal toch door mensen mee worden genomen. Ik had begeleid bijvoorbeeld ook een vrouw en haar man zei tegen mij dat hij in syrie vroeger op paardrijden zat, en hij wilde in Nederland met zijn zoons gaan paardrijden. Dan heb ik zo iets van ja leuk “En weet je dan waar je dat kan doen?” toen zei de statushouder van ja dat kan daar en daar en ik zou het daar graag willen doen. En ik had zoiets van waarom heb je het dan nog niet gedaan? Toen zij hij dat hij het eng vond om er op af te stappen of om ze op te bellen.

I: Wat denk je dat een grotere rol speelt, dat ze niet willen sporten of omdat ze het niet kunnen/ niet weten waar ze kunnen sporten?

R: Al die factoren spelen een rol maar het is meer dan al die informatie alleen. Het is zoals ik zei dat mensen ook aan de hand genomen moeten worden om te komen sporten.

I: Zou het dus handiger zijn als we de mensen die met statushouders omgaan bereiken of de statushouders zelf?

R: Beide denk ik, ik bedoel je hoeft de statushouders niet te betuttelen. Maar je kan ze bijvoorbeeld via de wijkpleinen of de slinger waar de mensen samen komen daar persoonlijk aanspreken en uitnodigen om samen met meerdere mensen kennis te maken.

I: Op het begin had je het over een mevrouw die was gaan dansen bij de Muzerije, ik was wel benieuwd hoe ze bij de Muzerije was gekomen?

R: Door mij was ze bij de dansschool gekomen, ze vertelde mij wat ze graag wilde, ik was destijds taalvrijwilliger en we hadden het daarover, toen heb ik gewoon mijn telefoon gepakt en heb ik verteld waar ze in de stad kan sporten. En de Muzerije zit naast de Bieb en die kent ze wel van haar taallessen. En daarbij heb ik verteld dat het daar gezellig en leuk was dus daarmee heb ik de drempel voor haar verlaagd.

I: Ze was dus wel zelf met het idee gekomen om te dansen?

R: Ja ze wilde graag gaan dansen omdat ze het in haar moederland ook altijd gedaan had, en toen ging ze er naar toe en toen bleek dat de danslerares schuin achter haar woonde en dat vond ze toen helemaal geweldig. En toen ging ze altijd samen met haar naar dansles. En dat soort dingen helpen natuurlijk om iemand ergens te behouden en snel te laten wennen.

I: Ja super, dan ben ik nu een heel stuk wijzer gekomen over barrières en motieven van statushouders. Ik heb ook een aantal gesprekken met statushouders zelf gehad maar het is toch moeilijker om aan hun dit soort vragen te stellen.

R: Want waar liep je toen tegenaan? Tegen de taal of dat jij een onbekende voor hen bent?

I: Veel statushouders wilde ook dat er een betrouwenspersoon of begeleider bij kwam zitten.

R: Ja ze willen heel graag de taal leren en met een begeleider of iemand die ze kennen durven ze meer te proberen.

I: Ja ik merk dan met een gesprek dan dat het vooral vanuit de begeleider komt en niet vanuit de statushouder. Ja super bedankt voor de waardevolle informatie.

R: Ja ik heb ooit voor mijn docentschap een model om mensen actief te maken en te laten leren. Hier moest ik ineens aan denken, misschien ken je het al of vindt je het niet relevant. Als je mensen over een drempel wilt hebben moet je ze eerst laten kijken wat je hebt en daarna dingen voordoen of neem je ze mee en ga je dingen samen doen en daarna gaan ze alleen.

I: Ja bij ons op school noemen ze dat het AIDA model.

R: Ja ik denk dat dat voor deze doelgroep goed kan werken, door de taaldrempel en het mensen niet kennen.

I: Ja op die manier ga ik ook de aanbevelingen schrijven. En ik zag dat Rob mij nog zou bellen van de week.

R: Ik kreeg gisteren een bericht van hem dat hij ziek is en hij stuurde mij een berichtje dat hij vandaag niet het interview kon doen alleen ik wilde hem gisteren ook informeren dat het telefonisch zou gaan omdat ik met de tijd zat en toen dacht ik van dan stuur ik hem nu, heb ik echt net gedaan zoals je gezien hebt een berichtje van “neem even contact op met jasper als je weer beter bent dan kan hij de vragen ook aan jou stellen”

I: Ja helemaal goed super.

R: Ja dan is dat lijntje nu gelegd.

I: Hij is ok stagiair maar hij doet veel maatschappelijk begeleider en hij sport zelf ook heel veel en met sporten komt hij regelmatig statushouders tegen dus hij kan misschien net andere dingen naar voren halen dan dat je van mij hoort.

I: Super bedankt nogmaals

R: Ja graag gedaan, als je iets op papier hebt lijkt mij het leuk om te ontvangen

I: Is goed ik heb het genoteerd, mocht ik mijn scriptie af hebben dan kan ik de belangrijke stukken naar je opsturen.

R: Ja graag, bedankt en nog veel succes.

I: oké doei doei

Interview met medewerker vluchtelingen werk Nederland

Datum: 16 mei 2019, 11:30 uur

Locatie: Vluchtelingen werk 's-Hertogenbosch

Tijdsduur: 14:34

Aanduiding: I – interviewer (Jasper Netten), R= Respondent

I: Ik zal me eerst even voorstellen, ik ben Jasper ik loop stage bij Flik-Flak, ken je Flik-Flak?

R: Ja, is iets met turnen toch?

I: Ja en ze willen nu ook een aanbod voor statushouders opstarten, maar ik weet niks van statushouders en bij Flik-Flak weten ze niks van statushouders, dus nu ben ik overal aan het rondvragen om meer over statushouders te weten te komen zodat we een goed aanbod kunnen opstellen. Vandaar dat ik bij jou ben gekomen. Misschien dat jij je even voor kan stellen?

R: Ja, ik ben Joy en ik ben werkzaam bij vluchtelingenwerk als teamleider. Al vijf jaar. Zal ik ook iets over de organisatie vertellen?

I: ja graag

R: Vluchtelingenwerk is een vrijwilligers organisatie dus wij hebben een aantal teamleiders die een team van vrijwilligers en stagiaires aansturen om eigenlijk het werk te doen.

I: Wat voor werk doen ze dan met statushouders?

R: Ja, het traject van begin tot eind duurt ongeveer anderhalf jaar. Het begint bij het huis. Iemand krijgt een status toegediend van het IND. Dan worden ze toegewezen aan een gemeente, dus in dit geval de gemeente Den Bosch. Dus als iemand aan de gemeente Den Bosch wordt toegewezen komt hij of zij bij ons terecht. En dan helpen wij dus met het huis, contract, bezichtigingen. Eigenlijk vanaf dat punt tot het punt dat iemand helemaal is ingeburgerd dus redelijk goed Nederlands spreekt naar school is geweest, eventueel al werkt,

sociale contacten heeft en de buurt kent helpen we. Het is dus vooral gericht op integratie in de Nederlandse samenleving. Daarnaast bieden wij ook juridische ondersteuning.

I: Kun je mij vertellen hoeveel statushouders er ongeveer in Den Bosch wonen?

R: In Den Bosch? Dat zijn er denk ik ontelbaar. Elk jaar kijken ze hoeveel vluchtelingen naar Nederland komen en hoeveel er gehuisvestigd moeten worden. Als je bijvoorbeeld kijkt naar 2014, 2015 en 2016 dan zit je zeker op het drie dubbele van het aantal van nu. Die tijd kwamen er heel veel vluchtelingen naar Nederland. Nu doordat de grenzen bij Turkije en Syrië gesloten zijn is het aantal wat lager.

I: Helpen jullie statushouders ook op het gebied van sport?

R: Toevallig voetbal ik zelf ook vier keer in de week dus ik zit een beetje op het sport project. En drie weken geleden hebben we een voetbaltoernooi in het Sportiom georganiseerd voor vluchtelingen.

I: Deden er veel mensen mee met het toernooi?

R: Ja er deden op zich veel mensen mee maar het is echt moeilijk om vluchtelingen mee te laten doen. Je moet vluchtelingen activeren op een andere manier, want alles is nieuw, alles is anders. Want wat we doen als iemand net in Nederland is, dan is het belangrijk dat iemand eerst lekker in een huis woont, naar school gaat en alle financiën op orde heeft. Daarna gaat iedereen het zijn/ haar coach kijken of hij/ zij sporten leuk vindt en wat hij/ zij graag wilt. En zo wordt een statushouder eventueel geholpen met een aanmelding.

I: En weet je toevallig welke sport het meest populair is onder vluchtelingen.

R: Ja, Fitness maar ik denk ook dat dat mede komt dat dat het meest voor de hand liggend is. Het is een individuele sport dus je hebt verder niet te maken met teamverbanden. En fitness is de makkelijkste weg. Je meld je aan en kan gaan sporten wanneer je wilt. Ik heb ook vaak gehoord van de vaak wat jongere dat ze voetbal ook wel heel leuk vinden.

I: En is het als je ergens aan vast zit, zoals dat bij voetbal bijvoorbeeld is, zou dat meespelen?

R: Dat kan omdat ze financieel niet zo heel breed zitten. Het is wel zo dat statushouders bij de gemeente een bedrag kunnen aanvragen, dat heet het sportfonds. En dan kunnen statushouders ongeveer 100 euro vergoed krijgen van de contributie. Maar voetbal is bijvoorbeeld €220 of €230 dus statushouders kunnen ook denken van dat is net te veel geld.

I: Bij Flik-Flak willen we ook statushouders vrijwilligerswerk aanbieden, zoals bij een evenement meehelpen of coachen. Weten statushouders wat vrijwilligers werk inhoud?

R: Ja de meeste weten wel wat vrijwilligerswerk inhoud. Omdat ze bij vluchtelingenwerk weten dat ze met vrijwilligers te maken hebben. De coach die statushouders hebben is ook een vrijwilliger. We zien ook best veel statushouders die al een tijdje in Nederland zijn en de Nederlandse taal al redelijk beheersen die dan bij vluchtelingenwerk vrijwilliger willen worden. Dus de meeste statushouders weten wat vrijwilligers werk betekend.

I: Toen ik ging sporten werd ik echt gestimuleerd door mijn moeder. Wie is er nou voor statushouders een simulant uit de omgeving die ze aan het sporten krijgt?

R: Nee die hebben ze niet. Want er zijn gezinnen die naar Nederland vluchten en dan kunnen ouders wel een stimulans zijn, maar ze worden zeker niet zo erg gestimuleerd als dat het bij autochtonen Nederlanders gaat. Er zijn ook veel vluchtelingen die alleen naar Nederland komen en die hebben dan niemand die dat tegen ze zegt. Behalve dat ze vanuit vluchtelingen werk een coach krijgen die met hun het thema sport bespreekt.

I: Waar zit het grootste knelpunt, dat statushouders niet willen sporten of ze weten niet hoe/ waar ze moeten sporten?

R: Ik denk dat statushouders wel willen sporten maar dat de weg er naar toe lastig is. En dan meerdere factoren bij elkaar. Zoals financiën, weinig stimulans en dat ze de weg niet goed weten. Op televisie enzo zie je altijd fitness aanbiedingen voorbij komen en dat is laagdrempeliger dan een sportclub. En ik denk dat onzekerheid ook een factor is die meespeelt. Bij fitness ben je op jezelf, doet je ding en je bent weg. En bij een

sportclub heb je met meerdere mensen te maken en dan kunnen statushouders onzeker reken over het gebrekkig Nederlands. Dat is ook een stuk wat meespeelt.

I: Oke, en bij wie kunnen statushouders het sporten afkijken? Je hebt bijvoorbeeld een idool die aan sport doet, zoals ajax. Wie zou bij statushouders een boegbeeld zijn om te gaan sporten?

R: Je bedoelt een speler of een sport? Dan moet ik even nadenken.

I: Dan een andere vraag, kijken statushouders sport?

R: Er zijn jongere die voetbal kijken. Het is natuurlijk zo dat vluchtelingen vaak alleen naar Nederland komen en vervolgens gezinshereniging aanvraagt. Dat duurt zo lang dat tegen de tijd dat de familie er is ben je minimaal een jaar verder. Statushouders zitten in die periode in een rot en onzekere situatie. Waardoor statushouders hun mind niet op sport kunnen zetten. Terwijl sport daar juist een hele mooie afleiding in kan zijn.

I: En je zei inderdaad dat je voor verenigingsverband zelfvertrouwen moet hebben en de Nederlandse taal moet beheersen. Wat zou een positief effect zijn op het zelfvertrouwen van statushouders.

R: Ik denk dat het heel belangrijk is dat je vluchtelingen een warm ontvangst geeft en niet gekeken en behandeld wordt als een vluchteling. Niet op een niveau van nul Nederlands meepraten maar als gelijke behandelen. En laten weten van je kan erbij, je mag erbij, je hoort erbij. Gewoon betrekken zoals je een ander erbij betreft.

I: Zou je ook iets kunnen benoemen wat tegenwerkt op het vertrouwen?

R: Ja wat ik net al zei, dat je op een heel kinderachtig niveau gaat communiceren dat de statushouders zich dom kan voelen. En wat ook tegen kan werken is als iemand niet het gevoel krijgt van de mensen op de vereniging dat hij/ zij er mag zijn en mee mag doen.

I: Ja dan hebben we het nu gehad over wil sporten maar niet weet waar met als voorbeeld inderdaad het missen van geld. Zou je nog één of twee voorbeelden kunnen benoemen waardoor ze niet kunnen sporten?

R: Ja de onzekere situatie waar ze in zitten. Dus dat ze vaak heel veel aan hun hoofd hebben waardoor sport er niet bij kan. Maar wat ik al zei ik denk juist dat sport juist heel goed is om op die momenten sport te beoefenen. Dus dat er iemand is die hun stimuleert zodat ze wel uit die situatie kunnen. En wat het nog meer belemmerd? De kennis, de kennis aan de mogelijkheden. De kennis aan wat er überhaupt allemaal is.

I: Ja want ik heb van de week nog met een andere statushouder gesproken en die vertelde dat hij een groep app met 30 andere statushouders hadden die allemaal wilde voetballen maar ze wisten niet waar ze een zaaltje kunnen huren. En hun probleem was dus dat ze niet wisten hoe of waar.

R: Oh oke, ja ik weet dat wel dus ik weet niet of je zijn nummer voor mij hebt.

I: Ja die ik kan zijn nummer zo geven. Hij was van more than refugees in Den Bosch.

R: oh waren ze van more than refugees? Wie was er?

I: Sami, die had ik gesproken.

R: Want zij werken vanuit Divers.

I: En qua commutatatie? Want wij weten totaal niet hoe we met statushouders moeten communiceren om te zeggen van "hey hier kan je gratis komen sporten" of "hier kan je vrijwilligers werk komen uitvoeren".

R: Wat wij vaak doen, wij maken flyers of uitnodigingen, die vertalen we dan ook naar de eigen taal. Dat doen we aan de hand van tolken die we bij vluchtelingen werk hebben. En bedoel je ook waar je ze kan aanspreken?

I: ja waar inderdaad

R: Dat kan ik je vertellen, Het ISK (internationale schakel klas), dat is onderdeel van het koning willem 1 college en dat is dus een klas voor jongeren (onder de 18) die naar Nederland zijn gekomen maar nog geen Nederlands beheren, dus die niet kunnen instromen op het reguliere onderwijs. Dat zijn honderden jongeren die je dan in een keer kan bereiken. De mensen die daar werken zijn ook heel begaan en betrokken. En je hebt natuurlijk inburgering op het koning willem 1 college, daar zitten mensen van verschillende leeftijden (18 plus). Daar zou

je via het koning willem 1 college ook contact mee kunnen leggen. En natuurlijk via vluchtelingen werk, wij hebben hier namelijk ook een kanaal aan cliënten.

I: Dan dank ik je zeker voor de informatie dan kan ik hier mee aan de slag waar we een goede strategie van kunnen maken

R: Wat doe je bij Flik-Flak? Want mijn neefje heeft daar ook gezeten die deed trampoline springen.

I: Het is een turnvereniging inderdaad. Ik loop er nu stage vanuit school en dan help ik mee met evenementen organiseren en daarnaast dus ook een onderzoek.

R: En welke opleiding deed jij?

I: Sport en management in Nijmegen op de HAN.

R: oke leuk

I: En het onderzoek is niet alleen gericht op turnen maar wat breder.

R: Heb je het zelf bedacht of was die vraag er al.

I: Ik heb het zelf gekozen. Leek me wel heel interessant.

R: Mocht je nog... (einde audio)

Interview stagiair Vluchtelingen Werk 's-Hertogenbosch

Datum: 13 juni 2019, 12:00 uur

Locatie: Telefonisch

Tijdsduur: 19:19

Aanduiding: I – interviewer (Jasper Netten), R= Respondent

R: Hoi met

I: Goedemiddag met Jasper.

R: Hoi Hoi

I: Wij hadden om even te bellen, komt het gelegen uit nu?

R: Ja hoor

I: Oké mooi, Ik zal eerst mezelf even voorstellen en uitleggen hoe ik bij jou ben gekomen en waar het telefoon gesprek over zal gaan. Want ik loop nu stage bij Flik-Flak en voor mijn scriptie ben ik bezig met een onderzoek hoe we statushouders bij Flik-Flak kunnen laten sporten en kijken wat nog meer nodig is. Daarvoor moet ik dus meer van de doelgroep statushouders afweten dus vandaar dat ik bij Vluchtelingen werk terecht ben gekomen en via een collega van jou ben ik aan jou gegevens gekomen. Dus misschien dat jij je even voor kunt stellen en uitleggen wat jou relatie met statushouders is?

R: Ja ik ben ... en ik doe HBO opleiding maatschappelijk werk op de Avans en ik zit nu in het derde jaar, ik loop nu een jaar stage bij vluchtelingen werk in 's-Hertogenbosch. Waar ik me mee bezig hou is maatschappelijke begeleiding dus dat houdt in dat vanaf het moment dat ze uit een AZC naar Den Bosch worden toe gewezen ga ik ze helpen met integreren en alle dingen die daar bij komen kijken. Dus ook bijvoorbeeld gaan sporten en het uitbreiden van een sociaal netwerk.

I: Dus je spreekt ook vaak met statushouders?

R: Ja ik heb een stuk of tien cliënten die ik begeleid dus heb genoeg met ze gepraat.

I: En je zei dat je wel eens met ze gaat sporten of over sport hebt, ben je wel eens met iemand naar een sportvereniging toe gegaan?

R: Nee ik ben er niet zelf mee naar toe gegaan maar ik heb wel voor een aantal mensen het initiatief genomen om er naar toe te gaan omdat ik ook vaak vanuit werkconsulenten hoor dat de mensen die een uitkering hebben geen dagbesteding hebben dan een abonnement nemen bij bijvoorbeeld basic fit. Terwijl ik van mening ben als ik in de sportschool ben ik oortjes in doe en ga sporten en niet met mensen ga praten. Dus vandaar dat ik denk dat het beter is om statushouders in groepsverband te krijgen dat ze onder de Nederlanders komen.

I: Voor mijn onderzoek ben ik benieuwd naar motieven en belemmeringen waarom ze nu wel of niet naar een sportvereniging gaan. Zou je een voorbeeld kunnen noemen van een barrière of iets wat ze tegenhoudt om naar een sportvereniging te gaan?

R: De taal is sowieso heel lastig voor statushouders, wat ik vaak ervaren heb is dat een aantal cliënten die een beetje Engels praten zich nog net kunnen redden en vinden de stap niet te groot om ergens op af te stappen terwijl andere die alleen Arabisch kunnen dat bij hen die drempel een stuk hoger ligt om die eerste stap te zetten om de eerste stap te zetten om er heen te gaan. Wat ik wel denk is dat het goed is om vluchtelingen met elkaar van dezelfde afkomst te laten sporten zodat ze altijd minimaal 1 iemand is die ze altijd kunnen begrijpen. Wat ik ook ervaren heb is dat je bij de meeste sportverenigingen op een goede manier wordt opgevangen. Alleen de statushouders moeten zelf de stap zetten om dat te ervaren en dat is soms wel moeilijk.

I: Ja, en je zegt inderdaad de taal, is het dan voor de statushouder dan vooral lastig om informatie te vinden of binnen te krijgen of dat ze het zelfvertrouwen niet hebben door de taal?

R: Meestal is de taal hinderlijk in het zelfvertrouwen, een beetje onzekerheid van of je wel een antwoord terug kan geven terwijl mensen hun best doen om tegen je te praten. Ik wilde ooit ergens heen gaan met een cliënt en dan in 20 minuten komt er nog niks binnen dus dan snap ik ook wel dat je die onzekerheid hebt.

I: En Wat verwacht een statushouder wanneer hij naar een sportvereniging toe gaat.

R: Ze verwachten dat ze gaan sporten alleen ik hoor ze niet vaak zelf beginnen over netwerk uitbreiden of contacten opdoen terwijl een sportvereniging daar voor hun wel de juiste plek voor is. Maar dat hebben ze zelf niet door.

I: Heb je misschien een idee welke sport vooral populair is bij de doelgroep?

R: Ik heb voornamelijk mannen begeleid en die hebben het meestal over voetbal, en een keer een man die wilde dansen. Bij de vrouwen weet ik dat niet zo goed.

I: Ik heb ook wel eens verhalen gehoord dat vrouwen bij de doelgroep niet met mannen willen of mogen sporten, weet jij daar iets over?

R: Wij hebben wel bij een bespreking waar nieuwe statushouders, statushouders die al langer in Nederland zijn en Nederlanders bij elkaar komen en dan komt er een stelling met eens of oneens en dan als de stelling komt van "mannen en vrouwen geschieden sporten" dan zijn de meeste statushouders het er mee eens.

I: En zijn er ook mensen die statushouders stimuleren om mee naar een sportvereniging te gaan?

R: Ik weet wel een voorbeeld van een negatieve invloed. Een statushouder ging naar een werkconsulent en vertelde dat hij vijf dagen in de week thuis zat en dat de statushouder dan min of meer gedwongen wordt om lid te worden van een sportschool, dan heeft de statushouders van oké ik moet het maar doen want het is mijn werkconsulent en dan een paar weken komen ze terug van "ik wilde liever een andere sport" maar ik heb net een jaar contract afgesloten. En door hun lage inkomen hebben ze niet genoeg geld om een andere sport bij te pakken.

I: Klopt het dat statushouders een gedeelte van het sport geld vergoed krijgen van de gemeente?

R: Ja, volgens mij is de bijzonder bijstand 150€ per jaar.

I: Denk je dan dat de financiën verder nog van invloed zijn of statushouders wel of niet gaan sporten?

R: Ja financiën spelen wel een rol maar dat is afhankelijk per sport, want er wordt 150€ vergoed en dan is het voor een statushouder wel te doen. Tenzij je bijvoorbeeld een dure sport zoals tennis uitkiest, dan moet een

statushouder te veel bijbetalen. Maar ik denk dat er ook genoeg sporten in groepsverband zijn waarbij ze maar een klein beetje bij hoeven te leggen en dan speelt financiën geen hele grote rol.

I: Zou je nog een barrière kunnen beschrijven wat statushouders weerhoud om naar een sportvereniging toe te gaan?

R: Ja het durven om een stap te zetten richting een sportvereniging. Dat is ook per persoon anders. Ik heb bijvoorbeeld een client die denkt van ik ben nieuw hier ik zie wel wat er gebeurt en als er iets mis gaat ga ik naar mijn begeleider toe. Maar er zijn ook statushouder die afwachten en aankijken dat ze wel zeggen dat ze de stap gaan zetten maar uiteindelijk gaan ze het niet doen. Ik denk dat er best wel veel animo is om te sporten alleen ik denk dat de toegang lastig voor ze is. En wat ook speelt is dat er veel vrijwilligers zijn die vluchtelingen begeleiden en de tijd die ze met statushouders bezig zijn, zijn ze met noodzakelijke dingen bezig zoals helpen met dingen aanvragen. Waardoor er niet veel tijd over blijft om he tover andere dingen te hebben zoals sport. We hebben bij vluchtelingenwerk niet een duidelijk punt van als een statushouder wilt sporten dat we kunnen zeggen van ga dan daar heen. Dus ik denk dat een samenwerking met instellingen zoals vluchtelingen werk erg kan helpen.

I: Want zouden statushouders weten wat Flik-Flak inhoudt of waar Flik-Flak zit?

R: Nee ik denk niet dat statushouders weten wat Flik-Flak inhoud en waar het zit, in ieder geval de meeste niet. Dat is ook afhankelijk per begeleider of hij of zij dat nodig vindt om allemaal te vertellen. Maar kan ook zijn dat sport niet aanbod komt omdat een begeleider genoeg te bespreken heeft over bijvoorbeeld familie zaken. Daarnaast denk ik dat kennismaking heel belangrijk kan zijn, er is nu bijvoorbeeld nergens een plek waar statushouders even een uurtje kunnen sporten om te kijken of het leuk is. En dan is het niet makkelijk om naar een voetbalclub te gaan terwijl je niet weet waar je heen moet of kunt verwachten.

I: Op welke manier kunnen we het beste met de statushouders communiceren.

R: De statushouders in 's-Hertogenbosch blijven sowieso 1,5 jaar onder begeleiding in 's-Hertogenbosch en die kan je die vluchtelingenwerk bereiken. En als je folders ophangt bij instellingen zien statushouders die maar begeleiders en vrijwilligers zien dat ook en kunnen wellicht met statushouders over hebben.

I: En in welke taal zou de flyer moeten zijn?

R: Ik zou Nederland en Arabische flyers doen.

I: Moet er rekening gehouden worden met vervoer?

R: Veel statushouders hebben geen geldig rijbewijs of geen geld voor een auto maar aan de andere kant kunnen de statushouders die in 's-Hertogenbosch wonen die hebben een fiets, dat wordt vanuit vluchtelingenwerk geregeld.

I: Kan je een vaardigheid of een skills opnoemen die ontbreekt bij een statushouder

R: Ja dat is heel wisselend. Maar dan vooral het lage zelfvertrouwen en het niet durven ondernemen. Vaak zegt iemand wel dat ze iets gaan doen maar dan gaan ze het niet doen, en dan denk ik van "zeg je dan ja omdat ik dat vraag of" Want we kunnen niks afspreken als je ja zegt en nee doet, dat gebeurt best vaak.

I: Hoe komt dat dat ze het uiteindelijk niet gaan doen?

R: Ja dat heeft toch te maken met het bang zijn om ergens op af te stappen. Als ik mee zou gaan dan gaan ze wel die eerste stap zetten maar ik heb ook andere cliënten en heb daar dus niet genoeg tijd voor. Er zijn wel mensen die buiten werk tijd maken om met statushouders mee gaan om die eerste drempel te verlagen, alleen dat gebeurt in de praktijk niet heel vaak. Wat ook veel scheelt is een statushouder die al lang in Nederland is ze begeleid binnen de sportvereniging. Hiermee kan het zelfvertrouwen sterker worden. Als je in de flyer zegt over drie weken kan je uurtje komen sporten onder begeleiding van een geïntegreerde statushouder denk ik dat een groot deel geïnteresseerd is.

I: Hartstikke bedankt voor je tijd en hulp.

Afsluiting....

Interview stagiair Vluchtelingen werk Nederland

Datum: 3 juni 2019

Locatie: Telefonisch

Tijdsduur: 13:35

Aanduiding: I – interviewer (Jasper Netten), R= Respondent

I: Hallo met Jasper Netten

R: Hallo met ...

I: Hoi Stef, Bedankt dat je even tijd hebt om met mij te bellen.

R: Graag gedaan, ja de vorige keer was ik ziek dus dit komt beter uit.

I: Ja fijn dat je nu wel even kan bellen, Ik zal eerst mezelf even voorstellen en het doel van dit telefoongesprek uitleggen.

Ik ben Jasper Netten, 4e jaars student aan de Han in Nijmegen. Momenteel ben ik bezig met mijn scriptie en loop ik stage bij flik-flak. Voor Flik-Flak voer ik een onderzoek uit. Ik onderzoek wat de motieven en belemmeringen zijn van statushouders om bij een sportvereniging te sporten of vrijwilligers werk uit te komen voeren. Flik-Flak wilt namelijk een aanbod voor statushouders opstarten. Om een goed aanbod te kunnen starten moeten we weten wat statushouders motiveert en belemmert om naar een sportvereniging te komen. En aangezien ik niet veel weet van statushouders en andere mensen bij Flik-Flak ook niet ben ik bij jou uitgekomen. Zou jij je even kort kunnen voorstellen en wat jouw relatie met statushouders is?

R: Nou ik ben Stef, ik loop momenteel stage bij vluchtelingenwerk. Bij mijn werk bij vluchtelingenwerk help ik mensen die nieuw zijn in Nederland te integreren. Wanneer een vluchtelingen toegewezen wordt aan de gemeente 's-Hertogenbosch komen ze in contact met vluchtelingenwerk Den Bosch. Hier kunnen vluchtelingen terecht als ze hulp nodig hebben. En ik ga dan namens vluchtelingenwerk de vluchtelingen helpen.

I: Help je ze dan ook wel eens met het vinden van een sport of sportvereniging?

R: Niet vaak. Ik heb wel een keer een jongeman uit Syrië geholpen om het goedkoopste fitness abonnement bij hem in de buurt te vinden.

I: Oh kijk dat is nog eens mooi. Je zei dat er niet vaak statushouders zijn die vragen hebben over sport. Zou je mij kunnen vertellen welke negatieve verwachtingen of negatieve houding statushouders hebben om te sporten bij een sportvereniging?

R: Wat ik heb gemerkt is dat statushouders niet met veel vertrouwen ergens heen gaan. Dus misschien dat een statushouder bang is om zich niet thuis te voelen bij een vereniging ofja niet geaccepteerd zal worden. Dat wanneer hij of zij de vereniging inloopt hij raar aan wordt gekeken. Dat heeft ook te maken met een stukje zelfvertrouwen. Ik denk hoe langer iemand in Nederland is hoe meer zelfvertrouwen iemand heeft. Daar is het dus ook afhankelijk van.

I: Ja zeker waar, en kan je iets noemen wat voor positieve dingen een statushouder verwacht wanneer hij of zij naar een sportvereniging gaat?

R: ik denk dat een statushouder gaat sporten voor plezier en afleiding van de ellende die hij mee heeft gemaakt of nog steeds meemaakt. Want statushouders hebben veel aan hun hoofd. Sommige wachten nog op familie die ook naar Nederland willen komen. Maar ook denk ik dat een statushouder door te gaan sporten of met Nederlanders te praten bij een vereniging wilt integreren in Nederland. Wat ik vaak van statushouders hoor is dat ze door middel van een praatje met bijvoorbeeld mij of door het kijken van Nederlandse TV het snelste de Nederlandse taal leren. Dus dat ze door de Nederlanders bij een vereniging de Nederlandse taal leren.

I: Heb jij wel eens een statushouder gestimuleerd om naar een sportvereniging te gaan of te gaan sporten?

R: Ja ik heb vaak statushouders die zich vervelen, dat gaat dan vooral om statushouders die geen werk hebben, en dan vertel ik ze dat sporten een mogelijkheid is. Maar ik merk heel erg dat alleen zeggen dat sporten een optie is niet genoeg is. Daar doen ze later niet veel mee.

I: Hoe kan dat dan?

R: Ja het enige wat ze dan gaan doen is voetballen bij een voetbalveldje in de straat bijvoorbeeld. Maar echt maar een vereniging doen ze niet. Ik denk dat het aanmelden te spannend voor ze is, doordat ze de taal niet goed beheersen en omdat ze niemand anders er kennen. Ik denk bijvoorbeeld als ze weten dat er een team met alleen maar statushouders bestaat dat ze dan eerder mee gaan doen dan wanneer hij de enigste statushouder is.

I: Ja ik heb van jou collega gehoord dat ze bij OSC een voetbalteam hebben met alleen maar statushouders erin.

R: Ja klopt ja

I: Oke. Wie kunnen statushouders nog meer motiveren en aanmoedigen om te gaan sporten of om naar een sportvereniging toe te gaan?

R: Ik denk mensen die veel contact hebben met statushouders. Ik denk bijvoorbeeld niet dat een statushouder naar Flik-Flak gaat komen als jij hem aangeeft dat hij daar kan gaan sporten zeg maar. Ik denk dat de kans groter is dat iemand die de statushouder vaak ziet of iemand die de statushouder vertrouwd kan motiveren om eens naar een sportvereniging te gaan. Denk dan aan iemand van vluchtelingen werk want het is onderdeel van ons werk om statushouders te helpen met integreren.

I: Zou je nog een voorbeeld kunnen geven wie statushouders allemaal vertrouwen?

R: Ik denk dan aan andere statushouders die al langer in Nederland zijn. Die bijvoorbeeld al 5 jaar in Nederland of in den Bosch wonen en dus veel over de stad weten. Ik denk dat je dat zelf ook wel voor kan stellen dat statushouders elkaar goed kunnen begrijpen en elkaar vertrouwen. Dus ik denk dan als je het aan sporten koppelt dat de statushouders die al verder in het proces zijn de statushouders die er net zijn op sleeptouw kunnen nemen.

I: Ja precies, ik heb ook een keer met een statushouder die al langer in den Bosch woont en ondertussen een aardig woordje Nederlands spreekt en ook al zijn rijbewijs heeft gehaald. Hij vertelde dat hij een groepje van 30 statushouders had die hoopte dat hij wist waar ze konden zaalvoetballen.

Zou je mij kunnen vertellen welke barrières een statushouder weerhouden om naar een sportvereniging te gaan?

R: Ik denk dat ze meeste vaak wel willen sporten maar dat het lastig voor ze is. Dat heeft natuurlijk niet 1 oorzaak. Ik denk vooral dat ze niet weten waar ze welke sport kunnen beoefenen en hoe ze zich aan kunnen sluiten. Maar geld kan ook een reden zijn waarom ze niet sporten. Dus misschien is het een idee om een goedkopere vorm aan te bieden aan statushouders. Want als je ze verteld dat ze voor bijvoorbeeld voor 300 euro een heel jaar mogen sporten komen ze denk ik niet. Want 300 in een keer is heel veel. Ik denk dat dan een maandelijks bedrag beter is. Als een Nederlander met een vraag zit waar hij kan sporten dan gaat hij het opzoeken op internet of belt hij met de vereniging. Maar omdat statushouders de Nederlandse taal maar half begrijpen doen ze dat niet snel.

I: Op welke manier kunnen we ervoor zorgen dat statushouders weten dat ze bij ons kunnen sporten of op welke manier kunnen we ervoor zorgen dat de statushouder wel op durft te bellen?

R: Ik denk dat je op de plekken waar veel statushouders zijn daar bijvoorbeeld een flyer op te hangen waar in het Arabisch informatie over Flik-Flak op staat. Het is dan natuurlijk niet dat wanneer ze de flyer zien, ze direct naar Flik-Flak gaan. En ik denk als er op die folder vermeld staat dat er meerdere statushouders zijn of dat de coach ook Arabisch spreekt ze sneller zullen gaan bellen omdat ze dan weten dat ze niet de enigste zijn.

Je kan natuurlijk ook op vermelden dat jullie contact hebben met vluchtelingen werk, met bijvoorbeeld mij. Dat je zegt van "Iedereen bij vluchtelingen werk kent Flik-Flak (of welke vereniging dan ook dus vraag eens bij vluchtelingen werk voor meer informatie)". Want statushouders gaan eerder bij iemand van vluchtelingenwerk informeren omdat ze die persoon kennen en vertrouwen dan dat ze jou bijvoorbeeld op gaan bellen.

I: Je zei dat de meeste vaak wel willen sporten, zou je kunnen uitleggen waarom er een aantal niet willen sporten?

R: Ja dat ligt denk ik net zo als bij Nederlanders, ook niet elke Nederlander sport. Daarnaast zou het er ook mee te maken kunnen hebben dat statushouders veel andere dingen aan hun hoofd hebben, van wat ze allemaal mee hebben gemaakt ik hun land van herkomst.

Afsluiting....

Interview Vrijwilliger Vluchtelingen werk Nederland

Datum: 6 juni 2019

Locatie: Telefonisch

Tijdsduur: 15:20

Aanduiding: I – interviewer (Jasper Netten), R= Respondent

I: Goeiemiddag met Jasper

R: Hallo met ...

I: Fijn dat je even tijd hebt om te bellen en om mij te helpen

R: Geen probleem

I: Ik zal eerst mezelf even voorstellen en het doel van dit telefoongesprek uitleggen.

Ik ben Jasper Netten, 4e jaars student aan de Han in Nijmegen. Momenteel ben ik bezig met mijn scriptie en loop ik stage bij flik-flak. Voor Flik-Flak voer ik een onderzoek uit. Ik onderzoek wat de motieven en belemmeringen zijn van statushouders om bij een sportvereniging te sporten of vrijwilligers werk uit te komen voeren. Flik-Flak wilt namelijk een aanbod voor statushouders opstarten. Om een goed aanbod te kunnen starten moeten we weten wat statushouders motiveert en belemmert om naar een sportvereniging te komen. En aangezien ik niet veel weet van statushouders en andere mensen bij Flik-Flak ook niet ben ik bij jou uitgekomen.

R: Oke interessant onderzoek.

I: Zou jij jezelf kort kunnen voorstellen en vertellen wat voor werk je doet en wat uw relatie met statushouders is

R: JA is goed, Ik ben Raoul momenteel zit ik nog op school en ben ik vrijwilliger bij vluchtelingenwerk in Den Bosch.

I: Oké en wat doe je bij vluchtelingenwerk Nederland?

R: Ik begeleid vluchtelingen in Nederland. bijvoorbeeld het helpen met het vinden van een Nederlandse taal cursus het vinden van een huis of spullen voor in huis. Vaak ga ik ook leuke dingen met ze doen in Den Bosch.

I: Spreek je dan ook Arabisch?

R: Nee, ik spreek gaan Arabisch, maar de meeste vluchtelingen spreken een aantal woorden Nederlands. En Als ik bij vluchtelingen langs ga die pas net in Nederland zijn en geen Nederlands spreken dan gaan we altijd met z'n tweeën of drieën. Daarvan is er altijd een iemand bij die ook Arabisch kan praten.

I: Hoe lang werk je al bij vluchtelingen werk?

R: Ik werk nu ongeveer bijna 2 jaar bij vluchtelingen werk Nederland.

I: Ken je statushouders die aan sport doen?

R: Niet zo veel, Ik ben laatst wel met twee mensen uit syrie naar de stad geweest en ben ik mee sportschoenen gaan kopen. Want die twee wilde samen gaan hardlopen. Verder heb ik nog nooit iets met vluchtelingen gedaan op het gebied van sport.

I: Ken je dan toevallig statushouders die bij een sportvereniging vrijwilligers werk uitvoeren?

R: Nee niet dat ik weet.

I: Weten statushouders wat vrijwilligerswerk inhoud?

R: Ja statushouders wel. Ik heb het er met statushouders ook wel eens over het vrijwilligerswerk bij vluchtelingenwerk Nederland. Dus ik denk van wel

I: Wat voor positieve verwachtingen hebben statushouders ten aanzien van het uitvoeren van vrijwilligerswerk bij eventueel een sportvereniging?

R: wat bedoel je daar precies mee?

I: Uhm nou als je vrijwilligerswerk wilt uitvoeren moet je er natuurlijk wel zin in hebben. Wat zorgt ervoor dat statushouders dus zin hebben om vrijwilligerswerk uit te voeren?

R: Even denken hoor. Ik denk dan aan het onder de Nederlanders komen, en hiermee de Nederlandse taal leren. Het moet natuurlijk wel vrijwilligerswerk zijn wat ze leuk vinden om te doen, netzo als dat voor jouw en mij geldt.

Ook dat ze met een vriend of vriendin aan de slag kunnen. Als ze alleen er naar een sportvereniging toe moeten denk ik dat de kans kleiner is dat ze het vrijwilligerswerk gaan uitvoeren.

I: Zou je mij ook kunnen vertellen wat een negatief effect heeft en statushouders dus geen zin hebben om vrijwilligerswerk uit te voeren?

R: Dat zijn dan de tegenovergestelde dingen van net. Dus als een statushouders in zijn eentje vrijwilligerswerk moet gaan uitvoeren. Kan je je voorstellen dat je ergens alleen naar toe moet en dat je met gebrekkig Nederlands jezelf moet redden bij allemaal Nederlanders. Ik denk dus dat een vriend of vriendin erg zou helpen. Of iemand in het bedrijf die de taal van de statushouder spreekt.

I: Zou je ook kunnen vertellen wat de positieve en negatieve verwachtingen die statushouders hebben om bij een sportvereniging te sporten?

R: Iedereen verwacht natuurlijk iets anders, de een die verwacht meteen een hoog niveau sport en de ander verwacht rustig aan te beginnen. Ik denk wel dat iedereen plezier en ontspanning verwacht. Sport kan voor hun een manier zijn om de moeilijke tijd te vergeten.

I: Welke sport denk je dat het meest populair is?

R: Ik heb het niet vaak met statushouders over sporten, omdat er genoeg andere dingen zijn waar ze mee bezig zijn. Maar ik denk fitness of voetbal. Want wat ik wel weet is dat op een AZC vluchtelingen graag willen fitnessen in de fitnesszaal.

I: Waarom denk je dat fitness populair is onder de vluchtelingen?

R: Ze kunnen hun emoties of hun hoofd even leegmaken door actief bezig te zijn. En met fitness denk ik ook dat ze aan de slag kunnen wanneer het hun uitkomt en wanneer ze het nodig hebben. Als je een team sport neemt kunnen ze dit alleen op afgesproken tijden.

I: Zou je mij een aantal barrières kunnen vertellen waarom statushouders niet gaan sporten?

R: Ja je moet je voorstellen dat het voor statushouders heel moeilijk is dat ze de Nederlandse taal niet goed beheersen. Daardoor is het voor ze lastig om te weten waar ze moeten sporten wat het kost et cetera. De informatie die jij en ik opzoeken voordat we ergens gaan sporten hebben zij niet.

Daarnaast denk ik dat de veel statushouders niet weten waar ze naar toe moeten of wie ze moeten benaderen om te gaan sporten. Dat is het voorbeeld dat ik je eerder vertelde met de Syriërs die hardloopschoenen wilde

kopen. Het was voor hun al onduidelijk waar ze hardloopschoenen konden kopen. Wij hebben hier in 's-Hertogenbosch alleen al heel veel sportmogelijkheden en sportaanbieders. Dat maakt het voor s

Je moet ook rekening houden dat de meeste statushouders geen rijbewijs hebben. Zij zijn dus afhankelijk van het openbaar vervoer of hun fiets.

I: Zou het kunnen zijn dat statushouders geen geld hebben om te sporten?

R: Dat zou kunnen maar ik denk niet dat het geld een hele grote reden is. Dat is natuurlijk bij iedere statushouder verschillend. Ik ben er wel mee eens dat ze niet een heel duur abonnement of contributie bedrag gaan betalen maar het hoeft ook niet gratis te zijn. Statushouders kunnen bij de gemeente namelijk geld aanvragen als ze willen sporten. En de gemeente betaald dan een bepaald bedrag mee.

I: Ja inderdaad. Uhm zou je mij kunnen vertellen welken personen statushouders stimuleren om deel te nemen bij een sportvereniging?

R: Ik denk vooral de mensen die de statushouder vaak zien en die vaak met elkaar gesproken hebben. Dit kunnen bijvoorbeeld mensen van vluchtelingen werk zijn of mensen die ze in Nederland hebben leren kennen dit kunnen de burens, leraren of vrienden zijn.

I: Zou je ook een of twee voorbeelden kunnen geven van personen die een belemmering zijn voor statushouders om naar een sportvereniging te gaan?

R: Nee ik denk niet dat er personen zijn die ze belemmerd om te gaan sporten maar ik ben wel van mening wanneer een statushouder geen persoon heeft die hem stimuleert het hem dan weerhoudt om naar een sportvereniging te gaan.

I: Om contact op te nemen of om naar een sportvereniging te gaan moet je vertrouwen hebben in jezelf. En je had het toen straks al over zelfvertrouwen, zou je mij nog meer kunnen uitleggen hoe het vertrouwen van statushouders is ten opzichte van deelnemen bij een sportvereniging?

R: Ja ik zou geen specifiek voorbeeld kunnen noemen wat voor een sportvereniging geldt. Ik kan natuurlijk wel vertellen welke dingen een rol spelen in het zelfvertrouwen van een statushouder in het algemeen

I: Ja ook helemaal goed

R: Het is voor iemand heel lastig om in een nieuw land terecht te komen waar een hele andere cultuur en taal heerst dan in hun eigen land. Het is dus heel erg wennen voor een statushouder. Wat mijn ervaring is dat hoe langer een statushouder in Nederland is hoe meer hij gaat ondernemen en deel neemt aan de samenleving. Ik praat wel eens met statushouders die pas net in Nederland zijn en sommige hebben het gevoel dat ze raar worden aangekeken of het gevoel hebben dat ze er niet bij horen.

I: Kan onzekerheid een rol spelen waarom statushouders niet gaan sporten?

R: Ja dat denk ik wel, ik denk dat een statushouder die zich onzeker voelt niet een vereniging opbelt of langs gaat om te informeren over een bepaalde sport.

I: Hoe kunnen we er voor zorgen dat ze ondanks de onzekerheid toch over het sportaanbod te weten komen en toch eens langs komen?

R: Of dat een statushouder die al langer in Nederland is wordt ingeschakeld om hen mee te nemen naar de sportvereniging

Afsluiting

Interview consultant gemeente 's-Hertogenbosch

Datum: 23 mei 2019, 10:00 uur

Locatie: Gemeentehuis 's-Hertogenbosch

Tijdsduur: 22:26

Aanduiding: I – interviewer (Jasper Netten), R= Respondent

I: Ik zal mezelf eerst even voorstellen, waarom ik hier terecht ben gekomen. Ik zit momenteel op de HAN in Nijmegen in het laatste jaar van sport management en ik loop stage bij Flik-Flak. En voor je laatste jaar moet je een onderzoek uitvoeren. En van Flik-Flak heb ik de opdracht gekregen om te onderzoeken hoe ze statushouders en nieuwe Nederlanders bij hun te kunnen laten participeren dus laten sporten of vrijwilligerswerk laten uitvoeren. Ik weet momenteel wel wat meer over nieuwe Nederlanders en bij Flik-Flak weten ze er niks over. Dus vandaar dat ik overal aan het rondvragen ben en kijken hoe we ze naar Flik-Flak kunnen halen.

R: Naar de omgeving of naar Flik-Flak?

I: Het onderzoek is gericht op alle sportverenigingen en daarna ga ik het bij Flik-Flak uitvoeren.

R: Ja ik snap het.

I: Aan de hand van interviews meer informatie opdoen en vervolgens een goede strategie opzetten. Vandaar dat ik hier terecht ben gekomen. Misschien dat jij je even voor kan stellen en wat jou functie is?

R: Ja, ik ben ... van de gemeente 's-Hertogenbosch ik ben programmamanager jongeren participatie. Mijn expertise is niet statushouders maar ik heb wel het een en ander gedaan met statushouders. Dus ik ga je helpen waar nodig maar dit is niet mijn corebusiness.

I: Wat heb je gedaan met statushouders?

R: Goede vraag, ik heb nu een functie open staan van projectleider internationals dat is volgens mij ook statushouders. En dat gaat eigenlijk over dat hij of zij die dit gaan doen citytrainersmethodiek gaat ombuigen naar de doelgroep statushouders zodat het er meerder bij past dan dat we het nu inzetten. Zelf heb ik twee jaar lang op het AZC en bij het ISK heb ik de citytrainersmethodiek zelf gedraaid. Dus dat is mijn ervaring zelf met de doelgroep. En hier en daar wat evenementen en bij de noodopvang meegeholpen en dingen gezien. Maar ik had ook wel heel snel van dit is niet mijn doelgroep.

I: Bij Flik-Flak weten we weinig over de doelgroep dus is het voor ons aantasten en kijken wat mogelijk is.

R: ik denk dat het voor jou ook goed is als je Ellie van de Homberg binnen de gemeente zoekt. Hebben ze jou die niet aan gegeven? Die moet je echt hebben die heeft onderzoek gedaan en weet aantallen, die moet je echt hebben.

I: Want ik heb nu vooral gesproken met mensen van Vluchtelingenwerk Nederland. Die weten natuurlijk ook veel van de doelgroep want die werken er dagelijks mee. Ik heb eerst met statushouders zelf om tafel gezeten als je daar vragen aan stelt is het moeilijk voor die mensen om antwoord te geven dus ik probeer het van alle kanten te benaderen.

R: En wat een goede voor jou zou kunnen zijn is More to Win. Dat is een partij die doet heel veel met statushouders en die zitten ook veel bij de WeenerXL in denbosch. Dat zou voor jou onderzoek ook goed zijn.

I: Ja daar heb ik inderdaad al een telefoon nummer van. En daar heb ik al contact mee gehad.

R: Ja dat zou ik inderdaad ook doen want die zijn bezig met de uitvoer maar ook bezig op commercieel vlak.

I: Die zetten de statushouders in bij vrijwilligerswerk toch?

R: Ja een beetje wat citytrainers ook doen dus vandaar de connectie die ik met hun heb.

I: Ja maar ik stel gewoon wat vragen en kijk maar wat je kan beantwoorden en anders slaan we hem over. Ik wil een beetje de motieven en belemmeringen van statushouders weten waarom ze wel of niet naar een

sportvereniging gaan en waarom ze wel of niet deelnemen. Mijn eerste vraag is dan welke positieve verwachtingen kunnen statushouders hebben om bij een sportvereniging aan te sluiten?

R: Vanuit hun positieve verwachtingen?

I: Ja dus welke positieve verwachtingen hebben ze van een sportvereniging om bij een sportvereniging mee te doen.

R: Wat hun aan de voorkant hebben om te gaan sporten?

I: Wat ze verwachten als ze bij een sportvereniging aansluiten.

R: Ja ze verwachten een juiste trainer en de sport die ze willen uitvoeren.

I: En wat is voor hun heel belangrijk dat bij een sportvereniging aanwezig moet zijn?

R: Er moet structuur aanwezig zijn, dat nodig is want anders zwemmen ze en het is al moeilijk want ze hebben vaak een taal achterstand. Iemand die hun snapt maar dat vindt ik niet anders. Verenigingen leven vaak op een vrijwilligersbestuur waarbij het vaak grijs is en daarbij gaat het ook om jongeren. Heb je een goed bestuur dat verschillende doelgroepen kan benaderen zorgt ervoor dat de vereniging sterk blijft. En statushouders is een doelgroep waar je over na moet denken. Hoe houd je ze vast bij een sportvereniging en wat bieden we ze. Flyers moeten natuurlijk in begrijpbare taal zijn zodat ze snappen wat het kost en wat ze kunnen doen.

I: Op welke manier kunnen we ze in eerste aanraking laten komen met Flik-Flak?

R: Een zoek waar ze zijn, je hebt natuurlijk het ISK en achttien min van maerland die bieden sportaanbod aan als ik dan aan Flik-Flak denk dan denk ik aan een kennis making dag zorg dat je daar op jaarbasis daar kennis maakt met de sportleraar. Om zo de combinatie te maken dat Flik-Flak het in schools doet en daarnaast ook buitenschools en daarmee bouw je leden op. Dus je maakt een soort van Sjors sportief, dat kan je wel opzoeken wat dat betekend. Dat doen we onder de jongeren als kennismaking en ik denk dat het altijd win win is het moet dus niet eenzijdig zijn. Dus je moet als Flik-Flak ook denken van oké wanneer gaat een organisatie met mij mee en andersom. Wat wilt een school en hoe maak je daar een goede combi van. Daar zou ik zeker gaan zitten want daar zitten ze gewoon. En van maerelad zit 18 min en hier zit 18 plus. Daar heb je de doelgroep dus daar zou ik zeker langs gaan met een sportaanbod gekoppeld aan flik-flak. Dat je de statushouders uitlegt wat er bij Flik-Flak aanwezig is. Je hebt daar trampoline springen, turnen en ga maar door. Daarnaast denk ik aan WeenerXL dus dat is weer een andere doelgroep waar je heel makkelijk in kan fietsen. PowerUp 073 heeft ook activiteiten met die doelgroep. En wat ik ook zeker aan zou bevelen is.. hier intern hebben we combinatiefunctionarissen voortgezet onderwijs en die doen ook wat met de doelgroep, zou ik ook zeker een keer heen gaan om te kijken hoe kunnen we elkaar versterken. Wat kan Flik-Flak leveren en terug.

I: Wat zou een statushouder ervan weerhouden om niet naar Flik-Flak te komen of niet naar een sportvereniging te gaan?

R: Ik denk zoals dat voor iedere sportvereniging geldt: de afstand, is het te doen qua vervoer, heb je er rekening mee gehouden dat ze geen rijbewijs hebben en met de fiets komen. En je moet zeker kijken in de omgeving want daar zit de grootste doelgroep in mijn beleving, of je moet busjes gaan aanbieden. Dat is niet anders als met andere speciale doelgroepen als je VSO hebt in Rosmalen je die mensen moeten allemaal met een bus naar een vereniging gebracht worden. Dus hoe ver wil je gaan als organisatie om die doelgroep binnen te trekken? Het is niet 1 2 3 geregeld die mensen kunnen soms nog niet eens fietsen. Dus volgens mij is het vooral belangrijk wat zit er in onze omgeving als statushouders en waar kan ik die vinden en dan zou ik ook zeker denken aan een brief bijvoorbeeld voor een kennismaking. In huis hoe kan je met een wijkmanager in contact komen met de statushouders en hoe kan je daar een aanbod op bieden. Want statushouders zijn niet heel erg mobiel, dus daar moet je rekening mee houden.

I: En zou je nog een voorbeeld kunnen noemen? We hebben het net over afstand en vervoer gehad, zou je nog een voorbeeld kunnen bedenken?

R: Ja de taalbarrière en een trainer moet geduld hebben. Welke trainer zet je op de doelgroep? Is die trainer goed omgebouwd om een nieuwe doelgroep met een taalachterstand aan te kunnen? Twee, misschien wel een

specifieke groep aan kunnen bieden. Dat zijn keuzes he. Ik geloof heel erg in muleren want die mensen willen vaak heel graag integreren in de wijk en het is goed als je dat doet maar dat betekent wel wat voor de trainer.

I: Maar ze wel gewoon op een “normale” manier als een Nederlander behandelen?

R: Ja dat zou ik zeker doen, Ik geloof erin dat statushouders als normale mensen behandeld moeten worden want ze willen integreren en dat gebeurt door op een Nederlands niveau andere mensen te ontmoeten. Daarmee leren ze andere mensen kennen en hun netwerk te vergroten wat voor hun belangrijk is omdat ze vaak niet vele mensen kennen.

I: Ja je noemt inderdaad dat ze nieuwe mensen leren kennen en dat integreren een motief is om ergens te sporten of naar Flik-Flak te komen.

R: Zou een motief kunnen zijn maar vergeet niet dat dat vaak ook geen motief is want die culturen zitten vaak ook heel erg in een klik bij elkaar. Dus hoe doorbreek je dat, dat is de vraag.

I: En denk je dan dat een statushouder die al langer in Nederland is die je aan het hoofd van het project moet zetten of dat een Nederlands trainer laat doen?

R: Ik denk dat het niet uit zou moeten maken, wanneer je de juiste skills hebt. Ik geloof wel in combis, ik bedoel als je het kan combineren of als er iemand naast staat die een statushouder is of een statushouders is aan wie al les wordt gegeven kan laten mee helpen voor een kleine vergoeding. Die statushouder zou je een aantal taken kunnen geven want die spreken vaak al de taal en kunnen uitleggen wat het hun geleverd heeft. Maar ik geloof niet dat de trainer perse een statushouder moet zijn maar een trainer die die taal kan spreken en geduld heeft. En dus niet snel opgejaagd is wanneer hij het niet meer begrijpt maar iemand thuis laten voelen.

I: Flik-Flak werkt heel veel samen met MBO-ers vanuit koning willem 1 dus die geven ook veel les en ik denk dat het voor hen ook leerzaam is om met die doelgroep aan de slag te gaan.

R: Ik kan me voorstellen bij een fitness dat je gewoon een aanbod doet. Van ben je net nieuw in nederland of wil jij leren fitnessen, wij gaan je helpen om je netwerk te verbreden en elke maand doen we een keer bij elkaar zitten.

I: En welke sport denk je dat het meest populair is of in trek zal vallen bij statushouders?

R: Ligt eraan, statushouders zijn ook heel breed. Wat ik heb gezien bij de groepen die ik gedraaid heb iedereen heeft andere talenten. De een vindt voetbal leuk de ander vindt mozaïek of schilderen leuk de ander vindt volleybal leuk. Het is net zo breed als bij Nederlanders.

I: Het maakt dus niet uit of het een teamsport is of

R: Ik heb totaal niet ervaren dat de doelgroep liever een teamsport of individuele sport beoefend. Het zijn gewoon mensen die allemaal verschillende interesses hebben.

I: En om voor een eerste keer naar Flik-Flak te komen moet je wel zelfvertrouwen hebben in dat je het kan en er naar toe wilt gaan om in contact te komen, hoe zouden we die mensen zo thuis laten voelen dat ze zich op hun gemak voelen en vertrouwen hebben in zichzelf? Wat is dan belangrijk dat we statushouders zelfvertrouwen kunnen geven?

R: Om zelfvertrouwen te vergroten moet je rolmodellen die met de doelgroep werken zoeken. Het is niet zomaar.. een statushouder die geen hulp nodig heeft komt vanzelf, die zoekt wel, dat zijn er wel een paar maar niet heel veel. Dus ik geloof wel dat je met een partij of iemand moet samen werken die kennis heeft van de doelgroep. Wanneer je de statushouders leert kennen en zij Flik-Flak leren kennen krijg je terug keer. Het is niet zo van we hebben een goede flyer nu komen ze wel. Maar dat is bij geen enkele sport zo tenzij iemand zegt van ik wil perse iets met turnen dan komen ze toch wel want dan is Flik-Flak de enige aanbieder.

I: Ja en daarom pakken we het ook breder op met ook vrijwilligerswerk erbij en we hebben een zaal waar ze kunnen voetballen of noem maar op dus iedere sport is mogelijk. Ik had ook een statushouder gesproken van stichting more than refugees. Misschien zegt het je iets? Die had een groep met 30 statushouders die allemaal wilde voetballen maar ze wisten niet waar.

R: Ja dat zijn rolmodellen die die groep hebben en die dus heel erg makkelijk jou kunnen helpen met een aanbod. Dus dan krijg je win win, hun willen iets en jij kan een locatie regelen.

I: Het is dus de bedoeling dat ze eerst willen sporten en dan gaan kijken van hoe kunnen ze gaan sporten.

R: Soms zit het niet bij willen want soms zijn ze ook nog niet bewust van sporten. Dus ik denk ook bewust maken wat er kan in de stad en waar het zit. Als ik de citytrainers training geef dan weten sommige niet eens hoe de bieb werkt dus ze weten ook echt niet wat Flik-Flak is. Voor iedereen uit denbosch is Flik-Flak heel normaal en bekend maar voor hun niet.

I: Statushouders zitten financieel niet heel breed zou dat een belemmering zijn van he daarom komen we niet sporten?

R: Ik denk niet meer dan bij een normale Nederlander. Ligt eraan in welke fase de statushouder zit. Als statushouder krijg je net zo veel als ieder andere Nederlander die niet werkt. De keuze blijft dan bij de persoon zelf, ga ik er alcohol mee drinken of ga ik sporten. Ik geloof dat statushouders makkelijk moeten kunnen sporten met het geld dat ze hebben. Alleen dan heb je nog gradaties. Flik-Flak valt niet in het allergeedkoopste segment. En een vereniging wordt al weer wat goedkoper. Maar ik geloof nog steeds dat ze het geld hebben om een sport te beoefenen.

I: Wat zou het voor een statushouder makkelijk maken om de intentie te sporten ook echt daadwerkelijk gaat sporten?

R: Ik geloof in een kennismaking. Soms weten ze al wat ze willen omdat ze het in hun eigen land hebben gedaan anderzijds weten ze niet welk aanbod er is en zullen er dingen zijn waar ze nog nooit mee in aanmerking zijn gekomen. Volgens mij hebben de meeste nog nooit een trampoline gezien. Dus het lijkt me dat je aan de voorkant kennis moet maken met sporten die ze niet kennen en dan krijg je ze enthousiast.

I: Ik hoorde inderdaad dat in hun land voetbal en fitness heel populair.

R: Ligt eraan welk land.

I: De mensen die ik uit Syrië heb gesproken zeiden voetbal en fitness. En welke vaardigheden of skills kunnen bij een statushouder ontbreken waardoor ze niet sporten.

R: Ontbreken?

J: Ja

R: Ik vind het niet zo zeer ontbreken. Er ontbreekt niks maar het is vooral een andere cultuur. Je moet ze vaak nog nieuwe dingen aanleren. Zo is op tijd komen voor ons normaal maar bij die mensen is op tijd komen niet normaal. Het is geen vaardigheid die ze nooit hebben geleerd maar die hebben ze gewoon nooit geleerd. Daarnaast denk ik dat de taal barrière een vaardigheid is die ontbreekt. Nog niet vaak in gemengde groepen samen iets gedaan. Heel vaak hebben statushouders ook andere dingen aan hun hoofd, meer dan dat wij dat hebben. En zitten ze vaak met psychische problemen omdat ze heel veel mee hebben gemaakt in hun eigen land. En vaak zitten ze nog niet op de vaardigheid van "ik wil sporten" maar willen de meeste eerst werk hebben. Het is vooral waar zit hun eerste focus en meestal komt sport daarna. Ik vind ook dat we statushouders heel erg in hokjes plaatsen en we moeten ze betrekken maar ik zie dat veel Nederlanders ook met problemen zitten en die dan ook niet gaan sporten. Ik denk met gratis sporten of met speciale meets leren ze ook niet integreren. Want je geeft ze dan extra privileges waardoor ze nooit integreren.

I: Ja helemaal goed dan weet ik nu genoeg, snel gegaan. Hartstikke bedankt.

Afsluiting

Interview geïntegreerde statushouder

Datum: 14 mei 2019, 15:00 uur

Locatie: Flik-Flak 's-Hertogenbosch

Tijdsduur: 15:14

Aanduiding: I – interviewer (Jasper Netten), R= Respondent

I: Ik doe onderzoek, want ze willen bij Flik-Flak waar ik stage loop willen ze ook statushouders laten sporten of vrijwilligerswerk laten uitvoeren. Wij weten niet veel over statushouders en willen dus wat over statushouders te weten komen, dus daar gaan we het over hebben

R: oke

I: Dus misschien dat je je kan voorstellen?

R: Ik ben ... ik woon in Denbosch, sinds drie jaar in nederland en ik werk met more than refugees stichting. Wij zijn bezig in Denbosch en Heusden. Wij doen sociaal werk voor statushouders, Syrische mensen, Eritreeërs en andere buitenlanders. Wij doen coaching voor jongeren en voor gezinnen, lifestyle coach. En ook geven we workshops over verschillende onderwerpen voor de doelgroep maar ook aan Nederlanders over Syrië. De reden waarom ik hier kom is dat ik soms bezig ben met sportactiviteiten. Met syrische mensen uit denbosch. Maar ik ken niemand voor sportactiviteitn, bijvoorbeeld iedereen vraagt mij over voetbal, wij hebben dus een voetbal groepapp gemaakt en er zitten 30 mensen uit syrie in die app en zij willen altijd voetballen. Maar het is moeilijk om een zaal te vinden of een plek.

I: Dus veel statushouders willen wel sporten/ willen wel voetballen

R: maar wij weten niet de juiste persoon.

I: Want wat is de meest populaire sport onder de statushouders?

R: voetbal. Ik ben zelf zwemleraar.

I: rugby?

R: Nee zwemmen. In syrie was ik zwemleraar

I: Toen je in Nederland kwam, Ben je toen meteen in denbosch komen wonen?

R: Nee eerst naar de AZC in Rosmalen, dat was een tent met 500 andere mensen.

I: Dat AZC is er nu niet meer toch?

R: ne, maar het initiatief van onze stichting is in het AZC opgezet.

I: Want je zei inderdaad al dat veel statushouders wel willen sporten maar die weten niet hoe. Wat verwacht een statushouder als hij gaat sporten?

R: ik weet niet, maar ik doe nu bijvoorbeeld coaching voor jongeren en gezinnen. En soms vragen statushouders mij over sportactiviteiten. Maar vaak kan ik ze geen reactie geven omdat ik er niet alles van weet. Ik wil bijvoorbeeld ook mijn zwemdiploma halen om zwemlessen aan statushouders te geven. Maar ik weet niet hoe ik mijn zwemdiploma moet gaan halen. Het is niet duidelijk voor mij bij wie en waar ik daarvoor moet zijn. Bijvoorbeeld na de voetbalwedstrijd van vorige week (ajax) en de week ervoor vragen veel statushouders aan mij of we ook kunnen voetballen. En dan ze ik van oke ik ga zoeken voor een zaal, maar ik heb niks gevonden. Overal heb je kleine voetbalveldjes buiten, en nu voetballen we met statushouders op de kleine veldjes buiten, soms zelfs met kinderen die er normaal spelen.

I: Want krijgen jullie geld van de gemeente om een zaaltje te huren?

R: nee dat moeten we zelf betalen. Ik heb een keer bij de hazelaar in Rosmalen gratis een zaal kunnen huren, maar die is niet altijd beschikbaar.

I: bij de Maaspoort hier hebben ze ook een zaal die je kunt huren. Op internet staan alle email adressen van de beheerder van elke zaal. En bij iedere beheerder staat het email adres en telefoonnummer. Als je contact met een beheerder opneemt dan kan hij je meer vertellen over het huren van de zaal. Weten statushouders wat vrijwilligerswerk inhoud?

R: Ja bij onze stichting hebben wij ook vele vrijwilligers en statushouders weten dus wat vrijwilligerswerk betekend. Ik ken bijvoorbeeld iemand, hij was in Syrië sportleraar en hij is nu in Nederland ook bezig met sport. Ik kan zijn nummer aan jou geven

I: vaak worden mensen ook gemotiveerd door andere mensen om te gaan sporten, wie is voor statushouders de persoon die ze aandringt om te sporten?

R: ik heb bijvoorbeeld een voetbal app die willen voetballen maar we hebben geen plek. Als je voor ons een plek kan vinden is dat een grote motivatie.

I: is er naast het ontbreken van een plek nog een andere belemmering?

R: nee?

I: heeft iedereen een fiets?

R: Ja iedereen komt met de fiets, geen probleem. Ik heb een keer met een city trainer gesproken. Hij zou een zaal voor ons regelen maar ik heb daarna nooit meer iets van hem gehoord.

I: hier heb ik het lijstje met de beheerders van de zalen in Denbosch. Als je die belt krijg je te horen of de zaal vrij is, en hoeveel het kost om de zaal te huren. Ken je ook statushouders die zo druk zijn dat ze geen zin of tijd hebben om te sporten?

R: De meeste mensen die ik ken zijn klaar met inburgeren en beginnen met werken. Dat is afhankelijk van de persoon zelf. Ik ken iemand voor jou, hij is sportleraar en ik kan jou zijn nummer geven.

Interview geïntegreerde statushouder

Datum: 22 mei 2019, 10:00 uur

Locatie: Flik-Flak 's-Hertogenbosch

Tijdsduur: 10:29

Aanduiding: I – interviewer (Jasper Netten), R= Respondent

I: Waar kom je vandaan?

R: Ik kom uit Angola.

I: Hoe lang woon je nu in Nederland?

R: Ik was 1 a 1,5 jaar oud toen ik naar Nederland kwam, dus rond het jaar 2000.

I: heb je toen eerst in een AZC gewoond?

R: Ja in het AZC Crailo, dicht bij Hilversum heb ik gewoond. Ook in Brabant heb ik op een AZC gewoond, maar ik weet niet meer waar.

I: En daarna ben je zelf naar Denbosch gekomen?

R: nee samen met mijn ouders. Toen wij in Hilversum zaten hebben wij een huis toegewezen gekregen en nu woon ik een klein dorpje genaamd reuzel, wel erg multicultureel in het dorp.

I: En spreek je dan wel eens andere statushouders?

R: Je hebt wel jongens die rond hetzelfde jaar ook in reuzel kwamen wonen. Maar omdat iedereen ouder wordt, en met werk zit en ergens anders studeert zien we elkaar weinig, heel weinig.

I: We willen statushouders hier graag laten sporten maar ook vrijwilligerswerk laten uitvoeren. Weet jij toevallig of statushouders weten wat vrijwilligerswerk inhoud?

R: Dat durf ik niet te zeggen, daar ben ik niet van op de hoogte.

I: Voer jij zelf vrijwilligerswerk uit?

R: Ik heb een aantal keer vrijwillig training gegeven. Sprinttraining heb ik wel eens gegeven, heb ook bij een boerderij meegeholpen, meer van die simpele goedaardigheid dingen.

I: Ben je wel eens bang geweest/ met minder zelfvertrouwen naar een sportvereniging toe gegaan.

R: nee ik ben nooit met minder zelfvertrouwen naar een sportvereniging gegaan, ik heb ook nooit klachten gehad, ik ben iemand die zelfverzekerd is en die altijd met volle overtuiging ergens naar toe gaat.

I: Hoe komt het dat je zo zelfverzekerd bent?

R: Ik ben van nature zo zelfverzekerd. Ik denk vaak van ik heb niks te verliezen. Natuurlijk kan je soms afgaan maar afgaan is een training van voorbereiden naar de volgende keren.

I: Wie was voor jou een stimulans om te gaan sporten of om naar de sportvereniging te gaan?

R: ik heb eerst MBO niveau 2 gedaan, en de docenten hebben tegen mij gezegd dat ik een gemotiveerde jongen was dus daardoor ben ik naar de sportacademie gegaan.

I: Want je sport zelf ook toch?

R: ja ik sport zelf ook

I: Welke sport?

R: Ik doe zelf sprinten, atletiek, en dan vooral gericht op de 100 meter. En in de winter 60 meter.

I: Ik hoorde van Jorlan dat je op een hoog niveau sport?

R: ja klopt ik sport op nationaal niveau, nog niet echt het oranje niveau maar een stap eronder. Maar stel dat ik op een dag onder de 11 laag loop of een hele goede 10 seconde dan kan ik daar bij schuiven.

I: Waar train je?

R: ik train in Vught

I: Hoe vaak in de week?

R: 5 a 6 dagen in de week, een paar dagen in de week in Vught en een andere plek waar ik explosiviteit train. Dus verdeeld over meerdere locaties

I: En zitten daar meerdere statushouders?

R: Dat durf ik niet te zeggen, ik ben net begonnen in Vught dus ik ben van vereniging gewisseld. Bij Vught is de training meer persoonlijk op mij gericht. Bij mijn oude vereniging in Tilburg heb ik geen statushouders gezien. Misschien zijn er wel jongere statushouders maar op eerdere trainingstijden.

I: Had je bij Vught ook niet dat je er met minder zelfvertrouwen heen ging?

R: Nee het is dat ik met een goede resultaten daar heen ga.

I: Zou je een barrière van een statushouder kunnen bedenken waarom hij of zij niet gaat sporten?

R: Als je net in Nederland bent ken je de taal niet helemaal, mensen zien jou als een vreemdeling en hebben het gevoel dat ze worden aangekeken. Het is dus puur angst en verlegenheid, dat ze eerst moeten strijden en dan pas kunnen ze met volle overtuiging en zelfvertrouwen gaan sporten.

I: Zou financiën ook een rol kunnen spelen?

R: De mensen die hier net zijn hebben niet meteen werk en zitten thuis hooguit krijgen ze een uitkering. En dat is wanneer je een heel gezin hebt niet genoeg om te gaan sporten of andere dingen te doen.

I: hoe oud was jij toen je ging sporten?

R: Ik was 5 jaar, ik werd toen gemotiveerd door andere mensen.

I: Door wie?

R: Ik werd gemotiveerd door mijn basisschool. Ik was blijkbaar die energie had en veel deed rennen, springen en klimmen. Toen dachten ze dat atletiek een goede sport voor mij was. En toen ben ik er samen met mijn vader op gegaan. Mijn vader heeft me dankzij de basisschool mee naar de atletiekvereniging toe genomen.

I: Hadden je ouders een rijbewijs destijds?

R: Nee we gingen altijd met de fiets.

I: Hebben ze nu wel een rijbewijs?

R: Ja inmiddels rijdt die al meer dan 10 jaar.

I: En hoe ga jij naar Vught als je moet trainen?

R: Ik woon zelf in reuzel dus ik ga dan met openbaar vervoer, dat is ongeveer anderhalf uur reizen. En vanaf school ben ik 20 minuten onderweg.

I: Van reuzel naar school is ook wel een stuk toch?

R: met de auto valt het wel mee, maar met openbaar vervoer moet je een aantal keer overstappen.

I: En waar ken je Jorlan van?

R: Jorlan kende mij maar ik kende hem wel maar was hem al vergeten. Hij woonde ook in Reuzel en daar heeft hij wat betekend, dus daar ken ik hem van.

I: Mooie mens Jorlan

R: Ja is wel een topkerel

I: Jorlan had ook geregeld dat ik met de schoonmaakster hier, die is ook een statushouder, kon praten.

R: Ja tegenwoordig is het anders, de statushouders van vroeger kun je bijna niet meer vergelijken met die van nu. Mede doordat de statushouders van toen vooral christelijk waren en nu vooral moslims. En moslims hebben een hele andere cultuur als niet moslims. Zo mogen de vrouwen niet zomaar gaan sporten. En er wordt door sommige Nederlanders negatief tegen moslims opgekeken, en ik denk dat zij dat ook voelen.

I: Weet je nog veel van toen je net in Nederland kwam?

R: Nee ik was toen te jong.

I: Ja nu komen de meeste vluchtelingen uit het midden oosten.

R: Nu zijn vluchtelingen ook meer politiek gericht.

I: En op welke manier zouden wij statushouders het beste kunnen aanspreken?

R: Vroeger hadden we iemand die naar ons toe kwam en ons hielp in Nederland, volgens mij van vluchtelingenwerk. Iemand die ze vertrouwen dus. Probeer de mensen te stimuleren activiteiten mee te doen, nu kunnen de statushouders de taal amper praten, maar als je die mensen uitnodigt om te komen en aan het werk zet met andere Nederlanders leren ze de taal sneller en dat is denk ik een goede reden waarom ze naar een sportvereniging gaan. Ik heb de taal ook geleerd door naar school te gaan, af te spreken met vrienden en tv te kijken. Ik heb de taal van Angola, Portugees, opgeofferd om Nederlands te leren praten.

I: Bedankt dat je even tijd had, en je pauze ervoor wilde opofferen.

R: Geen dank.

